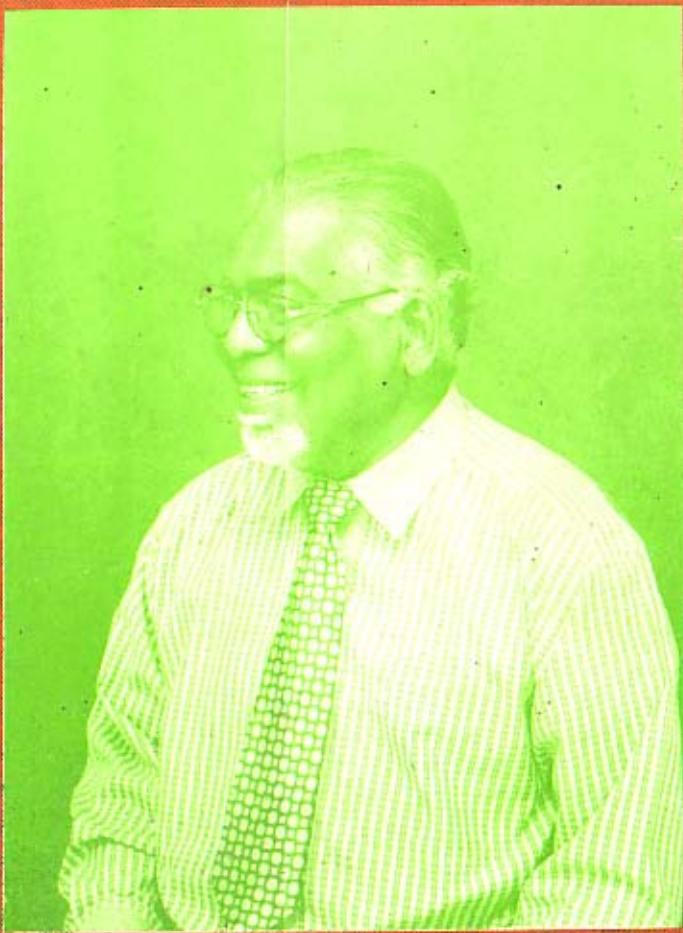

நூல்களுக்காக

சூசியர் பொறிஞர்க் தீவா

கவிர் சட்டி அன்ற முறையதீன்

ஆகமன் - 2002

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

எல்லை: 20/-

Rani

GRINDING MILLS

219, Main Street, Matale,
Sri Lanka.

VIJAYA

GENERAL STORES

(AGRO SERVICE CENTRE)

Dealers: Agrochemical, Sprayers,
Fertilizer + Vegetable Seeds

85, Ratnajothu Sarawananmuthu Mawatha,
(Wolfendhal Street), Colombo - 13.

Tel: 066-22425

Tel: 327011

மஸ்ஸிகை

ஆகஸ்ட் 2002

37-வகு ஆண்டு

‘ஆடுதல் பாடுநல் சித்தரம் கவி
யாத்யினைய கலைகளில் உள்ளம்
சடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிழர்
சன நீலைகள்டு துள்ளுவர்’

**‘Mallikai’ Progressive
Monthly Magazine**

281

படைப்பாளிகளின்
புதிய ஆக்கங்களை
மல்லிகை
எதிர்பார்க்கின்றது

201 1/1, Sri Kathiresan Street,
Colombo - 13.
Tel: 320721
E-Mail:panchala@stinet.lk

தெனியாறும் நூல்
மணிவிழா

மல் விளையின் ஆரம்ப கால
எழுத்தாளர்களில் ஒருவரும் சிறந்த முற்போக்கு
எழுத்தாளருமான தெனியான் மணிவிழா வெங்கத
அடைந்துள்ளார்.

அவ்னானர் இவக்கிய நண்பக்கிள் சம்பாக
மல்லிகை வழந்துகின்றது.

பல் வேறு நெருக்கடிகள், இலக்கிய
முரண்பாடுகள், விமிசனங்கள் மத்திமிழும் தடம்
புரண்டு போகமல் அவர் தொழந்து முற்போக்கு
அணிமின் பக்கம் வழுவாகக் காலான்றி நின்று,
தனது இலக்கியப் பங்களிப்பைச் செய்து
வருகின்றார்.

இந்த நாட்டு ஆரோக்கியமான இவக்கிய
வளர்ச்சியில் பெரிதும் நாட்டம் கொண்டு
செயலாற்றி வரும் இவரிடம்,
இளந்தலைமுறையினர் கற்றுத் தெவியக்கூடிய
பல அநுபவபாட்கள் உள்ளன.

தெனியானப் பாராட்டும் அதே
வேளையில் அவரை இவக்கிய உலகில் நின்று
நிலைக்க வைக்கச் செய்த முற்போக்கு
இவக்கியவாதிகளின் பங்களிப்பையும் இந்தக்
கட்டந்தில் நினைவு கூருகின்றோம்.

இன்று இந்த மன்னில் ஓர் அருளமயான
குழ்நிலை நிலவுகின்றது. மக்கள் கலைஞர்கள்
மதிக்கப்படுகின்றனர். மக்களால் பாராட்டப்
படுகின்றனர்.

ஆசிரியர்

புத்தளம் மாவட்டத்தில் ஒரு புத்தக இல்லம்!

சாகித்திய புத்தக இல்லம்

எம்.ஏ. குணசேனவின் ஏஜன்ட்

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்
அனைத்தையும் இங்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம்

பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்குத் தேவையான
காகிதாதிகள்; பாடநூல்கள்; அகராதிகள்;
உபகரணங்கள்; இலக்கிய நூல்கள்; சுஞ்சிகைகள்;
மழுத்து மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின் நூல்கள்
அனைத்திற்கும்

புத்தகக் காட்சியும்
விற்பனையும்

சாகித்திய புத்தக இல்லம்
இல. 4 குருநாகல் வீதி,
(பஸ் நிலையத்திற்கு அண்மையில்) புத்தளம்.
தேவைபோசி / தேவைநகல்: 032 - 66875

சமுத்து, மற்றும் புலம் சியங்குத் தமிழ்தாளர்களும்,
பாடநூல் வெளியீட்டாளர்களும் நூல்வசூம்து நொடர்பு கொள்ளுங்கள்.
உங்கள் நால்களை காட்சிக்கு வைத்து வற்புறை செய்து உதவுவார்.

ஷதிய தியத்தியத்திற்கான
புரிச்சியார்வு நமத்துவின்...

சிங்களம் - தமிழ் இந்த நாட்டின் மக்களினது மொழிகள். இந்த ஒரு மொழிகளையும் காலாதி காலமாகப் பேசி வாழ்ந்து வருபவர்கள் முவினத்தவர். சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள்.

இந்த முவினத்தவர்கள் மத்தியில் ஏராளமான கலைஞர்கள், படைப்பாளிகள் தோன்றித் தோன்றி மறைந்து வந்துள்ளனர்.

ஆனால், இந்த முக்கூட்டு இனத்துக் கலைஞர்களிடையே கடந்த காலங்களில் ஒரு பொதுத் தொடர்பு நிலவி வரவில்லை.

இப்படி ஒரு கூறுகளாகப் பிரிந்து தத்தமது மொழிகளுக்குள்ளேயே முடங்கி மூழ்கி, இயங்கிக் கொண்டிருந்த முன்று இனத்துப் படைப்பாளிகளுக்கு மத்தியிலும் கூட, ஆரோக்கியமான ஓர் அம்சமும் ஊடு பாலாக இருந்ததை நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களால் குழப்பட்ட பிரதேசங்களில் இடையிடையே வாழ்ந்து வந்த முஸ்லிம் கிராமங்களில் தோன்றிய புத்திஜீவிகளான முஸ்லிம் இளைஞர்களின் இலக்கியப் பிரவேசம் நமது தமிழ் மொழிக்கு ஒரு புத்துணர்ச்சியை நல்கியது.

இப்படியாக உருவாகிய முஸ்லிம் இளைஞர்களுக்குச் சிங்கள மொழிப் பரிச்சியம் நிரம்ப இருந்தது, பெரிய வாய்ப்பாக அமைந்து போனது.

இந்தக் கால கட்டத்தில் தான் மல்லிகை இதைத் தன் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு செயலாற்ற முனைந்தது.

एராளமான சிங்களக் கதை, கவிதை, கட்டுரைகளை மல்லிகை விரும்பிப் பிரசுரித்து வந்தது. அதுடன் பிரபலமான சிங்களக் கலைஞர்களின், படைப்பாளிகளின் உருவங்களை அடையில் பதித்துத் தமிழ் மக்களுக்கு அக் கலைஞர்களின் ஆக்கத் திறமைகளை அறிமுகப் படுத்தியது.

ஒரு சிங்களப் புத்திஜீவிக்கு பிரெஞ்சு, ரஷ்ய, இங்கிலீஸ், இத்தாலிய, ஏன் வத்தீன் அமெரிக்க எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் தெரிந்த அளவிற்கு, தமது மண்ணில் பக்கம் பக்கமாக வாழ்ந்து வரும் ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சிந்தனைத் தடங்களை அறிந் து கொள் னும் வாய் ப் பு இருக்கவில்லை.

நாம் சிங்களமும் தமிழும் நன்கு தெரிந்த முஸ்லிம் மொழி பெயர்ப் பாளர்களைப் பயன்படுத்திய அளவிற்கு சிங் கள் எழுத் தாளர்கள் நமது படைப்புகளைத் தமது மொழியில் மொழியாக கம் செய்யப் பயன்படுத்தவேயில்லை. இங்கு கூட மொழி பெயர்ப்பு, புரிந்துணர்வு ஒரு வழிப் பாதையாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

மல்லிகையில் தொடர்ந்து அந்தக் காலத்தில் சிங்களக் கலைஞர்களின் ஒருவங்கள் அட்டைப்படங்களாக வெளிவந்த சமயத்தில், சிலர் நம்மைப் பார்த்துச் சில கேள்விகள் கேட்டார்கள். கேட்டவர்கள் தரமரண இலக்கியச் சுவைஞர்கள். இனவாதிகள் அல்ல. “நீங்கள் தான் முனைந்து முனைந்து தேசிய ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றிப் பேசிப் பேசி, மகாநாடு நடத்துகிறீர்கள். இங்கு கூட்டிவந்து அறிமுக விழாக்கள் செய்கிறீர்கள். போதாதற்கு மல்லிகை அட்டைப் படங்களாக வெளியிட்டுத் தன்னுகிறீர்கள். அது சரி. இந்த நாட்டுத் தரமான தமிழ்ப் படைப்பாளி ஒருவரை அவர்கள் பக்கத்தில் அட்டைப் படமாகப் பிரசரித்ததை ஒரு தடவை எங்களுக்குக் காட்டுங்கள் பார்க்கலாம்!” எனக் கேட்டார்கள்.

நியாகமாகக் கேட்க வேண்டிய கேள்வி இது. இதைச் சிங்களச் சகோதர

எழுத்தாளர்கள் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். புரிந்து கொண்டால் நான் இக்கு நல்லது. ஏதோ பேரின மொழிக்குச் சிற்றின மொழி கொடுத்து வைக்க வேண்டிய கயம் இது என் பதில் சிற்றிது கூட உடன்பாடில்லாதவர்கள் நாம்.

அதே சமயம் நாம் செய்த சகோதர மொழித் தொண்டைச் சிலர் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாமல் கூட இருக்கலாம் எவர் எதை எப்படிப் புரிந்து கொண்டாலும் நாம் கவலைப்படப் போவதில்லை. நாம் இந்த வகையில் சரியான திசைவழியில் தான் கடந்த காலத்தில் நடந்து வந்திருக்கிறோம் என்பதை உறுதிப்படக் கூறுகின்றோம்.

இந் நாட்டில் இனப் போர் வன்முறையாலும் யத்தத்தினாலும் பாதிக்கப் பட்ட மக்கள் வட.கிழக்குப் பார்ம மக்கள் தான். பெரிதும் உழைப்பாளிகள்.

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் அமுலாகி, பாதைகள் திறக்கப் பட்ட பின்னர் அமைச்சர்கள், அரசியல்வாதிகள், வர்த்தகர்கள், பல தேசுத்துப் பிரதிநிதிகள் ஆகிறோர் குழுக் குழுவாக இந்த மக்களைச் சென்று பார்த்தனர். அவர்களது கஷ்ட நல்லங்களை நேரில் கேட்டறிந்து ஆருதல் சொன்னார்கள். அநுதாபம் தெரிவித்தனர்.

இந்தக் குழுக்களில் நமது சகோதர சிங்கள எழுத்தாளர் இடம் பெற்றிருக்க வில்லை என்பது எத்தனை பெரிய மக்கத்தான் சோகம்.

எனவே மக்களைப் புரிந் து கொள்வதற்கு அவர்களினது மாறாத கஷ்டங்களை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மக்கள் இலக்கியம் அவர்களது பேணாவிலிருந்து சிருஷ்டிக்கப் படும்.

அட்டைப் படம்

கவிச்சுடர்

அன்பு முகையதீன்

மருதூர்க் கொற்றுன்

கவிச்சுடர் அன்பு முகையதீன் கல்முனை மாநகரைப் பிறப்பிடமாகவும் வாழிடமாகவும் கொண்டவர். ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் நன்கு அறியப் பட்டுள்ளவர். 1960-ல் கவிதைப் பிரவேசம் செய்த இவர் பல நூறு கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். எனிமையும் இயல்புமாக கவிமொழியும் பொருளை இலகுவில் புரியவைக்கும். கவியரைப்பும் செப்புவது போன்று அறிவுறுத்தும் கவிப்பாங்கும், ஒசை நயம் ஓங்கப் பாடுவதுமான அடையாளத்தைத் தனதாக்கிக் கொண்டவர். இஸ்லாம், இஸ்லாமிய சமூகப் பிரச்சினைகள் முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை முன்மாதிரி, இன நல்லினைக்கம் சார்ந்த பாடுபொருளில் கவிதை படைப்பவர்.

எட்டுக் கவிதை நூல்களைக் கண்ட வெற்றியாளர். நபி வாழ்வில் நடந்த கடைகள் 1976-ல் கல்முனை ஸாஹிறாக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்க வெளியீடுகளாக 1979-ல் அண்ணல் நபி பிறந்தார். '1980-ல் மாந்தருக்கு வாழ்வளித்த மகான்' என்பன வெளிவந்தன. கல்லூரின்னைத் தமிழ் மன்றம் இவரது முன்று நூல்களை வெளியிட்டு மகிழை தேடிக் கொண்டது. அவை 'மாதுளம் முத்துக்கள் (1984), புதுப்புனல் (1988), உத்தம நபிவாழ்வில..... (2000)' என்பனவாகும். ஸஹ்ரா வெளியிட்டுப் பணியகம் 1997-ல் அரசியல் வாளில் அழகிய முழுநிலாவை வெளியிட்டது. கொழும்பு எம்.டி.குண்சேன நிறுவன வெளியீடாக 'வட்ட முகம் வடிவான கருவிழிகள்' 2001-ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இஸ்லாமிய நூல் வெளியிட்டுப் பணியகம் 1986-ல் 'எழுவான் கதிர்கள்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டது. இதன் தொகுப்பாசிரியர்களில் ஒருவராக அன்பு முகையதீன் அமைந்தார்.

1980 -ம் ஆண்டில் ஹரி ஜி ரி விழாவை முன்னிட்டு முஸ்லிம் கலாசார அமைச்சு நடாத்திய கவிதைப் போட்டியில் அன்பு முகையதீனின் 'மாதருக்கு வாழ்வளித்த மாநபி' என்ற கவிதைக்கு முதல் பரிசு கிடைத்தது. 1986 -ம் அன்டு சர்வதேச ஆசிரியர் தினத்தை முன்னிட்டு கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சு நடாத்திய கவிதைப் போட்டியில் இவரது கவிதைக்கு இரண்டாம் பரிசு வழங்கப் பட்டது. பேராதனைப் பல்கலைக் கழகச் சங்கீத நாட்டிய சபையினர் நடாத்திய கவிதைப் போட்டியில் அன்பு முகையதீனின் கவிதை முதலாம் இடத்தை வென்றது. 1999 -ல் அவஸ்திரேவிய தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய கவிதைப் போட்டியில் தெரிவு செய்யப் பட்ட நான்கு கவிதைகளில் ஒன்றாக அன்பு முகையதீனின் கவிதையும் அமைந்தது.

கல்முனை சஹிராவில் படித்த கலைக் கல்லூரி மட்டத்தில் நடந்த பேச்சுப் போட்டிகளிலும் மாவட்ட மட்டத்தில் நடந்த பேச்சுப் போட்டிகள் பலவற்றிலும் ஆசிரிய கலாசாலை மட்டத்தில் நடந்த பேச்சுப் போட்டிகளிலும் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுத் தன்னை ஒரு மேடைப் பேச்சாளாக நிலைநாட்டிக் கொண்டார். 1966 -ம் ஆண்டில் அல்-ஹாஜ் ரி.பி. ஜாயா அவர்கள் நினைவாக்க கொழும்பில் நடைபெற்ற தேசிய மட்டத்திலான பேச்சுப் போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப்

பெற்று தங்கம் குட்டப் பெற்றார். இன்றும் மேடைகளில் வசீகரம் மிகக் பேச்சாளராக அன்பு முகையதீன் திகழ்கிறார். தனது வாரிகளாகப் பேச்சாளர் பலரை உருவாக்கியும் உள்ளார்.

1960 - தொடங்கி இலங்கை ஒவிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் உரையாற் றியுள்ளார். வாணோவிக் கலியரங்குகளில், கவிதைப் பொழிவு செய்துள்ளார். 'நாட்டார் கவிநயம், கவிநயம், மகரந்தம்' எனும் மகுடங்களில் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கினார். இவை மூலமாக இளந்தலை முறையினர் பலரை அறிமுகம் செய்தார். ஞபவாஹினி தொலைக்காட்சிச் சேவையிலும், 'உதயம்' நிகழ்ச்சியைத் தொகுது வழங்கிப் பாராட்டைப் பெற்றார்.

அன்பு முகையதீன் 1987 -ம் ஆண்டு பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சினால் 'கவிச்சுடர்' விருது வழங்கிக் கொரவிக்கப் பட்டார். 1992 -ம் ஆண்டு முஸ்லிம் கலாசார அமைச்சினால், நஜ் முடி ஸ்வாஹிர் விருது வழங்கிக் கொரவிக்கப் பட்டார். 2000 -மாவது அண்டில் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணக் கல்வி கலாச்சார விளையாட்டுத் துறை அமைச்சினால் ஆளுநர் விருது வழங்கிக் கொரவிக்கப் பட்டார். இவருடைய 'மாதுளம் முத்துக்கள்' கவிதைத்தொகுப்பு 1984 -ம் ஆண்டுவரை இலங்கையில் வெளிவந்த சிறந்த கவிதை

நூல் களிலொன்று என இலங்கை இலக்கியப் பேரவையால் சான் று வழங்கப் பட்டது. இதே நூலை முஸ்லிம் எழுத்தாளர் தேசியக் கௌன்சில், சிறந்த கவிதை நூலாகத் தேர்ந்தெடுத்து 1988 -ல் பொற்கிழி வழங்கிக் கௌரவித்தது.

'நபிகள் வாழ்வில் நடந்த கதைகள்' என்ற தொகுப்பிலுள்ள மகிழ்ந்தான் பையன் என்ற கவிதை ஐந்தாம் ஆண்டு தமிழ்பாட நூலில் இடம் பெற்றதானது, இவரது கவியாக்கத்துக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரமாகும்.

இவரது இலக்கியச் சேவையைப் பாராட்டிப் பல அமைப்புகள் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்துள்ளன. சென்ற வருடம் இவரது மணிவிழா கல்முனையில் மறைந்த அமைச்சர் அல் - ஹாஜ் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொள்ள மிகுந்த கோலாகலத் தோடு நடந்தேறியது. கனதி மிக்க நினைவு மலர் ஒன்றும் வெளியிடப் பட்டது. அந்த மலரில் அமைச்சரும் கவிஞருமான எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதி கவிச்சுடர் அன்பு முகையதீனை நிறை கண்டுள்ளார்.

'தமிழ்க் கவிதை உலகுக்கு அன்பு முகையதீனின் பங்களிப்பில் மிக முக்கியமானது பெருமானார் வாழ்வைச் சின்னாஞ்சிறு கவிதை வடிவங்களுக்குள் படம் பிடித்தமையாகும். பெருமானார் முகம் மது (ஸல்) அவர்களோடு

இரண்டறப் பின் னிப் போன ஆத்மாக்களில் ஒருவராக நிச்சயமாக கவிச்சுடர் அவர்களை அடையாளம் காண முடியும்.

பெருமானார் அவர்களின் அருட்கொடை மழையில் அவர் அடிக்கடி நடைவதை தரி சித்துள்ளவர்களில் எனக்கும் இடமுண்டு.

கவிச்சுடர் அன்பு முகையதீன் எழுத்துக்களில் தீர்க்க தரிசனமும் தீட்சண்யமும் இருந்து வந்துள்ளன. மானுடம் மீது அவர் வைத் துள்ள பேரன்புக்கும் அவரது இந்த சுத்திக்கும் மறுமையில் சாட்சி கூறும் தகுதி எனக்குண்டு.

இவ்வாறு எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்களின் உயர்ந்த மதிப்புக்குரிய வரான கவிச்சுடர் அன்பு முகையதீன் ஆசிரியத் தொழிலை அர்ப்பணிப்புடன் செய்தவர். பழகுவதற்கு மிக இனியவர்.

சந்தோ

செலுக்கி வீட்மர்கள்

தயவு செய்து

மல்லிகையுடன்

ஒத்துழையுங்கள்.

வாழ்ச்சிமாடு சேர்ந்து
கார் ஒட்டும் திராழில்
இன்று அளிக்குறகுத்
திரிந்த திரான்று!

இன்று எங்களுமில்
பன்னாறு கார் ஒட்டும்
சாரதிகள் இருந்தும்
அன்றிருந்த வைவார்
என்றால் அது என்
தந்தையையே குறித்து
நிற்கும்!
ஊரின் முதல் சாரதி
அவர்தான்!

முயது சிசன்று மூப்பில்
வாழ்ந்த காலம்
அவரையண்டி
இப்போது வருகின்ற
புத்தமையான
ஐப்பான் கார்களை
இட்டுவது உங்களுக்குக்
கஷ்டம் என்றேன்!

தப்புக் கணக்கிது
புத்தமை என்றால் என்ன?
இயக்கத்துக் குரிய
இயல்பான் கருவிகளை

புதுமை தான்

புதுமையில்கை

குமாரி
ஏ. ஜிம்பாஸ்

இடம் மாற்றி வழுத்திருப்பர்
இவுத்திரின் அறிவுடனே
இயக்கங்கள் பற்றிச்
சீறு சீறு விழுளிச்சங்கள்
வரச் சிச்வர்.

புதுக் காருக்குள் புதுமுன்
ஒங்கொன்றும் இருக்குமிடம்
திரிந்து விதியில் ஒட்டுவது
பழைய முறைதான்.

எத்தனை புதுமைகள்
வந்தாலும் விதியும்
ஆரம்ப விதியும்
அசைத்தோட்டும்
சாதனையும்
பழைய முறைதான்
என்றின் வாயைக்
கட்டியிட்டார்.

-நெக்ட்ராஸ்ஸை கமால்
ஆரவாரத்தோடும் ஆவேசத்தோடும் பெரு மழை பொழிந்து ஓயந்தது
போல் அமைதி எங்கும் விரவிக் கிடந்தது.

மரந்தனிர்கள், கட்டிடங்கள், விளக்குக் கம்பங்கள் எல்லாம் இன்னும்
அந்த மகிழ்ச்சியிலிருந்து விடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை.

வெற்றிக் களிப்பைச் சமந்த முகங்களின் குதியாட்டத்துக்கு
மத்தியில் தோல்வியைத் தாங்க இயலாத தாக்கத்தோடும்,
சில நடமாட்டங்கள்.

வீரநடைபோட்டு வந்த அவனுக்கு தேத்தன்னிக்
கடையடியில் தனது கூட்டாளியைக் கண்டதும் குசி பிறந்துவிட்டது.

‘மசான்..... ரெண்டு மாஸமா பட்ட கஷ்டத்துக்கு வெத்தி
கெட்சிட்டு’

‘இனிப் பார்லிமேந்துக்கு பொகோண்டிய தான்’

தேத்தன்னிக் கடையில் குழுமி நின்றவர்கள் எல்லோரும்
ஒரு பாட்டம் சிரித்து ஒந்தனர்.

பேப்ர படிப்பதும் ரேடியோ கேப்பதும் அதைத் தொடர்ந்து
ஆய்வுக் கண்ணோட்டம் செலுத்தும் மேதாவிகளும் அதற்குள்
அடக்கம்.

போதாக் குறைக்கு அவர்களின் இன்னொரு சகபாடியும்
அங்கு வந்து சேர்ந்து விட்டான்.

முக்கூட்டு முன்னனி பலாமரத்தடி வாங்கில் குந்தி விட்டது.
கச்ட்டையும் சிகரட்டும் பரிமாற்றும் ஞங்குறுக்கு பாங்கு சொல்லும் வரை
அங்கிருந்து அசையமாட்டார்கள்.

“ஙங்கட மந்திரிக்கி ஜாதி வரவேற்பொன்டு குடுக்கோணும், மசான்” ஒருவன்
ஆரம்பித்தான்.

“வரவேற்பு குடுக்காட்டி நாங்க வேல செஞ்சத்திலேம் வேலில்லை” அடுத்தவன்
தனது ஆரவத்தை வெளியிட்டான்.

“நாங்க பேசிச் சரிவரல் வி. எங்களுக்கிட்ட கல்லில்ல, படிப்புமில்ல. ம..... எங்கட பெரியாலிகள் ரெடியானாத்தான் நடக்கிய” மற்றவன் மெயின் சுவிட்சைத் தொட்டுவிட்டுப் பேசினான்.

மூவரும் கொஞ்சநேரம் நிதானமாக யோசித்தனர்.

“அவங் கருக்கு இதியள் கணக்கில்ல. நாலுபேரு பெய்த்துச் சொன்னாத்தான் யோசிக்கியொண்டும். போன பைணம் அவனியள் வெச்ச பெலபாலி நெனலீக்கா?”

“சரி சரி நாங்க பெய்த்துச் செல்லோம். மத்தாக்களுக்கும் பெய்த்துச் செல்லச் செல்லோம்.”

முன் ணனி தீர்மானித்தால் இனியென்ன? அடுத்த நடவடிக்கையில் இறங்குவதுதானே!

அதற்கிடையில் அந்த ஒலிபெருக்கிக் குரல்....

“மாரும் வரவேற்பு வைபவம். அனைவரும் கலந்துகொள்ளும்”

பக்கத்து சிங்கள சிராமத்தில் நடைபெறும் விழாவுக்கு பகிரங்க அழைப்பு அது.

2

சிராஸ் தொரயின் வலது கையும் இது கையும் போல இற்றிலாமும் அஸார்த்தினும் அமர்ந்திருந்தனர்.

மேபோவில் பெரிய ஸைஸ் எப்பரைட் போத்தலும் மூன்று கிளாஸ் மகாணப்பட்டன. கோல்ட்ல்வ் பக்கற் கைற்றிருடன் தயாராக இருந்தது.

அந்த மாவட்டத்தின் வெற்றியை அவர்கள் தான் சாத்தியமாகக் கீக் கொடுத்தது போன்ற பெருமிதம்.

போகற் மீட்டிங், ஸ்டேஜ் மீட்டிங் என்று நடாத்தினார்கள். போல்ட்ர்கள் ஓட்டினார்கள். அலங்காரம் செய்தார்கள். சொந்த வாகனத்தில் ஓட்டத்திரிந்தார்கள்.

விழும் வாக்குகள் எப்படியோ விழுத் தான் செய்யுமென் பது அவர்களுக்குத் தெரியாதல்ல. மந்திரிக்கு வேலை செய்வதாகக் காட்டிக் கொள்வதே அவர்களது முக்கிய இலக்காகவிருந்தது.

“சரி இப்பாங்க எனக்கியன் எடுக்கிய முடிவு?” அஸார்த்தின் வினா எழுப்பினான்.

“வரவேற்பு குடுக்கோணுந்தான். நாங்க முந்தினா எல்லாம் எங்கட தலபோட தான். இப்ப ஒவ்வொருத்தார வந்து வந்து செல்லியாங்க..... இனி அவங்கட தலேல் வெச்சி தேசிக்க வெட்டோண்டிய தான்.” சிராஸ் நிதானமாகச் சொன்னான்.

“ஓ... ஓ... ஆனா எல்லாம் நாங்க செய்தெண்டு தான் மந்திரி நெனக்கோணும்.... பொறுப் பந்திரியோட எங்களுக்கு வேலவெட்டக்கி” இற்றிலாம் உள்மனதை ஓப்புவித்தான்.

“அப்ப எல்லாரேம் கூப்பிட்டு ஒரு கூட்டம் வெச்சி பொறுப்பியள பிரிசிக் குடுக்கோம். கொம்புத் தட்டக கெட்டின மாடுமாத்திரி வேலசெய்வானியள்” இது அஸார்த்தின்.

இந்த மூவரும் போதுமான மனிசர்ட் பிள்ளைகள். அந்தக் காலத்திலேயே இங்கிலிஷ் மீடியம் படித்து. இங்கிலிஷ் பேசத் தெரிந்தவர்களாக சமூகத்துக்கு வந்தவர்கள். சமூக அந்தஸ்தைத் தக்கவெத்துக் கொள்வதற்கான குத்துக் கரணங்களை அவ்வப்போது போத்த தவறுவதுமில்லை.

“அப்ப முக்கியமான ஸைஸியள்... சனிக் கெழும் அஸருக்குப் பொறுகு வரச்செல்லோமா?” சிராஸின் கேள்வி.

“லீவு நாள் தானே? எல்லோரும் நிப்பானியள்” தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டது.

3

இருவர் இருவராக வந்து சேர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

சிராஸ் தொரயின் மேல்மாடி கலகலத்தது. அஸார். கட்விஸ்... பெற்றிஸ்.... டி ஏற் பாடுகளுக்கு பொறுப்பாக இருந்தான். சிராஸ் ஏற்கெனவே எந்தக் குழுவுக்கு யார்.... எவரென்று உத் தேசித் திருந்தார். இற்றிலாம் எல்லோரையும் வரவேற்று மகிழ்ச்சியூட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

நிகழ்ச்சி நிரல்ப்படி முன்னுரை நிகழ்த்தி சிராஸ் தொரா வரவேற்பு தொட்டபாக அபிப்பிராயம் கூற சந்தர்ப்பம் கொடுத்தார். மிகுந்த பெருமிதத்தோடு அபிப்பிராய முத்துக்கள் உதிர்ந்தன. இவர்கள் என்ன புதிதாகவா சொல்லப் போகிறார்கள்? நேற்றிரவு மூவரும் போட்ட திட்டம் எப்படி யெப்படியோ சபையோரின்

வாயிலிருந்து உதிர்ந்து விட்டது.

“எல்லாரும் நல்ல நல்ல ஜடியாக்கள் செல்லக்கி. அந்தப்படி வேல வெட்டி செய்ய ஒரொரு குழு நியமிக்கா நல்லம்” சிராஸ். இற்றிலாமைப் பார்த்தபடி சொன்னார்.

“ஓ... அப்ப வகுல், ஸ்டேஜ், சாப்பாடு... இப்படி ஒரொரு குழு நியமிக்கா நல்லம் இம்திலாம் அஸாரைப் பார்த்தார்.

“குழு பொடியத்தோட பொருத்தமான தலைவரேம் போடுங்கோ” இது அஸார்.

குழுக் களும் அதற் கான தலைவர்களும் போட்டியின்றித் தெரிவு செய்யப் பட்டார்கள். அந்தக் கணமே வேலை ஆரம்பிக்கப் பட்டது போல் தான்.

4

நாளை மந்திரிக்கு வரவேற்பு விழா. நேரில் சென்று மீண்டும் ஒருமுறை மந்திரியின் வரவை உறுதிப் படுத்திக் கொண்டு மூவரும் வந்து சேர்ந்தனர்.

எக்கச் சக்கமான வகுல். அலங்கார வேலைகளுக்கும் அள்ளி இறைக்கக் கூடிய சாதக நிலை.

ஊரெல்லாம் அலங்காரங்கள். பாதை இருமருங்கும் நிறக் கடதாசிகள். கொடிகள் காற்றுக்கு ஆழயசைந்து சோபனம் கூறின.

இடையிடையே மந்திரியின் பெரிய படம். பிரேம் செய்து தந்திக் கம்பங்களில் கொழுவப் பட்டிருந்தன. விட்டார்களா.... இடையிடையே சலோகம் எழுதிய

10

துணிகளை குறுக்கே கட்டியிருந்தார்கள்.
 ‘சமாதானத் தூதுவனே வருக’
 ‘விடுதலை வீரனே வருக’
 ‘மண்ணின் மெந்தனே வருக’

மேடையைச் சுற்றி மந்திரியின் மனங்குளிரும் வண்ணம் பதாகைகள் எழுப்பப் பட்டிருந்தன. ஒலியியமைப்புக்கும் ஏற்பாடாகியிருந்தது.

சிராஸ் தொரை தனது காரில் ஒருமுறை சுற்றிப் பார்த்தார். பொடியன்கள் உனக் கௌங்க கென்று காரியத்தில் கண்ணாயிருந்தனர்.

எங்கெங்கோவிருந்த இற்றிலாம் அஸார் போன்றோரிடம் கைத்தொலை பேசியில் தொடர்பு கொண்டு திருப்பி தெரிவித்தார்.

அந்த நாள் விடியும் வரை எவருக்கும் காத்திருக்க முடியவில்லை.

5

ஜெயகோஷம் எழுப்பிக் கொண்ட

சிறுவர். வாலிபர். அபிமானிகள் ஊர்வலமாக வர மாலைகள் கிதம் மந்திரி நடந் துகொண் டிருந்தார். அவரது கைகுலுக் கும் ஒய்வில் ஸல். இருபக் கமாகவும் கையசைத் துக்கையசைத்து நடந்துகொண்டிருந்தார்.

முன்னே சென்ற ஒலிபரப்பு வாகனம் குசினிக்குள் கிடந்த பெண்களையெல்லாம் வீதியில் கொண்டு வந்து நிறுத்தியிருந்தது

மைதானம் நிரம்பி வழிந்தது.

“எங்கள் சமுகத்தின் விடிவெள்ளி. மந்திரியின் வெற்றி எங்கள் ஒவ்வொருவரதும் வெற்றியே”

விசேட பேச்சாளர் வெட்டித் தள்ளினர். மற்றவர்களுந் தான்.

“உங்களுக்கு சேவை செய்வதே எனது ஒரே நோக்கம். எங்கள் சமுகம் படும் துன்பங்கள்.... அரசியல் இருப்பு.. இதையெல்லாம் யோசித்தே அரசியலுக்கு நான் வந்தேன. நிங்களோல்லாம் எனக்குத் தந்த ஒத்துழைப்பை நான் என்றென்றும் மறக்க மாட்டன்” பலத்த கைத்தட்டலுக்கு

மத்தியில் மந்திரி தன் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார்.

கூட்டம் முடியும் போது இரவு ஏழுமணியையும் தாண்டிவிட்டது.

இன்னும் ஒரேயொரு விடயமே பாக்கியாக இருந்தது. ஆமாம். இராச் சாப்பாடு தான்.

பாருக் ஹாஜி வீட்டில் புரியாணி முக்கைத் துளைத்தது. மந்திரியையும் அவர் பரிவாரங்களையும் ஹாஜி கைகுலுக்கி வரவேற்றார். ஒசி புரியாணி என்றால் சம்மாவா? விழா ஏற்பாட்டுக் களைப்பையே எல்லோரும் மறந்தனர். தேர்தல் காலத்தில் மௌனமாயிருந்த ஹாஜிக்கு அடித்தது அதிர்ஷ்டம்.

புறப்படும் நேரம் வந்துவிட்டது.

“போயிட்டு வாரன்”

மந்திரி புன் னகைத் து... கையசைத்து... விடைபெற்றார்.

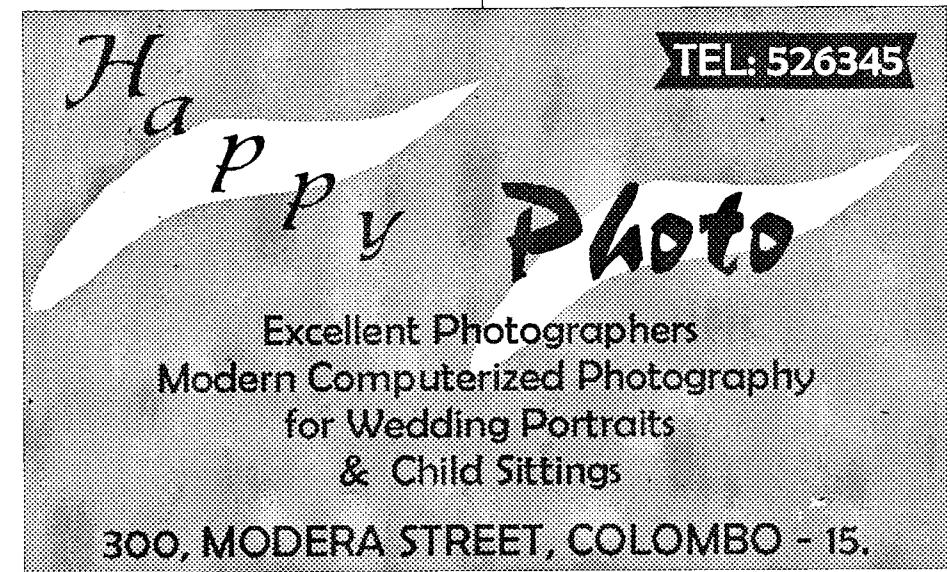
பெஜரோ வரை உறவு சிராஸ். இற்றிலாம். அஸார் ஆகியோருக்குத் தான்.

மந்திரி மூவரது தோளில் தட்டினார்.

“வெற்றி வாங்கித் தந்தீங்க.... இவ்வளவு பெரிய வரவேற் பும் தந்திட்டங்க.... முனுபேரயும் கடைசிவரைல் மறக்க மாட்டன்....”

குளிர்ந்து போய் நின்றார்கள். மூவரும் அவர்களது மனம் ஏகோபித்து குரலில் சொல்லிக் கொண்டது....

‘ஐந்தி கேம்’

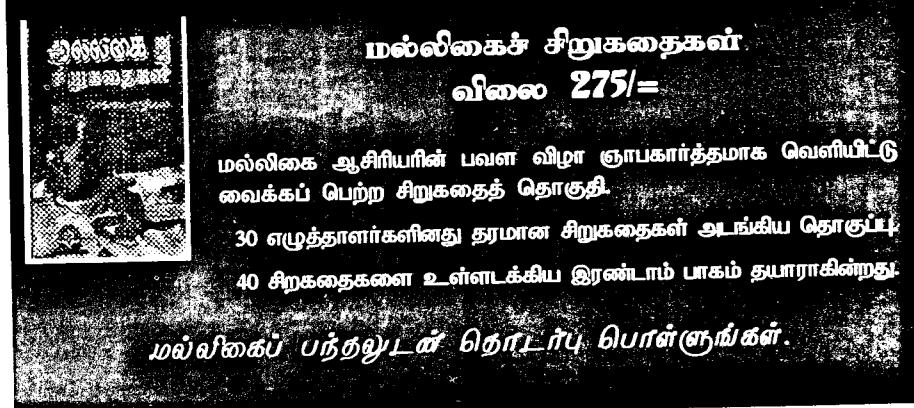

TEL: 526345

Happy Photo

Excellent Photographers
Modern Computerized Photography
for Wedding Portraits
& Child Sittings

300, MODERA STREET, COLOMBO - 15.

மல்லிகைச் சிறுகதைகள்
விலை 275/-

மல்லிகை ஆசிரியரின் பவள விழா ஞாபகார்த்தமாக வெளியிட்டு வைக்கப் பெற்ற சிறுகதைத் தொகுதி.

30 எழுத்தாளர்களினது தரமான சிறுகதைகள் அங்கீய தொகுப்பு.

40 சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய இரண்டாம் பாகம் தயாராகின்றது.

மல்லிகைப் பந்தலுடன் தொடர்பு பெரள்ளுங்கள்.

எந்தக் கதையையும் விட ஒருவனுக்கு
தன் சொந்தக் கதை தான் முக்கியமென்ற தோன்றும்!
அப்படித்தான் தோன்ற வேண்டும்.
அவனுடைய இருத்தலுக்கான உந்து சக்தி இதுதான்.
இது இல்லையேல் அவன் சிறந்தவளாகான்.

அதே வேளை.....

எந்தக் கதையுமே ஒரு தனிமனிதனின் கதை மட்டுமேயாகாது.
அவனுடைய பாட்டன், பூட்டன், மூதாதையர் என
அத்தனை பேர்களின் கதைகளும் அவன் கதையினுள் உண்டு
தனக்கே தன் கதை சொந்தம், பிரதானம்
என என்னும் இவனுடைய கதையும் இவனுடன் முடிவதில்லை.

'ஆதியிலே கதை இருந்தது' என என்னத் தோன்றுகின்றது
உலகம் உண்டாகி, முதல் மனிதன் தோற்றிய காலத்திலிருந்தே
இப் பெருங்கதை தொடங்கியாயிற்று.
இந்த உலகம் அழிந்து, மனிதனும் அழிவான்
என ஒருநாள் வந்தாலும் கூட
எல்லா மனிதர்களின் கதைகளும் சேர்ந்து
ஒரு பெருங்கதையாய்த் தொடர்ந்து வாழும்

காலதேவனாற்கூட அழிக்க முடியாத
கதை வித்துக்களாக அவை, இந்த அண்ட வெளியில்
என்றும் சுஞ்சரித்துக் கொண்டேயிருக்கும்.
உரிய காலமும், உகந்த சூழலும் வருகின்றபோது
இந்த வித்துக்கள் முனைவிட்டு, முன்றிலை ஏறியும்
கோடிக்கணக்கில் கதைகள் விளையும்.

எனவே
கதைகள் என்றுமே அழிவதில்லை.
காலப் போக்கில் அவை உருமாறக்கூடும்.
தேவையற்றவை விடுபட்டுப் போக
புதியவை வந்து புதுந்துகொள்ளும்
என்றுமே மாழிந்து கொண்டிருக்கும்
இப் பெருங்கதையின் பாகங்களும், காறுகளுந்தான்
இன்றும் நாம் சொல்கின்ற, கேட்கின்ற கதைகள்.
இன்றும் நாம் எழுதுகின்ற, படிக்கின்ற கதைகள்.
இவற்றில் எந்தவொன்றுமே அந்பமானவையுமல்ல.
இவற்றில் எவையும் அதி உன்னதமானவையுமல்ல.
எந்த ஒருவனும் தான் சொல்லும் கதையை
தானே தான் ஆக்கினேன் எனப் பெருமிதம் கொள்வது சரியா?
அந்தக் கதை தன்னைத் தான் வெளிப்படுத்த
இவனோர் கருவியாய் இருந்தான் என்பதே உண்மையா!

வூபாயுமோவாந்
(பட்டங்கருக்)

மா. புரூபர்ஸ்கம்

வானம்

பாட்கள்

நடவே

ஓர்

ஸ்தம்க்ரயல்

(சென்ற இழும் தொடர்ச்சி)

வியாபாரத்திற்கழு விளம்பரஞ் செய்தல்! இதன்
மெய்மையை உணர்ந்து தான் போலும் இலங்கையில்
வர்த்தக சேவை வாணோவியில் உண்டாக்கப் பட்டது.
கலாசாராம், பண்பாட்டுக் கோலங்களை மேம்படுத்தும்
உத்தேசத்தோடு தான் வாணோவியில் தேசிய சேவை
ஒலிபரப்பின் அசைவுகள் அமைகின்றன. இதற்காகப்
பெரும் தொகையான நிதியையும் அரசு ஒதுக்கிச்
செலவிடுகின்றது. இந்த நிதி இழப்பை கூட செய்வதற்கு
வர்த்தக சேவையின் தேட்டந்தான் கூட கொடுக்கின்றது.
ஏனென்றால் வர்த்தக சேவை நிதியைப் பெருக்கும்
ஷட்கம்!

பொருட்களை பத்திரிகைகளில் விளம்பரப்
படுத்துவதைக் காட்டிலும், வாணோவியில் விளம்பரப்
படுத்துவதன் மூலமாக பெருவாரியான பயணைப் பெற
முடியும். வாணோவையை எழுத்தறியாம் பாமரனும்
கேட்பதுண்டு. அது மட்டுமின்றி இலங்கையில்
வர்த்தக சேவையை ஆரம்பித்த பொழுது உலகத்தில்
வேறேந்தப் பகுதியிலும் இச் சேவை முக்கக்கத்தில்
இருக்கவில்லை. ஆனால், தந்பொழுது வந்துள்ளது.
இதற்கு அடி எடுத்துக் கொடுத்த பெருமை.
இலங்கைக்கே உரியதெனச் சொல்ல முடியும்.

இலங்கை வாணோவியின் அம்போதைய வர்த்தக
சேவைக்கு அமரர் எஸ்.பி.மயில்வாகனன் தான்
பொறுப்பாக இருந்தார். சிங்களத்திலும், ஆங்கிலத்திலும்
என் ஹிந்தி மிலும் கூட இச்சேவை ஒலிபரப்பைப் பட்டது.
இச் சேவைகளுக்குப் பொறுப்பாக விலி. விலிய மான்ன்
இருந்தார். மயிலரோடு, எஸ்.கே. பரராஜாசிங்கம்,
எஸ்.எஸ். ராஜா. புவனலோசனி வேலுப்பின்னை
ஆகியோர் திரந்தர அறிவிப்பாளர்களாகவும், இராஜகுரு
சேனாதிபதி, கனகரெத்தினம், நாகவின் கம்,
பாலக்பரமணியம் (இவர் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியின்
உதவியாளராக இருந்தவர்) ஆகியோர் பகுதிநேர
ஒலிபரப்பாளர்களாகவும் பணி புரிந்தனர்.

வாணோவி விளம்பரம் பல வகையான
பரிமாணங்களை ஊடுருவி இன்று சிறப்பான

பொலிவோடு திகழ்கின்றது. "வாணோவி விளம்பரம் இல்லாவில் வர்த்தகம் இல்லை" என்ற கருதுகோளை வர்த்தகர்கள் மத்தியில் மலை போல் நிறுவி நிற்கிறது.

"சீலையை விற்றுச் சீலாவை வாங்குகிறார்கள்" மீன் வியாபாரி ஒருவன். மீன் சந்தையில் தனது மீனை விரைவில் விற்பதற்காக இத்தனையை கவராஸ்யமான உத்தியைப் பாவித்து நுக்கோனுக்கு வலை விரிக்கிறான்.

"தெமிலிபொன்ட... குஞ்சுகோஸ் பொன்ட கமதி நந்த... லே போந்தல பொன்ட....."

நடை பாதையில் இளநீர்க் குரும்பைகளை விற்பனை செய்யவன் தனது தாய் மொழியில் இத்தகைய வீச்சான விளம்பரத்தைக் கொடுத்து போவோர் வருவோருக்குத் தாக்கதை ஏற்படுத்து கின்றான். எந்த விஷயத்திலும் முந்திலிடும் யாழ்ப்பானங். இந்த வாணோவி விளம்பர கேஸையிலும், இந்நாட்டின் ஏனைய மாகாணங்களுக்கு முன் னோடியாக இருந்திருக்கிறது. எழுபதுகளில் யாழ்ப்பான், நகரச் சுற்றாலில் உள்ளூர் வாணோவியில் விளம்பரங்கள் மிகவும் கணக்கணப்பாக ஒலிபரப்பாகின. இதை யாழ்ப்பாணத்தார் இன்னும் மறந்திருக்க மாட்டார்களை நினைக்கிறேன். இந்த ஒலிபரப்புச் சேவை "மணிக் குரல்" என்ற முகுடத்தில் காற்றில் ஒலித்தன. இதே மணிக் குரல் விளம்பர ஒலிபரப்புச் சேவையில், தான் அறிவிப்பாளராகக் கடமை புந்தது குறித்துப் பிரபல பெண் ஒலிபரப்பாளரொருவர் பேட்டியோன்றில் பிரகடனப் படுத்தி இருக்கிறார். வாணோவித் துறையில் மட்டுமின்றி யாழ் நகர் பத்திரிகைத் துறையிலும் கலக்கி இருக்கின்றது. குண்டன் மால்ஸ், மக்கள் வங்கி, வேலனை வீர

வெளிவந்த முதல் தினசரிப் பத்திரிகை "ஸமநாடு" தானே!

தமது பொருட்களை விளம்பரப் படுத்தியோக வேண்டுமென்ற தணியாத தாக்கதை வியாபாரிகளின் மனதில் தனது சாதுரியமான அறிவிப்பு உத்திகளால் சுருக்க வைத்த அமரர் எஸ்.பி. மயில்வாகனனுக்குப் பின்னரும் வாணோவி விளம்பரத்தை உயிர்ப்போடு தக்க வைக்கும் கைங்கரியத்தை. இதில் பிரவேசித்த சமுத்துச் சில பேனா மன்னர்கள் செய்தனர். சில்லையூர் செல்வராகன். காவலூர் ராசதுரை ஆகியோரின் வருநகை வாணோவி விளம்பரத்திற்குப் புதியதோர் நிரோட்டத்தைப் பாயவைத்தது. இவர்கள் மயில்வாகனனுக்கப் பின்னரும் வாணோவி விளம்பரத்தை வீறு நடைபோட வைத்தனர்.

"அத்தானே அத்தானே. எந்தன் ஆசை அத்தானே கேள்வியோன்று கேட்கலாமா? உணங்தான் அத்தானே" இந்த மகுட இசைப் பாட்டுடன் பல்களை வேந்தன் சில்லையூர் செல்வராகன் தனது "தணியாத தாகம்" என்ற மக்கள் வங்கி நாடகத்தை அரம்பிப்பார். இதைக் கேட்பதற்கு தமிழ் இல்லங்கள் காத்திருக்கும். மக்கள் மனதறிந்த வங்கி மக்கள் வங்கி' என்பன போன்ற தான்தோன்றிக் கவிராயின் கவிதை நயம் சொட்டும் விளம்பரப் பாணி எவரையும் கவர்ந்தியுக்கும்.

"வாத் சல் ய வாழ்த் துக் கூறி விடைபெறுபவர் சில்லையூர் செல்வராகன்" இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்க வர்த்தகர் கூட காத்திருப்பர்.

தணியாத தாகம் போன்ற பல நாடகங்களை இலங்கை வாணோவி வர்த்தக சேவை ஒலிபரப்பி இருக்கிறது. குண்டன் மால்ஸ், மக்கள் வங்கி, வேலனை வீர

சிங்கத்தின் பிறவுணர்சன கோபபி ஆகிய நிறுவனங்கள் அனுசரணை செய்திருக்கின்றன.

காவலூர் ராசதுரை விளம்பரக் கலை குறித்து புத்தகமொன்றையும் எழுதி இருக்கிறார். நூலின் பெயர் விளம்பரத் துறை. இத்தகைய பேரவிமானத்தை வர்த்தகரது நெஞ்சில் துவரில்விட வைத்து அதை ஓம்பச் செய்து இன்றும் தென்றாக வானில் மிதக்க வைத்த மிதாமகன் எஸ்.பி.மயில்வாகனம் தான்! குரல் வளத்தை மட்டுமென்றிக் கொல் வளத்தாலும் வாணோவி விளம்பரத்தை உச்சத்திற்குக் கொண்டு சென்றவர்.

"பற்களை வெண்மையாக வைத்திருக்க கோபால் பற்பொடி". "காய் ச்சலா? தலைவலியா? அஸ்ப்ரே பாவியுங்கள்". "வயிற்று வலியா? வயிற்றுக் கோளாறா? பாவியுங்கள் மில்க் ஓப் மக்னிசியா", "மாஸ் நேரம் இம்பொழுது சரியாக....."

அன்று அவரது கணக்கைத் துறை கேட்கப் பட்ட விளம்பர வரிகள் தான் இவை! நாடறிந்த வாத்தகர்களின் கவனத்தைப் பெற்றவர் 'மயிலர்' சினிமாப் பட விளம்பரக்களை இவரது குரவில் ஒலிபரப் பத்தான் சினிமாப் பட இறக்குமதியாளர்கள் விரும்பினர். ஆனால், இவர் தனது சக ஒலிபரப்பினர்களுடன் அந்த வாய்ப்பை பங்கிட்டார்!

எஸ்.கே.பரராசசிங்கம்.

இலங்கை வாணோவிக்குள் அன்று நடமாடிய பட்டதாரித் தமிழர்களுள் இவருடெமாருவர். கர்நாடக சங்கீதப் பாடகர். நடரிந்த மெல்லிசைப் பாடகர். இவரது விசேட தகைமைகளுக்கு அமைவாக இவர் தேசீய சேவையில் இருந்திருக்க வேண்டியவரென நினைத்தேன். அந்தவுக்கு இவரது இசை ஞானம் அபாரமாக இருந்தது. இவரது

பாடல்களோடு சேர்ந்தும் விளம்பரங்கள் ஒலிபரப்பாகி இருக்கின்றன. மிகவும் அடக்கமானவர். மூத்த அறிவிப்பாளர் எஸ்மியில்வாகனத்தோடு சிறந்த முறையில் ஒத்துழைத்தார். தமிழ்த் தேசீய சேவைப் பிரிவுக்கு அடிக்கடி வருவார். சிலிதூராச சுந்தரம் தயாரித்த இசைச் சித்திரங்களில் இவரது குரல் ஒலித்திருக்கின்றது. சுந்தா சுந்தரவிங்கத்தின் ஆதம் நண்பன்.

பராவைப் பற்றி வாணோவியோடு நெருக்கமான உறவு வைத்திருந்த பேராசியர் கா.சிவத்தம் பி எழுதும் பொழுது - வாணோவியின் தமிழ் நிலை நின்ற வரலாறு எழுதப் படும் பொழுது அதில் நிச்சயமாக இடம்பெறப்போகும் - இடம்பெறவேண்டிய பெயர்களில் எஸ்.கே.பரராஜாஞ்சிங்கமும் ஒன்று எனவும் -

திரைப்படப் பாடல்களில் கவிதைப் பண்புகள் திரைவளர்த்த கவிதை மூலம் ஒரு புறத்தில் வெளிப்படுத்தப் பட, மறுபுறத்தில் தமிழ்த் திரைப்பட இசையின் கர்நாடக இசை அடிப்படைகளைக் காட்டியவர் இந்தப் பராராஜ சிங்கம். பராராஜ சிங்கத்தின் பின்னரே தமிழகத்தின் சங்கீத வித்வான்கள் இந்த விளக்கத்தைக் கொடுக்கத் தொடங்கினார்" எனவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

பராவின் ஒலிபரப்புச் சேவையைப் பாராட்ட உண்டா (Unda) நிறுவனம் 1992 - ல் விருதொன்றை வழங்கிக் கொரவித்தது.

எஸ்.எஸ்.ராஜா.

"திரைக்டலாடி வரும் தமிழ் நாதம், இலங்கை நேயர்களுக்கான விசேட ஒலிபரப்பு" எனத் தன்னை அடையாளப் படுத்தி. தற்பொழுது விளம்பரங்களை ஒலிபரப்பி வரும் தாத் துக்குடி வாணோவியை

என்னைப் போல் வாசகர்களும் கேட்டிருப்பார்களென நினைக்கிறேன்.

நரச பாக்குத் தூள், சொட்டு நீலம் ஆகிய விளம் பரங்கள் ஒவி பரப்பப் படுவதுண்டு. இந்த விளம்பரங்கள் மிகவும் வேகமாகப் பட்படவென அறிவிக்கப் படுவதுண்டு. இதனால் நேரம் சுருங்கும். அத்தோடு அதிகமான சொற்களை ஒவிபரப்பலாம். இந்த உத்தி விளம்பரதாரருக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. இந்த உத்தியில் தனது குரலை வழி நடத்தி இலங்கை வானோலி வர்த்தக சேவைக்கு புதியதோர் பரிமாணத்தை எல்லோ அறிமுகப் படுத்தியவர் தான் எஸ்.எஸ்ராஜா. இப்பொழுது ஒதே உத்தியை இன்றைய அறிவிப்பாளர்கள் நேயர் விருப்பத்தில் பெயர்களை அறிவிப்பதற்குப் பாவிக்கிறார்கள். மிகக் குறுகிய காலத்தில் விளம்பரதாரர்களின் அபிமானத்தைப் பெற்ற அறிவிப்பாளிவர்.

புன்னோசனி வேலுப்பிள்ளை

தமிழ் வர்த்தக சேவையின் முதல் பெண் அறிவிப்பாளர் இவரென்பதே எனது முடிவு. "பா" வைப் போல் இவருமொரு பட்டாரி. கலை சடுபாடு இல்லாதிருந்தும் இவரது அறிவிப்புப் பாணி ஏனைய பெண் அறிவிப்பாளர்களது அறிவிப்புப் பாணிக்கு இளப்பாக இருக்கவில்லை. குரல் வளம் மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது.

ராஜகுரு சேனாதிபதி கனகரத்தினம்
அன்றைய வானோலியில் அறிவிப்பதற்கு மிகவும் நீண்ட நேரம் எடுத்த பெயர் இலருடையதே! அப்பொழுது இவர் பகுதி நேர அறிவிப்பாளராக இருந்தார். இலக்கியத்தைச் சேர்ந்தவர். சிறந்த தமிழ்ப் புலமை கொண்டவர். அதைக் காட்டுவதற்கு

மிகவும் தெண்டித்தவர்.

தானொரு இலக்கியச் சிற்றேட்டோடு இணைய வேண்டுமென விரும்பினார். என்னிடமும் சூறினார். அப்பொழுது "தேனருவி" என்ற சஞ்சிகை வெளியாகிக் கொண்டிருந்தது. இன்றைய சினிமாப் பிரமுகர் பாலு மகேந்திராவின் பங்களிப்பும் அன்று இச் சஞ்சிகைக்கு இருந்தது! சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் அருண்மொழித் தேவருக்கு நண்பர் கனகரத்தின் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தேன். இருவரையும் இணைத்துவிட்டேன். இந்த இணைப்பு ஒரே ஒரு திடமுக்குத்தான் இருந்ததென நினைக்கிறேன். இந்த இதழில் எனது "இலட்சத்தில் ஒருவன்" என்ற சிறுகதையும் வெளியாகியது. மயில். பரா ஆசிரியோரோடு எப்பொழுதும் இவரையும் காணலாம்!

விளம்பரதாரர்கள் அனுசரணை புரியும் நாடகங்களும், இசைத் தட்டுக்களோடு அறிவிப்பாளர்கள் தயாரித்து வளங்கும் நிகழ்ச்சிகளும் அன்றைய வர்த்தக சேவையில் ஒவிபரப்பாகின். இசையும் கதையும், ஜோடி மாற்றம், இன்றைய பாடகர். திரை தந்த இசை, ஒருபடப் பாட்டு. இன்றைய இசை அமைப்பாளர், நேயர் விருப்பம் என்ற தலைப்புகளில் நிகழ்ச்சிகள் அறிவிப்பாளர்களால் தயாரித்து ஒவிபரப்பப் பட்டன.

வானோலி வர்த்தக சேவையில் இசையும் கதையும் எழுதிப் பெற்ற பயிற் சியின் மூலமாகவே தாம் இலக்கியத்துறைக்கு வந்தாக இன்றைய சில எழுத்தாளர்கள் தமது இலக்கியத் துறை வருங்க குறித்துப் பேட்டிகளில் சொல்லி இருப்பதை வாசகர்கள் அறிவார்களென நினைக்கிறேன். வர்த்தகர்களுக்கு இலக்கியம் வராதென ஒரு பரவலான கருத்துண்டு. எனவே வர்த்தகர்களோடு மிகவும் சடுபாடு

கொண்டிருந்த வர்த்தக சேவை அதிகாரிகளுக்கும் இலக்கிய உணர்வு இருந்திருக்காததென எண்ணலாமே! அதை இந்த எழுத்தாளர்களின் பேட்டு வெளிப்பாடுகள் தகர்க்கின்றதல்லவா!

எனவே, வானோலி வர்த்தக சேவையும் மானுட எழுப் பத்திற்கு பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றதென்பதும் உள்வாங்கக் கூடிய சங்கிதான். பாரதி. கண்ணதாசன். பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சந்தரம். பாரதிதாசன் ஆசிரியர் மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்ட கவிஞர்களின் மெட்டனமத்த திரை இசைப் பாடல்களை அடிக்கடி ஒவிபரப்புவதன் மூலமாகப் பாமரனின் மனதிற்கு மட்டுமின்றி படித்தோரின் சிந்தனைக்கும் ஒர் அறிவுப்பட்டதை நல்கி நற்பணி புரிந்துள்ளது. வர்த்தகசேவை அத்தோடு தமிழனது பொக்கிஷமான இக் கவிஞர்களின் பாடல்களைப் பரம்பல் செய்து தமிழமியானத்தையும் பெருக்குகின்றது. எனவே வர்த்தக சேவையும் தமிழனுக்குப் பிட்டும் தேங்காய்ப்பழுமாகிவிட்டது.

சில்லையூர் செல்வராசனின் வர்த்தக விளம்பரம் அறிவிக்கும் பாணியை நான் வெகுவாக இரசித்தவன். ஆனால், எனது வானோலி சேவை காலத்தில் அவர் ஒரு பகுதி நேர அறிவிப்பாளராகக் கூடப் பணியாற்றியதில்லை. சில நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றியுள்ளார். இவர் அப்பொழுதே "மக்" சோதனையில் சித்தி பெற்றிருந்ததாகச் சிலர் எனது பிரிவுக்குள் கதைத்ததுண்டு. இருந்தும் என் கடமைக்கு வராது தனித்தார்! கம்பர்களும் ஒட்டக் கூத்தர்களும் ஒரிடத்தில் சேர்ந்திருக்க மாட்டார்களென்ற காரணத்திலா? கசிந்த கதை உண்மையாகத் தான் இருக்க வேண்டும்! ஏனென்றால், சில்லையூரின் வாத்சல்ய வாழ்த்துறைகளை

எழுபதுகளில் நேயர்கள் அனைவரும் கேட்டவர்கள் தானே! உரிய முறையில் தெரிவானவர்களுக்கு மட்டும் வானொலியில் குரல் கொடுக்கும் உரிமை கிடைப்பதுண்டு!

மாணவனாக நானிருந்த வேளை, எங்களுக்குச் சரித்திரப் பாடம் கற்பித்த பிலிப் மாஸ்டர் மாணவர்களை பாடசாலை நூலகத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கிருந்த நேடியோவை இயக்கினார். நாடகமொன்று ஒவிபரப்பாகிக் கொண்டிருந்தது. மாவீரன் நெப்போலியன் சம்மந்தமானது. முதன் முதலாக இலங்கை வானோலியில் கல் வி ஒவிபரப்பென்று ஒன்றும் இருக்கின்றதென அன்று தான் நான் அறிந்து கொண்டேன். இந்நாடகத்தைக் கேட்ட பொழுது ஆசிரியர் நெப்போலியன் சம்பந்தமாக எமக்கு விளக்கியவைகளை கூடுதலாகக் கற்பிதம் செய்து கொள்ள முடிந்தது. இன்றைய காலகட்டத்தில் எம்மோடு ஊடாடும் சிலர் "என்னடா பெரிய நெப்போலியன் மாதிரிக் கதைக்கிறாய்....." எனக் கொல்வதுண்டு. இந்நாடகத்தைக் கேட்ட பின்னர் இக்கற்றிற்கான விளக்கத்தை ஓரளவிற்குப் பெற முடிந்தது. நெப்போலியன் வேடத்தில் நடித்த நடிகர். அவர் பேசிய வசனங்கள் எனது மனதில் நெப்போலியனது தன்மைகள். போக்குகள் போன்ற ஒருவரின் படத்தைக் கீறின. ஆசிரியரின் விளக்கத்தின் மூலமாக அறிந்ததை விட. இந்நாடகம் எனக்குப் பலதையும் கொல்லித் தந்தது.

இத்தைகய இலகுத் தன்மையாகக் கற்கும் மாணவருக்கு ஷட்டும் இலக்கோடு தான் வானோலிக் கல்லிச் சேவை. தனது பணியைச் செய்கின்றது. கற்போர் குழலுக்கு இச்சேவை மிகவும் அத்தியாவசியமானது. நாடகங்கள் மட்டுமின்றி பேசுக. சித்திரம் என்பனவும் ஒவிபரப்பாகியது.

இப்பிரிவிற்குத் திருமதி ஜேசேப் அதிகாரியாக அப்போதிருந்தார். முழுமொழிகளிலும் நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பாகின். அனைத்தையும் இவரே நெறியாற்கை செய்தார். தமிழ் பிரிவிற்கு ஒலிபரப்பு அலுவலர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தெரிவுக் குழுக்களில் அநேகமாக இவரும் இடம் பெறுவதுண்டு. இதனால் இவருக்கு உச்ச செல்வாக்கு இருந்தது.

திருமதி ஞானம் இரத்தினம் நிகழ்ச்சி உதவியாளராக இருந்தார். இவர் தயாரித்து ஒலிபரப்பிய கல்வி நிகழ்ச்சியென்றிற்கு ஜப்பான் அரசு விருது வழங்கிக் கொரவித்தாகவும் பேசப் பட்டது.

வீ.ஏ.சிவஞானம் என்பவர் பிரத்யாக்கல் அலுவலராக இருந்தார். என்பதுகளில் தமிழ்ச் சேவைப் பணிப்பாளராகவிருந்த வீ.ஏ.திருஞானசுந்தரத்தின் சேரோதார் இவர். அடிக்கடி சுருட்டுப் புகைப்பார். இவர் யாழ்ப்பாணம் கரவெட்டியைச் சேர்ந்தவர். எனது சிறுக்கைதான் பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் பொழுது அவைகளை வாசித்துக் குறை நிறை சொல்லத் தவற மாட்டார். முக்கிய நெறி என்ற நிகழ்ச்சியில் தேவாரம் பாட. நான் உரையை வாசித்திருக்கிறேன்.

இப்பிரிவில் மேத்து என்பவரும் கடமை புரிந்தார். மூக்குப் பொடி பாவிப்பார். ஆங்கில சேவையில் இவருமொரு பகுதிநேர அறிவிப்பாளராகக் கடமை புரிந்த தமிழர்! அறிவிப்பாளராகக் கடமை புரிந்தனர். அல்லிராஜ் ஆகிய தமிழர்களும் அவர்களுள் நாலுமொருவனானேன்.

அரசு ஜயாத்துரை. நான் வாணைக்குக் கடமை புரிய வந்து, பல ஆண்டுகளின் பின்னரே சேவைக்கு வந்தார். இன்னும் நான்கு

நிகழ்ச்சி உத்தியோகத்துர் கல்விச் சேவையில் நிகழ்ச்சி அலுவலர்களாகப் பணிபுறிந்தனர்.

பெரும்பாலும் கல்வி ஒலிபரப்பில் பாடசாலைகளே பங்கு கொண்டன. அமர்ஸ் கு. இராமச்சந்திரனின் பிரதிகளும் ஒலிபரப்பிற்கு அலுவலர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தெரிவுக் கொள்ளப் படுவதுண்டு.

இலங்கையில் மிக நீண்ட காலம் நிதி அமைச்சராக இருந்து சாதனை படைத்த நொனி டிமெல் நான் வாணைக்குள் நுழைந்த பொழுது ஒலிபரப்பு பணிப்பாளர் நாயகமாக இருந்தார். தனது கலை வரவு செலவுத் திட்ட உரைகளிலும் நாட்டின் பொருளாதாரம். அபிவிருத்தி என்பன அர்த்தமற்ற போரினால் கப்ரீரம் செய்யப் பட்டு வருகின்ற தென்பதை திரும்பத் திரும்பச் சொன்னவர். இவருக்குப் பின்னர் எஸ்.பி. சேநநாயக்கா, வின் சென்ற் பண்டிதா ஆகியோரும் இப்பதவிக்கு வந்தனர். யாழ்ப்பாண அரசு அதிபராகவிருந்து நெவில் ஜயவீராவும் இப்பதவியை வகித்தார்.

மறைந்த ஜனாதிபதி ரணதுங்க பிரேரமதாசாலின் ஆலோசகராக இருந்த கே.ஜே. விஜயதாசா தேசிய சேவையின் பணிப்பாளராக இருந்தார். இதே பதவியில் தேமில் குருகேயும் சில காலமிருந்தார்.

1967-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் - (திகதி ஞாபகத்திலில்லை) இலங்கை வாணை கூட்டுத்தாபனமாகியது. அரசபணியிலிருந்த இணைந்த சேவைகள் அலுவலர்களுக்கு மாற்றம் கிடைத்தது. அவர்களுள் நாலுமொருவனானேன்.

(தொடர்ம்)

கப்பலைச் செலுத்து வதற்குத் தேவையான மாலுமி தரத் திலுள்ளவர்களை யேமனில் எடுக்கமுடியுமானால், ஏடனிலிருந்து கப்பலுடன் வெளியேறிவிடலாம். பக்கத்தில் தாந்து நின்ற ஓரிரு கப்பல்கள் ஏற்கனவே வெளியேறிவிட்டன.

இந் நிலையில், ஜந்தாவது நாள் துறைமுக அதிகாரியிடமிருந்து கலை கப்பல் கப்பிடன் மாருக்கும் ஒரு கட்டளை வந்தது. எந்தக் கப்பல்களும் துறைமுகத்தை விட்டு வெளியேற அனுமதி இல்லையாம். இது தென் மேன் (இந்தப் பக்க) அரசின் உத்தரவு எனத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதற்கான காரணத்தை ஊகிக் கக் கூடியதாயிருந்தது. எதிர்ப்பக்கத் திலிருந்து, ஏடன் துறைமுகம் தாக்கப்பட போகிறது எனத் தகவல்கள் வந்துகொண்டிருந்தன. வெளிநாட்டுக் கப்பல்களைத் தடுத்து வைத்திருந்தால், தாக்குதல் களை அவர்கள் தவிர்க்கக் கூடும் என இவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். (வெளிநாட்டுக் கப்பல்களைத் தாக்கினால் சர்வதேச அபிப்பிராயம் தங்களுக்கு எதிராகும் என்பதால்)

இது ஒருவகையில் எங்களுக்கு ஆறுதலையும் இன்னொருவகையில் தவிப்பையும் அளித்தது. எங்களை அப்போ எனக் கைவிட்டு ஏனைய கப்பல்கள் துறைமுகத்தை விட்டு வெளியேறுமுடியாது. (யாம் பெறும் துண்பம் பெறுக இவ் வையகம் எனும் ரதியிலான ஆறதல்.) தவிப்பு என்னவென்றால் இன்னும் எத்தனை

நாட்கஞ்கு இங்கு பணயக் கைதிகளாகக் கிடப்பது?

செல்வராஜா மாமா எனும் ஒருவர் இருந்தார். அவரது வயது கருதி அவருக்கு, மாமா பட்டத்தைக் கொடுத்திருந்தனர். எலக்ட்ரிசியனாகத் தொழில் பார்த்தவர். கூட வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு கால்த்திரமும் பார்ப்பார். அவர் இந்த நேரத் தல் ஒரு புரளையக் கிழப்பிலிட்டார். எங்களுடைய கப்பலுக்கு விமானக் குண்டு விசு நடக்கப்போகிறதாம். அந்தக் குண்டு சரியாக எனது அறைக்கு மேற்கான விழுமாம். (அதாவது இந்தக் கதையை எழுதிக்கொண்டிருக்கிற என் மீது.) நான் குளோஸ். தொழிலாளர்களை சில சமயங்களில் அவர்களது தவறான செய்களுக்காக தண் டிப்பதுவன் டு. அதன் பிரதீபலிப்புத்தான் இது. ஆனால் இந்தச் சாஸ்திரத்தைப் பலர் நம்பிக்கொண்டு, தங்களை உடனடியாக வீட்டுக்கு அனுப்பும்படி நஷ்சரிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். நாட்புல் யுத்தம் நடக்கறது. விமான நிலையம் தாக்கி அளிக்கப்பட்டுவிட்டது. இங்கிருந்து நகரவதற்கு வழியே தெரியவில்லை. இந்த விசித்திரத்தில் வீட்டுக்குப் போகவேண்டுமென நான்டுகொண்டு நிறுவர்களுக்கு நான் என்ன பதிலைச் சொல்வது?

மாலை நேரமாக ஜமன் புதிய செய்தியுடன் வந்தான். ஏடனிலுள்ள வெளிநாட்டவர்களைப் பாதுகாப்பாக வெளியேற்றுவதற்காக அமெரிக்க அரசு சில ஒழுங்குக்களைச்

செய்துள்ளது. அதன்படி, அதுத்த மூன்று தினங்களும் தினமும் ஒரு கப்பல் ஏன் துறைமுகத்திலிருந்து வெளிநாட்டவர்களை ஏற்றிக்கொண்டு புறப்படும். (அதற்காக காலை வேளைகளில் யுத்தம் தணிக்கப்படும்.) ஏனில் எங்களுக்கு அண்மையான பேர்த்திலிருந்துதான் அந்தக் கப்பல் புறப்பட உள்ளது. இந்தச் செய்தி வானோலிக்கவும் பட்டது.

ஐமன் எனது அறைக்கு வந்தான் - "நாங்கள் கப்பலை விட்டுப் போய்விடுவோம் இங்கு நிலைமை இன்னும் மோசமடையீட் போகிறது.. நீயும் வா.. போய்விடுவோம் வேறு வழிமிலை...."

"எப்படி ஐமன்..? நான் இங்கிருந்து கிழம் பினால் இங்கிருக்கி நிறைவேண்டும் அத்தனை இலங்கையரும் வந்துவிடுவார்கள்.. அதற்குப் பிறகு கப்பலை இங்கிருந்து நகர்த்துவதற்கே சாத்தியம் இல்லாது போய்விடும்....."

ஐமன் நாபர் என்னை இன்னும் வற்புறுத்திக் கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு உயிரைப் பிடித்துக் கொண்டு ஒடுவும் வேண்டியிருக்கிறது. பின்னர் தலைமைக் கந்தோருக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தயக்கமாகவும் இருக்கிறது. அதனாற்றான் என்னையும் சேர்த்துக் கொள்ளப் பார்க்கிறான். நான் மறுத்தேன். அத்துடன் அவனையும் தடுத்தேன்.

"ஐமன்.. நீயும் போக வேண்டாம்.. நீ போய்விட்டால்.. எங்களுக்கு வெளித் தொடர்புகள் இல்லாது போய்விடும்.. அரபுப் பானையும் தெரியாது.. ஏதாவது ஒழுங்கு செய்து இங்கிருந்து கப்பலுடன் வெளியேறவோம்.. அதுவரை பொறுத்திரு.... நில்...."

ஐமன் நாபர் அறையை விட்டு எழுந்து போனான். அப்போது இரவாகியிருந்தது. நான் படுத்துவிட்டேன்.

விழித்தபோது, காலைப்போடுது. அமைதியாகிருந்தது. ஜமைன் காணவில்லை வழக்கமாக விடியற் காலையிலேயே வந்து கதவைத் தட்டுகிறவன் ஐமன் நாபர். இப்போது ஆளைக் காண வில்லை. எனக்கு துச் சந்தேகமாயிருந்தது - "போயிருப்பானோ..?"

கப்பின் கிறிகோறோப்போலைன் அறையை நோக்கிக் கென்றேன்.

"கப்பின்.. ஐமன் எங்கே..? ஆளைக் காணவில்லையே..?"

"அவன் .. போய்விட்டான்.." - கப்பின் ஒரு கடித்தை என்னிடம் நீட்டினார்.

தங்கள் சொந்த பாதுகாப்புக் கருதிக் கப்பலை விட்டு வெளியேறுவதாக எழுதப்பட்டிருந்தது. ஐமனுடன் சேர்ந்து இன்னும் இரண்டு ஜோர்டானிய என்ஜினியர்களுக்கும் போயிருந்தார்கள்.

கப்பின் முகம் இருண்டிருந்தது. என்னை நேருக்கு ஓர் பார்ப்பதைத் தவிர்த்தார் - "இவரும் போய்விடுவாரோ..?"

கேட்டேன் - "கப்பின் என்ன யோசனை..? நீங்களும் போகப்போதிங்களா..?"

என்னை நிமிாந்து பார்த்தபோது, அவரது குழப்பம்.. பயம்..திலில்.. கவலைகள் எல்லாம் அழுகையாக வெடித்தது. குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதார்.

ஐமன் என்னையும் வற்புறுத்திக் கேட்டான்.. நான் போக மறுக்குவிட்டேன்.. இந்த நிலைமையில் உங் களை விட்டுப் போகமாட்டேன்.."

14. ஆயிரம் டொலர் மனீதன்.

அபுசாலி எனக்கு நெருக்கமானவர்ஸ். அவர் இந்தக் கதையில் அதிகம் வரமாட்டார்.

எனக்கு நெருக்கமில்லாத காரணத்தால் அவரைப்பற்றி அதிகம் எழுதப்போவதில்லை என்று அர்த்தமல்ல. அந்தமாதிரியான ஒரவஞ்சனை ஒன்றும் எனக்கு இல்லை. குறிப்பாகச் சொல்வதானால் இது அவரைப்பற்றிய கதைதான். ஆனால் அதற்கு முதல் யுத்தத்தின் தொடர்கதையைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

அவரைப் பற்றிய சிறு அறிமுகத்தை மட்டும் இப்போது தருகிறேன். அபுசாலி ஏன் துறைமுகத்தில் முதன்மை அதிகாரியாகப் பணிபிடிந்தார். ஏனில் கப்பல் திரித்து நின்றதால், அது சம்ர்தமான வழைமையான பத்திரிப் பதிவுகள் போன்ற அலுவல்களுக்காக அவரைத் தொடர்பு கொள்ளவேண்டியிருக்கும். கப்பலுக்கு அவர் சில வேளைகளில் விஜயம் செய்தாலும் சம்பிரதாயப்படி அது கப்பினோடு உள்ள தொடர்புதான்.

இப்போது அவர் எங்களுக்கு மிகவும் தேவைப்பட்டார். நாங்கள் பெரிய இக்கட்டில் மாட்டுப்பட்டுப்போயிருக்கிறோம். யுத்த பேரினை முழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஏனில் கப்பற துறைமுகம் தாக்கப்படப்போகிறது. கப்பலை எடுத்துக்கொண்டு வெளியேற அனுமதியில்லை. அனுமதி கிடைத்தாலும் கப்பலைச் செலுத்திச் செல்லத் தகுதி வாய்ந்த மாலுமிகன் இல்லை. கப்பலில் தொலைதூர வானலைக் கருவிகள்கூட தொழிற்படவின்லை. தேவையான ஒழுங்குகளைச் செய்க்கூடிய வெளித் தொடர்பாளனாக இருந்த ஐமன் நாபரும் போய்விட்டான். இப்போது என்ன செய்வது?

நந்தனையெப்போன்ற வயதை ஒத்த கப்பின் கிறிகோறோப்போலைன் அழுகையைப் பார்க்கத் தாங் க வில்லை. அவரைக் கைகளில் அனைத்துக் கொண்டு கூறினேன் - "கவலைப் படவேண்டாம் கப்பின்.. நாங்கள் போகமாட்டோம்.

இங்கிருந்து இந்தக் கப்பலிற்தான் போவோம்.. அதுவரை உங்களுடன் இருப்போம்.."

அவர் சொன்னார் - "எனக்குத் தெரியும்.. உங்களைப் பற்றித் தெரியும்.. இலங்கையர்களைப் பற்றித் தெரியும்."

இவ் வாறான சந்தர்ப்பங் களில் ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதலாக மட்டுமல்ல.. மன உறுதியும் முக்கியம் என்பதை பல சந்தர்ப்பங்களில் உணர்ந்திருக்கிறேன். அவ்வாறான உறுதியை கப்பட்டு கூடும் ஊட்டவேண்டியிருந்தது.

"கப்பின்.. நாங்கள் இப்போது லி.எஸ்.எஃப் இல் ஹாஸ் மாஸ்டர்டூட்டன் தொடர்பு கொள்வோம்.. எங்களுடைய நிலைமையைக் கூறுவோம்.. எப்படியாவது வெளியேறவேண்டும் .. அதற்கு உதவி செய்யுமாறு கேட்போம்."

"எங்கள் நிலைமை ஏற்கனவே அவருக்குத் தெரியும்தானே..?"

"ப்ரவாஸில்லை.. திரும்பவும் சொல்லுவோம்.. எங்கள் கைவசமுள்ள பணங்களைச் சேர்த்து அத்தனை டெஸ்ரையும் அவரிடம் கொடுக்கலாம்.. அதுபற்றி இப்போதே மறைமுகமாக அவருக்குத் தெரிவித்துவிடுவோம்.. யார் செய்யமுடியாத அலுவலையும் பணம் புகுந்து செய்துவிடும்.."

"ஹாபர் மாஸ்டர் அபுசாலியுடன் பேசும்போது கப்பின் மீண்டும் கிட்டத்தட்ட அழுகிற நிலைக் கே வந்துவிட்டார். எப்படியாவது உதவுதற்கு முயற்சிப்பாகவும், பதற்பட்டவேண்டாமெனவும்" அபுசாலி கூறினார். ஆனால் கப்பலுக்குத் தேவையான மாலுமிகனை யேமனில் எடுப்பது அப்போதைய நிலைமையில் சாத்தியப்பாது எனவும் தெரிவித்தார்.

கப்பின் இன்னும் கோர்ந்து போனார்.

சில தடவைகள் ஏற்கனவே கம்பனிக் கப்பல்களிற் பயணம் செய்திருக்கிறேன். அப்போதெல்லாம் கப்பலின் மேற்தளத்தில் வீல் ரூமில் நின்று கப்பலை இயக்கும் நடவடிக்கைகளைக் கவனித்திருக்கிறேன். தொழிற்சாலைப் பகுதியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் அவ்வப்போது கப்பற்றளத்தில் (டெக்) மணிபுரியும் மாலுவிகளுடன் சேர்ந்து உதவியாக, கப்பலைக் கட்டுதல் (மூறிங்), மற்றும் அதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட சாதனங்களில் ஒரளவு பழக் கப்பட்டிருந்தார்கள். (ஆனால் பயிற்றப்பட்டிருக்கவில்லை.) என்ஜின் அறைக்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் இரண்டாவது என்ஜினியருக்கு (தற்போதும் பிரதான என்ஜினியர்) உதவியாக தொழிற்சாலைப் பகுதியிலுள்ள இரு என்ஜினியர்களைக் கொடுக்கலாம். கப்பல் வெளியேறுவதற்கு அனுமதி கிடைத்தால் எடுத்துக்கொண்டு அண்மையாக உள்ள ஒரு நாட்டுக்குப் போய்விடுவது. அங்கு தரித்து நின்று தலைமை அலுவலகத்துடன் தொடர்புகொண்டு மேற்கொண்டு தேவையான ஆட்களை எடுக்கலாம்-இவ்வாறான திட்டத்தைக் கட்டினிடம் கூறினேன். அவரது முகத்திற் சற்றுப் பிரகாசம். எனினும் தயக்கம்.

“அது எப்படி முடியும்? சர்வதேச விதிகளின்படி அது தவறான செயல்....”

“அதையெல்லாம் இப்போது பார்த்துக் கொண்டிருந்தால்.. சர்வதேச விதிகளின்படி நாங்கள் இங்கே இறந்துபோக வேண்டியதுதான் கப்பின்.. ஆபத்துக்குப் பாபமில்லை.”

கப்பின் அதற்குக் கொள்கையளவில் இதையிருந்தார். அதற்கு மேலாக கப்பல் புறப்படுவதற்குரிய அனுமதி கிடைக்குமா என்பது பெரிய கேள்விக்குறியாகிறான்து. அடிக்கடி

துறைமுக அதிகாரியுடன் தொடர்பு கொண்டிரும் அவரும் அந்தா இந்தா என நம்பிக்கையுட்டிக் கொண்டிருந்தார். அரசு வெவலில் போய்க் கைத்தப்பதாகவும், அனுமதி கிடைக்கும் எனவும் கூறினார். அவர் செய்யப்போகும் உதவிகள் எங்கள் கைவசம் இருந்த ஆயிரம் டொலர்களுக்குச் சமம். அப்படியாவது காரியம் ஆகட்டுவே.

குண்டு வீச்க விமானங்கள் அடிக்கடி துறைமுகத்திற்கு மேலாக பேரிரைச்சலுடன் வந்து கொண்டிருந்தன. இந்தா போய்ப்போகிறான் எனத் தலையில் கையை வைக்கும் போது, இன்னொரு பக்கம் குண்டு விழுந்து அதிரும். அடுத்து எங்கள் கப்பல்தான் என செல்வாஜா மாமா கூறிக் கொண்டிருந்தார். இப்படியே இரண் டொரு நாட்கள் நகர்ந்தன. கைமிருப்பிலிருந்து உணவு வகைகள் தீர்ந்து போகும் நிலைக்கு வந்து விட்டோம். குடிப்பதற்கும், குளிப்பதற்கும் பாவிக்கும் தண்ணிரும் தீரும் நிலை.

கப்கத்தில் ஒரு கப்பில் அரிசி இறக்குமதி செய்து கொண்டிருந்த ஞாகம் அந்தக் கப்பலும் வேலைகளை நிறுத்தி அங்கேயே நின்றது. அவர்களிடம் சில மூடைகள் அரிசி தருமாறு கேட்டுப் பார்க்கலாம் என்று தோன்றியது. ஆனால் கட்டப்படி இதுவும் குற்றம். ஒரு கப்பில் இருந்து இன்னொரு கப்பலுக்குப் பொருட்களை மாற்ற முடியாது. எனினும் சில தொழிலாளர்களுடன் அந்தக் கப்பலுக்குப் போனோம். அவர்களுடன் கைத்ததுத் திரும்ப சில மூடை அரிசிகளுடன் வந்தோம்.

சில தினங்களில் அபுசாலியிடமிருந்து நல்ல தகவல் வந்தது. கப்பல் புறப்படுவதற்கு விசேஷ அனுமதி பெற்றிருப்பதாகக் கூறினார். ஆனால் ஒரே ஒரு இழுவைப்பட்டகுதான் உதவிக்கு வருமாம். (வழக்கமாக மூன்று இழுவைப்

படகுகள் இதுபோன்ற பாரிய கப்பலை அணைத்து இழுத்து துறைமுகத்திற்கு வெளியே கொண்டு செல்ல உதவும்).

எப்படியாவது அங்கிருந்து வெளியேறிவிட்டால் போகும் என்ற நிலை எங்களுக்கு. தொழிலாளர்களை அவசரத்துடன் தயார்படுத்தினோம். ஏற்கனவே அவர்களுக்கு ஒரு பக்கத்தில் ஒரு பக்கம் கடற்படை முகாம். மறு பக்கத்தில் பத்தோ பதினைந்து ஸராக்கிய கப்பல்கள் நங்கூரிடப்பட்டிருந்தன. இவை குவைத்துடனான யுத்த காலத்தில் தாக்கி அழிக்கப்படாவிலிருப்பதற்காக, ஸராக் இங்கு கொண்டு வந்து கட்டி வைத்த கப்பல்களாம். ஸராக் தென் யேழுங்கு ஆதரவான நாடு. எனவே இந்தக் கப்பல்கள் வட யேமன் படைமினரால் தாக்கப்படக்கூடிடும். அவற்றின் பாதுகாப்புக் கருதிக்கான இப்போது வெளிநாட்டுக் கப்பல்களை இந்த இடத்தில் கொண்டுவந்து நங்கூரிடக் கூடியதுக்கிறார்கள்.

செல்வராஜா மாமாவின் சாஸ்திரம் அனேகமாகப் பல்கிக்கப் போகிறது எனச் சிலர் நம்பிக் கொண்டிருந்தனர். நாங்கள் சுற்றும் மனம் தளராத விக்கிரமனைப் போல துறைமுக அதிகாரியை தொடர்பு கொண்டிருந்தோம்.

அடுத்த நாள் மாலை அபுசாலி வானலைக்கருவில் தொடர்பு கொண்டார்-எல்லாம் சரி. நீங்கள் புறப்படலாம். இழுவைக் கப்பல்களை அனுப்பிகிறேன். இருங்கவதற்கு முதல் வெளிக்கடலுக்குப் போய்விட வேண்டும் என்ன எதிர்பார்க்க வேண்டாம். நான் பைஸ்ட் போட்டில் வந்து வெளிக்கடலில் சந்திப்பின் உடனடியாகப் புறப்படுக்கள்....”

சற்று நேரத்தில் இழுவைக் கப்பல்கள் வந்து சேர்ந்தன. வழைமையாக துறைமுகத்தைச் சேர்ந்த பைஸ், ஒருவர் வந்து அவரது உதவியுடன்தான் கப்பல் வெளியேற வேண்டும். இப்போது யாருமில்லை.

“வந்து சேர்க் கணங்கும்.. மினிஸ்டிடிடம்

நிகழ்ந்தது. எங்கள் கப்பலை பேர்த்திலிருந்து அகற்றி சற்று வெளியே, ஆனால் உள் கடலில் நங்கூரிடிச் செய்தார்கள். அதுவும் படையினரின் கட்டளைப்படி நடந்தது. அந்த இடத்தில் ஒரு பக்கம் கடற்படை முகாம். மறு பக்கத்தில் பத்தோ பதினைந்து ஸராக்கிய கப்பல்கள் நங்கூரிடப்பட்டிருந்தன.

இவை குவைத்துடனான யுத்த காலத்தில் தாக்கி அழிக்கப்படாவிலிருப்பதற்காக, ஸராக் இங்கு கொண்டு வந்து கட்டி வைத்த கப்பல்களாம். ஸராக் தென் யேழுங்கு ஆதரவான நாடு. எனவே இந்தக் கப்பல்கள் வட யேமன் படைமினரால் தாக்கப்படக்கூடிடும். அவற்றின் பாதுகாப்புக் கருதிக்கான இப்போது வெளிநாட்டுக் கப்பல்களை இந்த இடத்தில் கொண்டுவந்து நங்கூரிடக் கூடியதுக்கிறார்கள்.

செல்வராஜா மாமாவின் சாஸ்திரம் அனேகமாகப் பல்கிக்கப் போகிறது எனச் சிலர் நம்பிக் கொண்டிருந்தனர். நாங்கள் சுற்றும் மனம் தளராத விக்கிரமனைப் போல துறைமுக அதிகாரியை தொடர்பு கொண்டிருந்தோம்.

அடுத்த நாள் மாலை அபுசாலி வானலைக்கருவில் தொடர்பு கொண்டார்-எல்லாம் சரி. நீங்கள் புறப்படலாம். இழுவைக் கப்பல்களை அனுப்பிகிறேன். இருங்கவதற்கு முதல் வெளிக்கடலுக்குப் போய்விட வேண்டும் என்ன எதிர்பார்க்க வேண்டாம். நான் பைஸ்ட் போட்டில் வந்து வெளிக்கடலில் சந்திப்பின் உடனடியாகப் புறப்படுக்கள்....”

சற்று நேரத்தில் இழுவைக் கப்பல்கள் வந்து சேர்ந்தன. வழைமையாக துறைமுகத்தைச் சேர்ந்த பைஸ், ஒருவர் வந்து அவரது உதவியுடன்தான் கப்பல் வெளியேற வேண்டும். இப்போது யாருமில்லை.

விசே அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு வருகிறேன். காலில் துறைமுகத்திற்கு வந்து சேரச் சூணங்கும் நீங்கள் புறப்படுங்கள்..” என அடிக்கடி வானலைக் கருவியில் அபுசாலி கூறிக் கொண்டிருந்தார்.

எது சுரி, எது பிழை என்று சிந்திக்கவும் நேரமில்லை. அல்லது விருப்பமில்லை. எது உண்மை, எது பொய் என்றும் தெரியவில்லை. அபுசாலி கூம்பா ஒரு முயற்சி செய்து பார்க்கிறாரோ என்றும் தோன்றியது. நாங்கள் வெளியீறிவிட்டால் அவருக்கு ஆயிரம் டொலர் கிடைக்கும் அல்லவா? நாங் கரும் ஒரு முரட்டு நமிக்கையுடன் புறப்படுவதற்குத் தீர்மானித்தோம்

முரிசு கமிறுகள் கழற்றியபட்டன. இழுவைக் கப்ஸ்கள் தொடுக்கப்பட்டன. இருள் குழந்து கொண்டிருந்த நேரம் பைஸ்ட் இல்லாத கப்பலை துறைமுக கால்வாயின் ஊடாக வெளியே கொண்டு ரோகும் சிரமத்தை உணர்ந்து கப்பின் ஒரே டென்ஷனாக இருந்தார். பல தடவைகள் தூஷணத்தில் கடவுளையும், தலைமைக்கந்தோர் அதிகாரிகளையும் நிட்டிக் கொண்டிருந்தார். பக்கத்திலிருந்து அவரை ஆற்றல் படுத்திக் கொண்டிருந்தேன். என்ஜின் குமில் எனது என்ஜினியர்கள் உதவியாய் இருந்தனர். கப்பல் மெல்ல மெல்ல சென்று கொண்டிருந்தது.

அபுசாலி தொடர்ந்து விஎஸ்.எஃ.பில் பேசி ஊக் கமூட்டிக் கொண்டிருந்தார். துறைமுகத்திற்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டதாகவும், பைஸ்ட் போட்டில் சீக்கிரம் வந்து கப்பலை அடைவேண் எனவும், கமிற்று ஏனியை கப்பலில் தூங்க விடுமாறும் கூறினார்.

வெளிக்கடலை அடைந்து விட்டோம்.

“மீல்... மீல்..”

துவக்கு வேட்டுக்கள். இருங்க போகும்

அந்தப் பொழுதில் எங்களை வளைத்துக் கொண்டு இரு பிரங்கிப் படகுகளில் கடற்படையினர் வானத்தை நோக்கிச் சுட்டனர். உடனடியாகத் திருப்பத் திரும்பாறு மணிப்புரை விடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

“கட வேண்டாம் என்று அவர்களுக்குக் கொல்லுவங்கள்..” கப்பின் விஎஸ்.எஃ.பில் அபுசாலிக்குக் கத்தினார்.

“நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம். நான் அவர்களுடன் பேசுகிறேன்..”

அபுசாலி அவர்களுடன் அரபுப் பாஷாமில் பேசுவதும் கேட்டது. எனினும் அவர்கள் “திருப்புங்கள்.. திருப்புங்கள்..” என எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

‘பும்பலைத் திருப்பங்கள்.. இதோ நான் வந்து விடுவேன்..’ என அபுசாலியும் கூறினார்.

கப்பல் ஒரு யீடு வளைவெடுத்துக் கிருமியது. துறைமுகத்தை நோக்கி கப்பலைச் செலுத்தினோம். அபுசாலி வந்து கயிற்று ஏணிலூலம் கப்பலில் ஏறிக் கொண்டார்.

“நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம். மந் தீரியிடமிருந்து பெற்ற அனுமதி என்னிடமிருக்கிறது....” தொடர்ந்து கடற்படையினரிடம் அவர் பேசினார். கடற்படை பெரிய அதிகாரிகளைத் தொடர்பு கொண்டார். ஒரு கட்டத்தில் எங்களுக்குப் பின்னே வந்து கொண்டிருந்த இரு பிரங்கிப்படகுகளும் விஷத்திக் கொண்டு துறைமுகத்திற்குள் சென்றன.

“சுரி... நீங்கள் இனிப் போகலாம். அவர்களுக்கு ஓட்டர் கிடைத்து விட்டது. கப்பலைத் திருப்புங்கள்.”

கப்பலைத் திருப்பினோம் வெளிக்கடல் வரை அபுசாலி வந்தார். பின்னர் கப்பினை ஆரத்தழுவி விடை பெற்றார்.

“நீதோஷமான பயணமாக இருக்கட்டும்.. போய் வாருங்கள்....”

கப்பினிடம் கண் சிமிட்டி ஞாபகப் படுத்தினேன். ஏற்கனவே தயாராக வைத்திருந்த ஆயிரம் டொலர்களை கப்பின் அவரிடம் கொடுத்தார்.

“என்ன இது?”

“உங்களுடைய உதவியை மறக்க மாட்டோம். அதற்குக் கைமாறாக என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை...”

அபுசாலி சிரித்தார்.

வருந்துகின்றோம்

இந்நாட்டில் புதியதோர் எழுத்தாளர் பரம்பரை உருவாகுவதற்கு ஆக்கப் பணி புரிந்த ஜனாப் எம்.எச்.எம்.ஏம்ஸ் அண்மையில் காலமாகியது குறித்து ஆழ்ந்த துயரமடைகிறோம்.

இவர் தினகரனிலிருந்து புதுப்புனல், சாளரம் ஆகிய பகுதிகளில் மூலமாகத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு பெருந்தொண்டாற்றிய தென்னிலங்கைப் படைப்பாளி. இவர் இலக்கியத்திற்கான பங்கும் பணியாக கிராமத்துக் கணவுகள் என்ற மூல்லீம் மக்களது வாழ்வு சம்பந்தமான நாவலிளான்றையும் ஏராளமான சிறு கதைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

தமிழ் படைப்புக்கள் பலவற்றைச் சிங்கள் வாசகறுக்குச் சிங்களத்தில் கொடுத்தவர்.

சிறந்த இசை ஞானம் மிகக் கிடைக்கிறதோமான இயக்கத்திற்காக சிறந்திகாரு பாடலை எழுதி இசை அமைத்தவர். இவரது இழப்பால் தயக்குறும் இவரது குடும்பம், இற்றார், நண்பர்கள் ஆகியோருக்கு மல்கையையின் ஆழ்ந்த அழுதூபங்கள்.

ஆசிரியர்

ஒரு பிரதியின் முனு முறைப்புக்கள்

மேஜன்ஸ்

எதிர்பாராது மறைவு என்ற அதிர்ச்சியோடு வேறு சீந்தனா பூர்வமான பிரச்சீனைகளையும் எழுப்பி இருக்கிறது.
பன்முகப் படைப்பாலி ஷம்லீன் மறைவு!

உயிரோடு இருந்த பொழுது உணராப்படாத ஷம்லீன் கணதி உணரப் பட்டு இருக்கிறது.

அவரை சீற்றிரு அவவு நிலையில் ஏதிர்த்தவர்கள் கூட அவரின் புகழைப் பாடத் தொடங்கிய இருப்பதும், அவரை அங்கீர்க்கத் தொடங்கி இருப்பதும், எனக்கு அதிர்ச்சியை ஏற்பபடுத்தியது.

ஷம்லீன் மறைவைப் போல;

எல்லா அமைப்புகள் இனைந்து ஷம்லீக்கான ஒரு பிரமாண்டமான அஞ்சலீக் கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று நான் என்னினேன். ஆனால், அது சாத்தீயப்படாது நிலையில், பல்வேறு அமைப்புக்கள் தொடர்ந்து அவருக்கான தீர்த்தனியாக அஞ்சலீக் கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தமை ஷம்லீன் கணதி யை வெகுசன மட்டத்தில் புரிய வைத்து இருக்கிறது என்ற வகையில் எனக்கு மனத் திருப்தியினைத் தந்தது. (ஆனாலும், தீவிர பத்வாக்காரர்களீன் பக்கத்தில் ரூந்து ஷம்லீன் மறைவையொட்டி எந்த வீதமான அறிக்கையையும் வெளிவராதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.)

இலங்கை இல்லாமீ இலக்கிய ஆய்வுகம் ஏற்பாடு செய்த கூட்டம் இல்லாமீயச் சீந்தனையாவர்கள் அவரை ஏற்றுக் கொண்டதையும், மல்லிகைப் பந்தல் ஒழுங்கு செய்து கூட்டம் ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய உலகு அவரை அங்கீர்த்திருப்பதையும், வீபவி நடத்திய கூட்டம் சகோதர மொழியான சீங்கள் எழுத்தாவநுண்பாக்க தனது நண்பரான ஷம்லீன் பீரவு அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியூருக்கும் பாதிப்பையும் துயரத்தையும் எம்க்கு எடுத்து காட்டியது.

ஷம்லீக்காக ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட கூட்டங்களில் இடம் பெற்ற உரைகளே இலங்கை

இல்லாமீய இலக்கிய ஆய்வுகம் கூட்டத்தில் ஏ.இக்பாலின் உரையும், மல்லிகைப் பந்தலீன் கூட்டத்தில் தீக்குவலை கமாவின் உரையும், வீபவி கூட்டத்தில் ஏ.சி.ஐ. புஞ்சோஹவா, மற்றும் தெனகம ஶீலவர்த்தன ஆகியோரின் உரைகளும், ஷம்லீன் கணதியினை சரியாக இனங்காட்டின.

அதேவேளை, இந்த அஞ்சலீ கூட்டங்கள் நடந்த வேளை ஷம்லீல் தீனகரனின் புதுப்புனல் வெர்த்தெடுக்கப்பட்ட பல்லீனா அண்சார், நாச்சீயாத்தீவு பர்வீன் ஆகியோர் அவருக்கு நன்றி செலுத்தும் முகமாக அவருக்கான அஞ்சலீ கவீதைக்கலை ஒரு கவீதைத் தொகுப்பாக வெளியீடும் முறையில் ஈடுபட்டு இருக்கும் செய்தியைனை அறிந்தோம். அபிமானி கவான அவர்களுக்கு நாம் ஒன்று சொல்லி வைக்க வீரும்புகிறோம். ஷம்லீக்கு அஞ்சலீ செலுத்தும் முகமாக அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கும் அப்பணி பாராட்டத்க்கது. ஆனாலும், ஷம்லீக்கு சரியான மாபாதையும் நன்றியையும் செலுத்த வீரும்பினால், ஷம்லீ கொண்டிருந்த சமூகப் பிரக்கனு மிக்க முற்போக்குச் சீந்தனை காவைத் தொடர்ந்து வொர்த்தெடுக்கும் முறையிலான தமது கலை இலக்கியப் பணிகளைத் தீர்க்க அவர்கள் தொடர்நுவதுதான் அவருக்குச் செலுத்தும் உயர்ந்த அஞ்சலீயாக அமையும் என்பதுதான்.

ஷம்லீ-
ஆக்க இலக்கிய கர்த்தா!

பாடகர்!

மல்லீம் பாரம்பரீய கலைகளின் வீற்பனை! மொழிப்பெயர்ப்பாளர்!

என பன்முகத் தவத்தில் தீவிரமாக இயங்கையவர். அதே வேளை, நமது சகோதர மொழியான சீங்கள் மொழியின் கலை இலக்கிய முயற்சைகளைப் பற்றி தமிழிலும், தமிழ் பேசும் மக்களின் கலை இலக்கிய முயற்சைகளைப்

பற்றி சீங்களத்தீவும், எழுதி தேசீய இனங்களைடையே நல்லீணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் அயராது உழைத்தவர். இவையொலாம் ஷம்லீ பற்றி யீட்டு மொத்தமான

கணப்பீடு என்றால், அதற்கு மேலாக முற்போக்குத் தவத்தில் நீண்று மூல்லீம் சமூகப் பிரச்சீனைகளை நோக்கும் வகையில் அவர் கீராயர்த்தின் கனவுக்கநால் எழுதி, அதற்காக அவர் முகம் கொடுத்த பிரச்சீனைகளையும், அதற்காக அவருக்கு எதிராக வழங்கப்பட தீர்ப்புகளும் அவரது அந்த நாவலின் கணதியினை நமக்கு நீண்பித்தன.

அதே வேளை, மூல்லீம் படைப்பாளீகள் முற்போக்குத் தவத்தில் நீண்று இயங்கும் போக்கைப் பற்றியும், இலங்கையில் அப்போக்கீன் நீலவையை பற்றியும் மீவும் சீந்திக்கக்கூடிய ஒரு தருணத்தை அந்த நாவல் மூலம் ஏற்படுத்தி ஷம்லீ மறைந்து போய் இருக்கிறார்.

முற்போக்குத் தவத்தில் நீண்று மூல்லீம் சமூகத்தின் பிரச்சீனை, பறவலாக மூல்லீம் படைப்பாளீகள் நோக்கும் போக்கை நோடக்கி வீட்டது என்று வகையில் மறைந்த வத்தீப் அவர்கள் நூட்தீய இன்லான் பணி முக்கீபமானது. ஷம்லீம் இன்லான் பண்ணையின் ஒரு வித்துத்தான். ஆனால், இன்லானைப் பற்றிய முழுமையான ஓர் ஆய்வு ரீதியான முன்னெடுப்பு இதுவரை நடைபெறாத ஒரு குறை இன்றும் நீலவுகிறது.

இன்லான் தொடக்க வைத்த அச்சீந்தனையின் வீலைவாகவும், அச்சீந்தனையின் நீட்சீயை, 70களின் மத்தீயில் எ.எஸ்.எம் இக்பால், ஏ.இக்பால், எ.எ.சி. எம்.ஷம்லீ ஆகிய முறை ஏற்படுத்திய அக்காலட்டத்தில் அறிஞர் ஏ.எ.ம்.ஏ. அவீஸ் அவர்கள் எழுதி

நூல் ஓன்றுக்கான வீமர்சன நூலாக வெளியிட்ட “நூல் வீமர்சனம்” என்ற நூலில் காணக் கூடிடத்து.

அந்த நூலில் அம்முவரும் முன் வைத்த கருத்துகளின் காரணமாக, அக்கருத்துக்கால் முகமுடிகள் கீழிக்கப்பட்டவர்கள் அய்வுவர் மீது வைத்த கண்டனங்களும், செலுத்திய வன்முறையும், சமத்திய தனிமனித அவதாரங்களும் வரலாற்று உண்மைகளாக இன்றும் நம்முன் நீர்க்கிணறு.

ஆனாலும், இன்ஸான் வர்த்திட்ட அச்சந்தனை தொடர்ந்து ஓர் இயக்கமாகவராத நீலையிலும், இன்ஸான் தொடக்கவிட்ட அச்சந்தனையினை இன்ஸான் பண்ணையில் வர்ந்தவர்களும் அன்று புதியதாய் ஏழுத வந்தவர்களும் தமது படைப்புகளில் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இதே காலகட்டத்திற்கு சற்று முந்தீய காலகட்டத்தில் தேசியம் என்ற தேசிய ரீதியாக செல்வாக்குப் பெற்று இருந்த ஒரு கருத்துத் தவத்தில் நீண்டு இயங்குபதனால் என்னவோ, அச்சந்தனை அடிநாடமாக கொண்டு ஆக்க இலக்கீசு முயற்சி ஈடுபட்டு இருந்த இவங்கள் போன்ற படைப்பாளிகளை இல்லாததின் பேரால் மூலமில் சமூகத்தில் அனாச்சாரங்களைப் பறப்பி கொண்டிருந்த தவர்களால் முறையில் செலுத்துக்கூடிய குத்து முறையாக சொந்தம் கொண்டாடப் பூற்புட்டு உள்ளாக்கப்பட்டு வருகிறதீர்க்கப்பட்டு வருகிறது. இவர்கள் கம்பூனிஸ்ட்கள் என்ற ஒரு முத்திரையினை மட்டுமே குத்த முடிந்தது. ஆனால், இன்ஸான் பண்ணையிலிருந்து வந்த மூலம் ஏ.இக்பால், மொயான் சயீன், பண்ணையத்து கவீராயர், கலவைாரி கலீல், தீக்குவல்லை கமால் இன் பீற மூலமில் படைப்பாளிகள், தேசியம் என்ற கருத்து நீலையில் நீண்டு இயங்கிதோருடு மட்டும் அல்லாமல், மூலமில் சமூகத்தை ஓட்டுத்து தம் பார்வையினை தனித்தனி

படைப்பாளிகளாக இன்ஸான் தொடக்கவிட்ட சீந்தனையினைத் தொடர, அச்சீந்தனைக்கான இயக்க வடிவமற்ற குழுவில், சமகாலத்தில் அச்சீந்தனையின் மீண்டும் கட்டி ஏழுப்பும் ஒரு தனிமனித இயக்கமாக மூலம் இயங்கியதன் பெறுபேறுதான் அவரது ஒரு கீராயத்து கணவுகள் நாவல் அமைந்தது என்பதை அந்த நாவலும், மூலமில் சமீபத்தில் எதிர்க்காண்ட எதிர்ப்புகளும், கண்டனங்களும் ஆதாரமாய்வதை.

ஆனால், மூலம் தவிர்மாக எதிர்த்த சக்திகள் மூலமில் மறைவுக்கு பின் முடிந்தது கதை என்ற வகையில்-

அடைந்து இருக்கும் ஆறுதலை குவக்கும் வகையில் மூலம் வீதைத்தை விவகை வீருட்சங்கங்தான் நூற்றுக்கணக்கான மூலம்களாக விவையப் போகின்றன என்ற சேதியீன அடையாளப்பட்டுத்தவதற்காகவும், மூலம் உயிரோடு இருந்த வேகை அவனை மொளனமான முறையில் எதிர்த்தவர்க்கும் முற்போக்காவர்கள் மூலம் சொந்தம் கொண்டாடக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் அவசரமாக எங்கட மூலம் என்று மூலமை சொந்தம் கொண்டாடப் பூற்புட்டு உள்ளாக்கப்பட்டு வருகிறதீன் இலக்கீயத்தில் மார்க்கஸீயம் தோற்று வாட்டது என்றும், மூலமில் ஒரு கீராயத்தின் கனவுகள் நாவல் இல்லாம்பீர்திருத்த நாவலாக முடிந்து விட்டது என்ற தொடரியில் பேசினார்.

மூலம் மறையொட்டி நடந்த அஞ்சலீக் கூட்டங்களில் இடம் பெற்ற உரைகள் எல்லாமே சீறப்பாக அமைந்த பொழுதும், மல்லிகைப்பந்தல் ஏற்பாடு செய்து இருந்த கூட்டத்தில் உரையாற்றிய நண்பர் கே.வீஜயன் மூலமில் மறைவு அவருக்குள் ஏற்படுத்தி இருக்கும் உணர்வை ரொய்பவும் உணர்ச்சிவசப்பட்ட நீலையில் (அழுதே வீட்டார்) வெளிப்படுத்தினார். ஆனால், வீபவி ஏற்பாடு செய்து இருந்த மூலமில் அஞ்சலீக் கூட்டத்தில் பேசிய நண்பர் கே.வீஜயனின் உரை எனக்கு அதிர்ச்சீயீனை ஏற்படுத்தியது. மூலமில் மறைவு நண்பர் கே.வீஜயனுக்கு ஏற்படுத்தி இருக்கும் அதிர்ச்சீயீனைபோல்;

வீபவி ஏற்பாடு செய்து கூட்டத்தில் கே.வீஜயன் தனது உரையில், 60களில் ஈழத்தில் தோற்றிய முற்போக்கு ஏழுத்தாளர்கள் தடம் மாறி வீட்டார்கள் என்றும், ஈழத்து இலக்கீயத்தில் மார்க்கஸீயம் தோற்று வாட்டது என்றும், மூலமில் ஒரு கீராயத்தின் கனவுகள் நாவல் இல்லாம்பீர்திருத்த நாவலாக முடிந்து விட்டது என்ற தொடரியில் பேசினார்.

ஆழத்து ஆக்க இலக்கீயத் துறையில் கவனிக்கத்தக் கூடு படைப்பாளியாக இருக்கும் நண்பர் கே.வீஜயன் இத்தகைய கருத்துக்களை முன்வைத்ததுரான் எனக்கு அதிர்ச்சீயீனை ஏற்படுத்தியது என்றேன்.

இன்றைய வரையிலான ஆழத்து தமிழ்க்கலை இலக்கீயத்தின் வெர்ச்சீ என்பது 60களில் ஈழத்தில் மூனைப்புப் பெற்ற முற்போக்கு இலக்கீய இயக்கம் உருவாக்க முற்போக்கு இலக்கீயச் சீந்தனை வெர்ச்சீயீன் நீட்சீதான் என்பதை நண்பர் வீஜயன் உணர் மறந்தார் என்பதுதான் தொடரியில்லை.

இன்று உலகளாவிய மட்டத்தில் அரசு பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போராட்டங்களினதும் உலகமயாக்கலுக்கு எதிரான இயக்க நடவடிக்கைகளினது ஆரம்ப நீலைப் பண்புகள் அந்த முற்போக்கு இயக்க நெறியீலிருந்து வர்த்தித்திருக்கப்பட்டவை என்பது யாராலும் மறக்க முடியாத ஓர் உண்மையாக இருக்க, நண்பர் வீஜயன் மட்டும் என் அந்த உண்மையை ஏற்க மறுத்தார் என்பதுதான் புரியவில்லை.

சமூகத்தை ஊடுருவிப் பார்க்கின்ற ஞானமும், போராட்ட உணர்வும், அநியாத்தை எதிர்க்கின்ற வண்மைமும் முற்போக்கு இயக்கம் வர்த்துக் கொருத்த பண்புகளதானே ஒடுக்கப்படுவது ஓர் இனமானாலென்ன ஒரு சாதியானாலென்ன அந்த ஓடுக்குத்தலை எதிர்க்கின்ற சீந்தனையும், அச்சந்தனையின் அடிப்படையிலான படைப்பும் முற்போக்கானது தான். இன்று முற்போக் காவர்கள் என்று தமிழ சொல்ல வீரும்பாதவர்களின் இன்றைய படைப்புகளில் வெளிப்படுவது என்ன? அடக்கு முறையினால் ஏற்படுக்கன்ற வீக்கவுகள்தானே. பீன் வீஜயன் எப்படி இலங்கை தமிழ் இலக்கீயத்தில் முற்போக்கு தேழூறு வீட்டது தேங்கி விட்டது என்று சொல்லாய்? அதிகம் ஏன் சமீபத்தில் வெளிவந்த வீஜயனின் நாவல் முற்போக்கு இயக்க சீந்தனையீன் இன்றைய வெளிப்பாருதானே.

அப்படியானால் வீஜயனே தனது நாவல் தோற்றி ஒரு சீந்தனையை உள்ளடக்கீய நாவல் என்று சொல்லவாரா? நண்பர் வீஜயன் சந்தியால் மறந்தார், போலத் தோன்றுகிறது.

அதுவும் அன்றைய அவரது உரை சங்கவத்தில் மொழி மாற்றம் செய்யபட்டு

கொண்டிருந்த வேலை அந்த கருத்தை அவர் சொன்னது சீங்கள் எழுத்தாவர்கள் சந்தையாளர் மத்தியில் இன்றைப் பழுத்து தழிட கலை இலக்கியப் போக்கியினைப் பற்றிப் பதவுறான புரிதலுக்கு இட்டு சென்று இருக்கும்.

தொடர்ச்சியான ஒரு விவாதத்திற்கு அக்கருத்துக்களை அவர் முன்வைத்தார் என்று கவத்து கொண்டாலும், அப்படி தொடர்ச்சியான விவாதத்திற்கு முன்வைக்கும் கருத்துக்களை வீரவாக அல்லவா முன் கவத்து இருக்க வேண்டும்.

அடுத்து விஜயனின் உரையில் ஷம்ஸின் கூராமத்து கனவுகள் நாவல் வெறுமனே இல்லாமீப் சீர்திருத்த நாவலாக முடிந்து வாட்டது என்றார். அது பிழையான கருத்து-

இல்லாத்தை யாரும் சீர்திருத்த முடியாது. அது பாராலும் செய்ய முடியாது. ஆனால், இல்லாத்தீன் பேராலும் இல்லாமீய பேர்களை கவத்து கொண்டிரும், மூலஸீம் சமுகத்தை சீர்க்குக்கும் சக்திக்கையும் நீக்குவிடகை இனங்காட்டுவதே முற்போக்கு இலக்கிய மொன்றின் பணியாக இருக்கும் அதைதான் ஷம்ஸின் கூராமத்து கனவுகள் நாவல் செய்து இருக்கிறது. அந்த வகையில் ஷம்ஸின் கூராமத்து கனவுகள் நாவல் ஒரு முற்போக்கு நாவலே தவிர, அது இல்லாமீப் சீர்திருத்த நாவல் அல்ல என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து. கொஞ்சம் ஆழமாக என்னோடுநன்பர் வீஜயன் சீந்தித்தால் அவர் எனது மேற்குறித்த கருத்தை ஏற்றுக் கொவையாக என நினைக்கிறேன்

3

சமீபத்தில் கொழும்பில் நடந்த ஆசீய மெப்வல்லுனர் போட்டில் இலங்கைக்கு தங்கப் பதக்கம் வென்று தந்த சுசந்திகா ஜயசீங்க தங்கப் பதக்கம் பெற்ற காட்சியைத் தொலைக்காட்சியில் காணக் கிடைத்த பொழுது ஏழுந்த வாக்குகள் இவை.

கறுப்பு உத் வேகம் இவை
கண்களின் இலக்கு
தங்கப் பதக்கம் மட்டுமே;
அர்ச்சனையை கண்களில்
தொந்த கலீயின் கழுத்தை போல;

மரமே; நீ ஏன்
மேல் நோக்கி
வளர்கிறாய்?
ஓ!
நீதுட ஒளியைத் தேடிச்
செல்கின்றாய் போல

எஸ். சித்ரா

பின்கூ விரலோன்றின் பிரியமான தீண்டல்

சமுகத்தின் கண்களிலே...

எஸ். சித்ரா

அன்றும் வழிமை போலவே அலாரம் எதுவுமின்றி அதிகாலை நான்கு மணிக்கு அவளுக்கு வழிபடுவந்துவிடது. திரும்பிக் கலண்டரைப் பாந்தவள் “ஓ! இன்று சுனிக்கிழமை அன்பு இல்லத்துக்குப் போகவேணும்” என மனசுக்கள் சொல்லிக் கொண்டாள். இன்னும் கொஞ்ச நேரம் தாங்களாமே எனக் கெஞ்சிய உடம்பின் சோர்வை உதிரிக் காலை வேலைகளை முடிக்கப் புறப்படுகிறாள்.

உங்களுக்கு இவள் பெயரை தெரியாதில்லையா? நிலா. பெயர்தான்; வயது இருபத்தைந்து முடியப் போகிறது. பெற்றவர்களும் அறிந்தோ அறியாமலோ இட்ட பெயர் அந்த நிலாவைப் போல இவள் நிலையும். நான்கு வாருங்களுக்கு முன்பு நிலாவும் சராசரிப் பெண்ணாக வாந்தவள் தான். ஆனால் அடுத்துத்து விழுந்த அடிகளால் நியிர முடியாமல் நின்ற சோகம் நீங்கள் அறிவீர்களா?

அன்பாய் செல்லப் பெண்ணாய் பெற்றோருக்கு ஒரே அருளம் மகளாய் இருந்தவளை இந்த நாட்டுப் பிரச்சனை நடுத்தெருவில் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது. தான் தந்தை இருவரையும் ஒரே சமயத்தில் காவு கொடுத்துவிட்டுக் கூறியமுது அனாதையாகிப் போன சோகம் ஆறுமுன் தான் எத்தனை அவமானங்களை சந்தித்து விட்டாள். அடிமேல் பட்ட அடியில் இன்று பார்ப்போர் மனதில் ஒரு இதயமற்ற இரும்புப் பிறவியாய் தோற்றமாகிக்கிறாள். நிலவு அழகு தான். ஆனால் அதிலும் களங்கம் காணும் கவிஞர் இயல்பு போல்; இவள் தனக்குள் இறுகி மௌனித்தாலும் சமூகம் விடுவதாயில்லை.

அதோ நிலா தான் காலை வேலைகளை முடித்துவிட்டு வந்து சுவாமி படத்தின் முன்னின்று பிரார்த்திக்கிறாள். “இன்றைக்கு பொழுது பிரச்சனைகளில்லாமல்ல அமைதியாகப் போகவேணும்” இதுதான் கடந்த சில வாருங்களாக அவளின் நித்திய வேண்டுதல். பெண்கள் விடுதியென்றில் தங்கி ஆசிரியத் தொழில் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறாள். சொந்தங்கள் நிறையவே இருக்கிறது. அறிலும் பல சங்கங்கள். அதனாலேயே அவள் தெரிவ விடுதியாகிப் போனது:

நிலா காலைச் சாப்பாட்டுக்காக விடுதியின் டைனரிங் ஹோலூக்கு வந்து அமரவும் எதிரில் பக்கத்து அறைத் தோழிகள் இருவரும் வந்தமர்ந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்துப் புன்னகைத்து விட்டு சாப்பிடத் தொடங்கினார் நிலா. அறியாமல் மற்ற இருவரும் தமக்குள் ஏதோ கண்களால் ரகசியம் பேசிக் கொண்டார்கள். நிலா எழுந்து செல்லவும் ஒருந்தி மற்றிப்பெண்ணுக்கு “இவளுக்கு பெரிய தலைக்கனம்: தான் அழகென்றோ என்னவோ? பாத்தாயா ஒரு சொல் கடைச்சாளா? தீமிர் பிழ்ச்சவள்” என்று சொன்னது; மெதுவாக நிலாவின் காதிலும் விழுந்தது. தனக்குள் அவளது வம்புப் பேச்சை எண்ணிச் சிரித்தபடி கென்றார். ‘இவர்கள் எல்லாம் பேசினால் ஒரு கதை; பேசாவிட்டால் ஒரு கதை ஒரு நானும் உபயோகமாக எதையாவது செய்யமாட்டன்’ என்று எண்ணம் ஓடிக்கிறது.

வழிமை போல; பஸ்ராண்டில் நிலாவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு தோழி நிர்மலா நிற்கிறார். இருவருமாக அவர்களுக்குரிய பஸ் வந்ததும் ஏற்றிக்கொண்டார்கள். நிர்மலா நிலாவைப் பாத்து “ஏன் நீ ஒவ்வொரு கிழமையும் அந்த இல்லத்துக்குப் போறாய்? அதற்கு ஏதாவதொரு பாட்டைம் வேலை செய்தால் உபயோகமாக இருக்குமே?” எனவும் பதிலுக்கு ஏதாவது சொல்லாவிட்டால் நிர்மலா விடமாட்டால் என்று உணர்ந்து “நீ சொல்லுது சிரிஞ். ஆனால்; அந்த மேலதிக் காசால் என் மனசுக்கு ஒரு ஆறுதலும் தரமுடியாது. உதவியில்லாமல் பாசம் காட்ட ஆட்கள் தேஷ்தத்தவிக்கும் அந்தச் சிளங்குஞ்சு சிறுசகஞ்சு என்னால் கிடைக்கிற சிறிய உதவி எனக்கே பெரிய ஆறுதலைத் தருகிறது. அதாலைதான் போறுன்”. எனத் தெளிவாகக் கூறியவனை அவள் ஒரு பைத்தியக்காரி என்பது போல நிர்மலா பார்த்த பார்வை சொல்லியது. இது எதுவும் நிலாவை பாதிக்காதது போல அவள்

தனக்கு இன்று அன்பு இல்லத்தில் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைப் பற்றியே என்னை கூறின்து.

நிர்மலா தன் இடம் வந்ததும் இறங்கிச் செல்ல நிலா மனதுக்குள் நினைத்தாள் ‘ஓடி ஓடி பணம் சம்பாதிச்சு தினமும் வீட்டில் ஏதோ ஒரு சண்டை பிரச்சனை என்று சொல்லாள் அதை தீர்க்காமல் என் செயல்களில் குற்றம் கண்டு புத்தி சொல்கிறாள். பழுதுபவர்களே புரிந்து கொள்ளாமல் பழுதால் என்னதான் பதில் சொல்வது’ என்று சிற்றித்தபடி அன்பு இல்லம் வந்தடைகிறாள்.

அவளைக் கண்டதும் படிக்கின்ற சிறு குழந்தைகள் பல ‘அக்கா... அக்கா!’ என ஓடி வந்து காலைச் சுற்றுவதும் அவள் கவலைகள் கரைந்தேயடி போவதை உணர்ந்தாள் நிலா. இந்தப் பாசத்துக்காகவே அங்கு தானும் அடைக்கலம் தேடலாம் போலிருந்தது. அன்று மாலை வரை அலுப்பினரித் தன் கடமைகளை செய்துவிட்டு விடுதிக்குக் கிருமியவளுக்கு உறவினர் வடிவில் ஒரு பிரச்சனை வந்து காத்திருந்தது.

தாய் வழித் தூர உறவினர் ஒரு வயது முதிர்ந்த மனிதர் தான் யானரோயோ நிலாவுக்கு திருமணம் பேசி முடிவு செய்திருப்பதாயும் நான்கை அலுத்துக் கொண்டு வரப்போவதாயும்; முடிவாகச் சொன்னார். சிறுகோபம் மனதில் முளைவிட்டது. இருந்தும் வயதாலும் அனுபவத்தாலும் பெரியவரான அவரை எதிர்ந்து பேசக் கூடாதென மௌனம் சாதித்தாள். அதையே அவர் சம்மதம் கருதிச் சென்றார்.

திருமண வாழ்வே வேண்டாம் என்றிருந்தவர்களுக்கு இந்த முடிவு பெருந்துப் பம் தந்தது. அறியாத வயதில் அவள் விரும்பியவன். ஏமாற்றியதும் அதையரிந்து பெற்றோர் அவசர அவசரமாக திருமணம் பேச வந்த பலர் சந்தேகக்

கண் கொண்டு பார்த்து மறுத்துச் சென்றதும்; மனவேதனையுடனேயே மக்கள் விட்டுப் போன பெற்றோரின் ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பும்; இருக்க ஒரு இடமின்றி தவித்ததும் இன்னும் ஆறாத ரணமாய் இருக்க; மறுபடி ஒரு சோதனையா? ஒரு பெண் தனியே கெளரவமாக வாழ நினைப்பதற்கு வழியே இல்லையா? பாரதியார் கவிதைகள் படிக்க மட்டுமே தானா? கடைப்பிடிக்க நினைத்தால் கழுகு போல இந்த சமுதாயம் கொத்தித் தின்றிமோ? இப்படி தனக்குள்ளே வாதம் நடத்திச் சோர்ந்தவளுக்கு; மறுநாள் விடை கிடைக்கிறது.

நிலாவைத் திருமணம் செய்யுமின் வந்தவன் மிகவும் படித்தவனாக பார்த்துக்கு பண்பானவனாகத் தோன்றினான். அவனுக்கு அவளின் நேரான பார்த்து தெளிவான பேசுசும் கவர்ந்து விட்டது போவும். அவனுடன் பேசுவேண்டுமெனக் கேட்டவனை இவள் கேட்டாள் “என்னைப் பற்றித் தெளிவாகத் தெரியுமா? பணவசி படைத்தவளில்லை. அம்மா அப்பா என்ற ஆறுவு இல்லை. இன்னும் பல” எனக்கூற அதெல்லாம் தனக்கொரு பொருட்டே இல்லையென் றதும் அவள் மனதில் அவன் உயருகிறான். மற்கணம்;

“எல்லாம் சரி. உன்னைப் பற்றி எல்லாம் தெரிந்து நான் பெருந்தனையாக ஏற்றுக் கொள்ளுறன். அதற்காக இனிமேல் நீ என் சொல்படி நடந்தால் போதும்” என அவன் பெருமையாகக் கூற அவனுள் எதுவோ சிறிதாக இடிருக்கிறது. அதைக் கூட்டுவது போல தொடர்ந்து அவன் “நீ முதல் என்ன பிழை செய்திருந்தாலும் கூட பரவாயில்லை. எனக்கு சொந்தமாய் வந்த பிறது சரியா இருந்தால் போதும். முக்கியமா வேலைக்கும் இந்த அனாலை விடுதிக்குப் போறதையும் நிப்பாட்ட வேணும். சிரிஞை” என தானே முடிவெடுத்தால் போதும் என்பதாக பீச்சை

முடித்துக் கொண்டவனை எந்தத் தயக்கமுமின்றி துணிமாக எறிட்டார் நிலா.

“மன்னிக்கவேணும். உங்கள் என்னைப்படி பெருந்தன்மையோடு என்னை முடிக்க முன்வந்ததுக்கு முதலில் நன்றி ஆனால் நீங்கள் சொல்லது போல இனி சரியா இருக்கு. நான் முதலேதும் பின்மை செய்யவில்லை. அதோட வேலைக்கும் என் சேவைக்கும் அதில் எந்தத் தொடர்பு கூட இல்லை. திருமணம் மட்டுமே ஒருவருக்கு வாழ்க்கை என்று நான் நினைக்கவுமில்லை. புரிந்துவரவு; பாதுகாப்பு; பரவ்பரம்; நம்பிக்கை; பாசம்; இதில் எதில் குறைவு வந்தாலும் கஷ்டம் தான். அதைவிட இப்போலவே இனியும் இருக்க என்னால் முடியும். வீணாக இருவரும் குழம்பிக் கொள்ள வேண்டாம். உங்களுக்குப் பொருத்தமான ஒரு வாழ்வை அமைக்க என்னோட வாழ்த்துக்கள்” எனக் கூறிவிட்டு அவ்விடம் விட்டகலும் நிலாவை வியப்பாய்; வினோடமாய் கொஞ்சம் கோபமாய் பார்த்தான். எந்தனை பேர் தன்னை விரும்ப தான் அவளைத் தெரிவி செய்தது முட்டாள் தனம் என்று ஆதிக் குணர்வை உறவினரிடம் அவளைக் குறையாகக் கூறிப்போனான்.

தனிமையில் பேசிய இவர்களுது சம்பவமறியாத சொந்தங்கள் அவள் மீது அவதாரு பேசினா. தெரிந்தவர் அறிந்தவர் அவள் நிராதாவு கண்டு பிரதிபாப் படாது போனாலும் பரவாயில்லை. வம்புப் பேசுக்களை மட்டும் வாரி இறைத்தனர்.

ஆனால் அவளுக்கு மட்டுமே; தான் எடுத்த முடிவும் தனது சிற்றனைத் தெளிவும் திருப்பதி தர வழைமை போல சுயமாய் நிற்கத் துணையாக தொழிலும் அன்பு இல்லப் பணக்கரும் ஆதரவாய்; ஆறுதலாய் இருக்க மீண்டும் தடைகளைத் தாண்டிய முடிவற்ற பயணம் தொடர்க்கிறது அவளுக்கு.

பெண் சுதந்திரம் பேசவது வாதாடுவது நிலாவின் நோக்கமல்ல. பெண்ணுக்கும் மனம் உண்டென மதிக்கமாட்டார்களா? என்பதே அவளின்

ரக்கம்! இது சமூகத்தின் பார்ஸ்வயில் தவறானால் இவள் போல ஜீவன்கள் நடைப்பினாமாவதா? இவளின் முடிவு சரியா? பாதை சரியா உங்களிடமே நீர்வு.

மன்வரிகைப் பந்துவ் சமீபத்துவ் வெளியீட்டுவள் நூல்கள்

1. எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம் (இரண்டாம் பதிப்பு - புதிய அநுவாத தகவல்கள். தகவல்களில் நம்பகத்தன்மை பேணப்பட்டுள்ளது)	: பெருமினிக் ஜீவாவின் வாழ்க்கை வரலாறு
2. எழுதப்பட்ட அத்தியாயங்கள் (சிறுக்கைத் தொகுதி)	: சந்தன் விலை: 140/-
4. கார்ட்டுன் ஓவிய உலகில் நான் : சித்திரன் சுந்தர் விலை: 160/-	
5. மன்னின் மஸ்கள் (யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக 13 மாணவ - மாணவியரது சிறுக்கைகள்) : செங்கை ஆழியான் விலை: 110/-	
6. நாலும் எனது நாவல்களும் : செங்கை ஆழியான் விலை: 80/-	
7. கிழக்கிலங்கைக் கிராமியம் : ரமீஸ் அப்துல்லாஹ் விலை: 100/-	
8. முப்பிரும் தலைநகரங்களில் 30 நாட்கள் : பெருமினிக் ஜீவா (பிரயாணக் கட்டுரை) விலை: 110/-	
9. முனியப் தாசன் கைதகள் : முனியப்தாசன் விலை: 150/-	
10. மணசின் பிடிக்குள் (ஞெறக்கூட) : பாஸர்ந்தனி விலை: 60/-	
11. இப்படியும் ஒருவன் : மா. பாலசிங்கம் விலை: 150/-	
12. அட்டைப் படங்கள் (மல்லிகை அட்டையை அலங்கரித்தவர்களின் தொகுப்பு) : மூல்லையூரான் விலை: 175/-	
13. சேல : மூல்லையூரான் விலை: 150/-	
14. மல்லிகைச் சிறுக்கைகள் (30 எழுத்தாளர்களின் சிறுக்கைகளின் தொகுப்பு) : செங்கை ஆழியான் விலை: 275/-	

மேற்படி நூல்கள் தேவையானோர் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும் வியாபாரிகளுக்கு விசேஷ கழிவுணர்ச்சு

சமுத்து இலக்கியத்தில்

தெண்யானன்

படைப்புலகம்

மு.அனாதூரட்சகன்

சமுத்தில் கடந்த நான்கு தசாப்தங்கள் வரை தனது இலக்கியப் பதிவுகளை தவமாக இயற்றி வருபவர் தெண்யான். அவர் இன்று மனிவிழாக் காணும் முத்த படைப்பாளியாக முதிர்ச்சி கண்டுள்ளார். நீண்ட காலமாக படைப்புலகில் கால்பதித்து புதுமையும், பொலிவும் குன்றாமல் உயிர்ப்புள்ள படைப்புக்களைத் தந்து கொண்டிருப்பது என்பது எல்லோருக்கும் முடிந்த காரியமல்ல. அறுபதுகளிலிருந்து இன்று வரையும், இனிமேலும் அது தெண்யானுக்கு சாத்தியமாகின்றதெனில் அவர் காலத்தை வென்ற படைப்பாளியாக நிமிர்ந்து நிற்பது தான் காரணமாக இருக்க வேண்டும்.

அவர் கடந்துவந்த காலம் சமுத்து இலக்கியத்தின் நோக்கிலிலும், போக்கிலிலும் வளர்ச்சிக் கட்டங்களைக் கொண்டது. முற்போக்கு இயக்கம் எழுச்சி பெற்றிருந்த காலத்தில் அவரது எழுத்துக்கள் ஆவேசமாக முனைப்புப் பெற்று, இன்று இனி எழுச்சிக் காலத்திலிலும் வலுக் குன்றாமல் கலைத்துவ வெளிப்பாடுகளாக வெளிவருகின்றன.

இலக்கியத்தில் எத்தனையோ மாறுதல்கள், இசங்கள், போக்குகள் என பயங்காட்டியபடி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றையொட்டிய பதிவிலிருக்க முடியாத பல கேள்விகளும் எழுந்த வண்ணமுள்ளன. ஆனால், இந்த சல சலப்புக்கள், ஆரவாரங்களுக்கு மத்தியிலிலும் தெண்யான் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார் எனில், அவர் நிற்கின்ற தளம் மனிதத்தை நேசிக்கும் தளமாக இருப்பது தான்.

அவருடைய சமூகப் பார்வை மார்க்கியத்தை அடியொற்றியது. அது சூத்திரங்களுக்குள் அடங்கிய வரட்டுத் தனமானதல்ல. புதிய மாற்றங்களையும் போக்குவரையும் உள்வாங்கிச் செழுமைப் பட்ட மார்க்கிய நோக்கினை முதன்மைப் படுத்தும் பார்வை அவருடையது இதனால் அவரது படைப்பியல் ஆளுமை காலத்தையும் மீறிய வளர்ச்சியும், தொடர்ச்சியும் கொண்டது.

தெனியானின் படைப்புக்களை கால அடிப்படையில் - என்பதுகளின் நடுக்கூறுக்கு முற்பட்ட படைப்புக்களை, பிற்பட்ட படைப்புக்களை வகைப் படுத்திப் பார்க்க வேண்டும்.

என்பதுகளின் நடுக்கூறுக்கு முற்பட்ட அவரது படைப்புக்களில் சமூகநீதி கோரி நிற்கும் சத்திய ஆவேசத்தினைக் காண முடிகிறது. இக்காலப் படைப்புக்களில் தீண்டத் தகாதவர்களை ஒடுக்கப் பட்ட மக்களது அவலங்கள். வேதனைகள், கலகக் குரல்களைத் தரிசிக்கலாம். காலா காலமாக ஒடுக்கப் பட்டு வாழ்ந்த மக்களின் தொலைந் து போன, வேருடன் பிடிந்கியெறியப் பட்ட வாழ்வினை மீட்டெடுத்து. மறுக்கப் பட்ட அவர்களது மனித அடையாளத்தினை வெளிப்படுத்த முற்பட்ட டானியல், டொமினிக் ஜீவா போன் ஹோரின் படைப்புகளின் தொடர்ச்சி யாக தெனியானின் படைப்புக்கள் விளங்கின. படைப்பியலில் இப்போக்கு அன்றைய காலகட்டத்தில் தவிர்க்க முடியாத தார்மீகக் குரலாக ஓவித்தது. அன்றைய தவிர்க்க முடியாத தேவையாகவும் இருந்தது.

சாதியத்துக்கெதிரான படைப்புக்களை இலக்கியத் தரமற்றவையாகவும்,

கலைத்துவமற்றவையாகவும், வெறும் பிரச்சாரத் தனமை கொண்டவையாகவும் பார்க்கும் பார்வை ஒரு சாராரிடையே வளர்ந்துள்ளது. இது ஒடுக்கப் பட்ட மக்களது அடையாளத்தை, போர்க்குணத்தை, வாழ்வியல் சாராமச்த்தினை கொச்சைப் படுத்துவதாகவே உள்ளது. இப்படைப்புக்கள் ஒடுக்கப் பட்ட மக்களின் துணைக் கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் மதிப்பீடுகளையும் கொண்ட மானிடவியல் ஆவணங்கள் என்பதும் கூட மறுக்கப்படுகிறது.

இன்றைய படைப்புக்களில் சாதியப் பிரச்சனை முதன்மைப் படவில்லை என்பதற்காக, இப்பிரச்சனைகள் இல்லாமல் போய் விடவில்லை. இன்று சாதி ஒடுக்குமுறையின் வடிவங்கள் நவீனமயப் படுத்தப் பட்டு மிக நுட்பமாக அரங்கேறி வருகின்றன என்பது தான் உண்மை நிலை. சாதியத் தின் கொடுரைத் தன் மை குறைந்துள்ளது உண்மைதான். அதற்கு அம்மக்களின் போராட்டங்களும், ஜனநாயகப்பங்கு பற்றில்லை வழி வந்த பொருளாதார கல்வி, பண்பாட்டு மேம்பாடும் காரணமாகும். இங்கு சாதியத்துக்கெதிரான படைப்புக்களின் பங்களிப்பினையும், குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. இவ்வகையில், இப்பிரச்சினை பற்றிய சமூக யதார்த்தத்தினை அனுபவத்தில் உள்வாங்கி நின்ற தெனியானின் படைப்புக்களும் வலுக்கேருந்துள்ளன எனலாம்.

என்பதுகளின் நடுக்கூறுக்கு பிற்பட்ட தெனியானின் படைப்புக்கள் மத்தியதர வர்க்கத்தின் சிறைவுகளின் சாரம் எனப் பொதுவாகக் கூறலாம். மத்தியதர வர்க்கத்துக்கென உருவாக்கிய மதிப்பீடுகளின் சட்டகத்தை அவ்வர்க்கமே மீறுகின்ற

போது. ஏழுகின்ற அவலங்கள் அவரது நாவல்களில் எடுத்தாளப் பட்டுள்ளன. இம் மாந் தர்கள் வாழ் க்கையை எதிர்கொண்ட விதத்தில் அதிலுள்ள போலித்தனங்கள் பொற்சிறையில் வாடும் நாவல்களில் கலாபூர்வமாக வெளிப் படுத்தப் படுகின்றன. இந்நாவல்களில் மரக் கொக்கு குறிப்பிட்டதக்க அழகிய பதிவு எனில், காத்திருப்பு அதைவிட இப்பண்ணில் இன்னொரு பாய்ச்சலைக் காட்டி நிற்கிறது.

அவரது முன்னைய படைப்புக்களில் 'விடிவை நோக்கி', 'கழுகுகள்', என்பவற்றில் இல்லாத சோபைகளையும், நனினங்களையும். ஆழ அகலங்களையும் இவற்றில் துரிசிக்க முடிகிறது அதே போல தெனியானின் அன்மைய சிறுக்கதைகள் பிரச்சனைகளை நிதானத்துடன் அணுகி அவரிடம் உள்ள நிறைந் துள்ள மென்மையான கபாவத்தினை வெளிக் கொணர்கின்றன. அவரது அக உலகில் இளையோடும் மனிதத் தின் மெல்லுணர்வுகள் இவற்றில் மிக நுட்பமாகப் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளன. இவ்வகைக்கு சிறப்பான உதாரணங்களாக 'நான் ஆளப்படவேண்டும்', 'உவப்பு', 'இன்னுமா?' போன்ற சிறுக்கதைகளைக் கூறலாம். இவற்றில் உவப்பு இனப்பிரச்சினை குறித்து சமூத்தில் வெளிவந்த கதைகளில் மிகுந்த கலை நுட்பத்துடன் கூடிய ஆழமும், அர்த்தமுமூள்ள கலைப் படைப்பாகும். அவரது அன்மைய படைப்புக்கள் நிறைவின் அமைதி கூடியவை. படைப்புக்குரிய நிதானம், கவனம், நுப்பம், அழகியல் என்பனவற்றின் வலுக்களோடு வெளிவருபவை.

தெனியான் என்ற படைப்பாளியிடம் காணப்படும் இலக்கியச் செழுமைக்கு

ஆதாரமாய்மைவது அவரிடம் வயப்பட்டுப் போன மனிதப் பண்புகளே ஆகும். மனிதனை அவனுக் குரிய பலம், பலவீணங்களுடன் பார்ப்பவர் அவர். சக எழுத்தாளர்களுது நல்ல படைப்புக்களை மனதிறந்து பாராட்டுபவர். வீட்டுக்கு வருபவர்களை வாசலில் வரவேற்று படலை வரை சென்று வழியனுப்பி வைக்கும் விருந்தோம்பல் அவருடையது. புதியவற்றைத் தேடிவாசிக்கும் வாசகள். சக மனிதர்களின் துப்பம் கண்டு நெகிழ்ந்து போகும் சூபாவும் வாய்ந்தவர். எழுத்தைத் தவமாக மதிப்பவர். இத்தகைய பண்புகளே அவரைப் படைப்புலகில் நிலைக்க உதவுகின்றன.

இவையாவற் றையும் மனங் கொள்ளும் போது, தெனியான் சமூத்து இலக்கிய உலகில் கவனிப்புக்குரியவர் என்பது தெளிவாகும். அவரது படைப்புலகம் அழகியலுடன் கூடிய யதார்த்தப் பண்புகளைக் கொண்டது.

மனிவிழாக் கானும் அவர் இன்னும் பல வருடங்கள் வாழ்ந்து நல்லன பலவற்றைக் கண்டு அநுபவித்து, அவற்றை எழுமடன் இலக்கியங்களாகப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கான படைப்புலகம் நுட்பமும், தகுதியும் அவருக்குண்டு.

22-08-2002 அன்று மல் விகைப் பந்தலின் கீழ் தெனியான அவர்களுக்கு டாக்டர். எம். கே. முருகானந் தன் தலைமையில் வெள்ளவத்தை வினோதன் மன்டபத் தில் மனிவிழா வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது

மல்லிகை ஜீவா நினைவுகள்

அவுஸ்திரேவியாவின்று
முழுப்புபறி

ஜீவாவுக்கு 75-வது பிறந்த தினமான 27-06-2001 ஆம் திங்கதி எனதும் எனது பிள்ளைகளினதும் இங்குள்ள இலக்கியவாதிகளினதும் சார்பில் ஒரு வாழ்த்துச் செய்தியை fax மூலம் அனுப்ப முயன்றேன்.

ஆனால் மல்லிகை அலுவலக fax கோளாறு செய்தமையால் பின்பு தபாலில் அனுப்பி வைத்தேன். இந்த இலக்கிய மடவின் முதல் பந்தியை கவனியுங்கள்.

என்னை இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகப் படுத்தியவர், எனது செல்வங்கள் மூவருக்கும் குழந்தைப் பராயம் முதலே இவ்வரைத் தெரியும். அவுஸ்திரேவியாவில் இருந்தும் படைப்பாளிகளுக்காக அவுஸ்திரேவியா சிறப்பு மலரையே வெளியிட்டு வழங்கியவர்.

இதனால் இந்த முத்தரப்பின் சார்பிலும் எனது வாழ்த்து அனுப்பப் பட்டது. அன்றைய தினம் தொலைபேசியில் ஜீவாவுக்கு வாழ்த்து கூறும்பொழுது

“உங்கள் பவள விழா காலப்பகுதியில் ‘மல்லிகை ஜீவா நினைவுகள்’ என்ற நூல் வெளியாகும்” எனச் சொன்னேன்.

நிச்சயமாக ஜீவா இந்த தகவலை எதிர்பார்த்தே இருக்க மாட்டார்.

முப்பது ஆண்டுக்கால இலக்கிய உறவு - அதனால் முப்பது அத்தியாயங்கள். எழுபத்தி ஐந்து வயது அவருக்கு. அதனால் 75 பேர் அவரைப் பற்றிச் சொன்ன கருத்துக்கள் இவை அடக்கியதே ‘மல்லிகை ஜீவா நினைவுகள்’

கடந்த ஏப்ரல் மாதம் நான் இலங்கை வந்த பொழுது நூலின் பிரதிகள் சென்னையிலிருந்து கொழும்புக்கு

வந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையுடன் தான் புறப்பட்டேன்.

ஆனால் எதிர்பார்த்த துநிகழவில்லை.

ஆனாலும், முதலில் எனக்கு விமானத் தபாலில் வந்திருந்த இரண்டு பிரதிகளில் ஒன்றை ஜீவாவுக்கு தபாலில் சேர்ப்பித்தமை எனக்கு மனதிறைவானது.

இந்த நூலினை அவரது மனவிக்கும் அவரது மூன்று பிள்ளைகளுக்குமே சமர்ப்பணம் செய்திருந்தேன்.

எனவே பல வழிகளில் இது சற்று வித்தியாசமான நூல் என்று நான் எனக்குள் தான் பெருமைப் பட்டுக் கொள்ள முடியும் என நம்புகிறேன்.

அவுஸ்திரேவியாவுக்கு நான் திரும்பிய பொழுது இங்கே கடல் மார்க்கமாக (Sea mail) இந்த நூலின் பிரதிகள் வந்து சேர்ந்திருந்தன.

இங்கு வெளியாகும் ‘உதயம்’ மாத திதில் இந்த நூலுக்கு ஒரு விளம்பரம் பிரசரிக்க ஆவன செய்கிறேன். விளம்பரத்தை பார்த்துவிட்டுப் பலரும் தொடர்பு கொண்டு நூலைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

வழக்கமாக நூல் வெளியிட்டு விழா நடத்தி அறிமுகப் படுத்தி விநியோகிக்கும் மரபையும் நான் இந்த நூலுக்கு பின்பற்ற வில்லை என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

கொழும்பு தினக்குரலில் சகோதரி வாசகி தேவராஜ் எழுதிய சிறிய

அறிமுக விமர்சனம் தவிர, வேறு எந்தவொரு விமர்சனமும் வெளிவரத் துழலில் அவுஸ்திரேவியாவில் வதியும் இலக்கிய வாதிகளும் தமிழ் வாசகர்களும் இந்த நூல் தொடர்பாக எனக்குத் தொலைபேசி மூலமும் கடிதம் மூலமும் தெரிவித்த விமர்சனக் கருத்துக்களை இங்கு தொகுத்துத் தரலாம் என விரும்புகிறேன்.

மறைந்த வாணை விமர்சன அறிவிப்பாளர்கள் ‘சுந்தா’ சுந்தரலிங்கம் அவர்களின் துணைவியார் பராசக்தி இவ்வாறு எழுதியிருந்தார்.

‘எமது மாரியாதைக் குரிய முதுபெரும் எழுத்தாளர் ஜீவா பற்றிய நினைவுகள் நல்லதொரு முயற்சி. வேறொரு எழுத்தாளர் வாயிலாக அவர் பற்றி அறிவதற்கு நல்லதொரு சுந்தரப்பம் வந்திருப்பது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது’

அவுஸ்திரேவியாவுக்கு வருகை தந்து சிட்னியில் தற்போது தமது பிள்ளைகளுடன் இருக்கும் நன்பர் காவலூர் இராசதுரை பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார். ‘உங்களின் சில நூல்கள் பற்றி அறிந்திருக்கிறேன். ஆனால் எல்லாவற்றையும் படிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஜீவா நினைவுகள் ஒன்று மட்டுமே நான் முழுமையாக படித்த உங்கள் ஆக்கம். அதன் மூலம் ஜீவா மீது உங்களுக்குள்ள அபிமானத் தை அறிந்து கொண்டேன். மேலும் ஜீவா பற்றிய பல புதிய தகவல்களையும் தெரிந்து கொண்டேன்.’

ரேணுகா தனஸ் கந்தா,

இலங்கையிலிருக்கும் போது, ‘சட்டர்டே ரிவியூ’ பெண்களினால் சொல்லாத சேதிகள்’ நூல் முதலானவற்றில் எழுதியிருப்பவர். இங்கே வந்த பின்பும், அவ்வப்போது எழுதுவார். ஆங்கில இலக்கியப் பரிசுசமயம் மிக்கவர். அவர் சொன்னார்.

“பல இலக்கிய படைப்பாளிகளின் நினைவு நூல்கள் ஆங்கிலத் திலும் தமிழிலும் வெளியாகியுள்ளன. தமிழில் நான் படித்த முதலாவது நினைவு நூல் மல்லிகை ஜீவா நினைவுகள் என்றே கருதுகிறேன். இதனைப் படித்தபோது வித்தியாசமான அனுபவம் கிடியது. அதே சமயம் - ஜீவா என்ற அப்பிஸ்ட் ஊடாக உங்களையும் நாம் இனம் காணமுடிகிறது. எப்பொழுதுமே ஒரு அன்னப் பட்சியைப் போன்று - ஒரு படைப்பாளியின் மேன்மையான பக்கங்களையே பார்த்து அதனை வாசகர்களுக்கு சொல்கிறீர்கள். நாம் ஜீவாவை மட்டுமல்ல உங்களையும் முழுமையாக இனம் காண்கின்றோம்.”

சிட்னியில் வசிப்பவர் ஜெயசக்தி பத்மநாதன் யாழ்.பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரி. இலக்கிய ஆஸ்வலர். இந்த நூலைப் படித்து விட்டு என்னுடன் நீண்ட நேரம் தொலைபேசியில் உரையாடினார்.

இங்கு அதனை கருக்கமாகத் தருகிறேன்.

“பூதி அண்ணா, மல்லிகை ஜீவா நினைவுகளை கையில் எடுத்து விட்டு பின்பு வைக்க மனமில்லாமல் ஒரே முச்சில் படித்தேன். நான் நெகிழ்ந்தே போனேன். நீண்ட காலமாக எனக்குள் பல கேள்விகள் தொடர்ந்து

வந்திருக்கின்றன. அந்தக் கேள்விகள் எனக்கு மட்டுமே தெரியும். ஆனால் அவற்றுக்கான விடைகிடைக்காமல் தவித்திருக்கிறேன். இந்த நூலைப் படித்த போது எனக்கும் தெளிவு கிடைத்துள்ளது. எல்லர் அத தியாயங்களிலும் எனது கேள்விகளுக்கு விடை உள்ளது. என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்த நூல் மல்லிகை ஜீவா நினைவுகள்”.

இந்த நூலை சென்னையில் பதிப்பித்து வெளியிட்ட நன் பரசே.க.ஜே.எல் கனிங் கன் எழுதிய கடிதத்திலிருந்து..... “..... இவ்வளவு தகவல் களையும் திகதிவாரியாக சேகரித்துவைத்திருக்கிறீர்.... உமது நூபக சக்தி உண்மையிலேயே அபாரம். நாம் அறிந்திராத பல செய்திகளை அறிய முடிந்தது”

செல்வி கெளாரி சூசராஜா என்பவர் இங்கே மெல்பனில் பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்கும் மாணவி. இந்த நூலைப் படித்துவிட்டு - ‘தனக்கு மேலும் ஒரு பிரதி தேவைப்படுகிறது’ என்று சொன்னார்.

“ஏன்” என்று கேட்டேன்.

“லண்டனில் இருக்கும் எனது சிநேகித்திக்கு அனுப்ப வேண்டும். ஜீவா அவர்களுடன் எனக்கு பேசிப் பழக்கம் இல்லை. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும் போது கேள்விப் பட்டுள்ளேன். யுத்த நெருக்கடி காலகட்டத்தில் நாம் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம் பெயர்ந்து இருந்த போது நாம் படித்த பாடசாலைக்கு அப்பொது இவரை சொற்பொழிவாற்ற அழைப்பார்கள். ஒரு

நாள் ஜீவாவும் வந்து எங்கள் மத்தியில் உரையாற்றினார். இந்த நூலைப் படித்ததும் அவரது ஆளுமையை நாங்கள் உணர முடிந்தது. லண்டனிலிருக்கும் எனது சிநேகித்தியும் அன்று அவரது பேச்சைக் கேட்டா. இந்தப் புத்தகத்தை அனுப்பினால் அவ்விகுவும் சந்தோஷப் படுவா” என்றார் செல்வி கெளசல்யா சூசராஜா.

சிட்னியிலிருந்து எனக்கு முன் பின் தெரியாத ஒரு பெண்குரல்:

“நான் மிஸி எல் நூனம் பேசுகிறேன். ஜீவா எங்கள் குடும்பத்தின் முத்த தலைமுறையினருக்கு நன்கு தெரிந்தவர். அவர்களில் சிலர் இங்கே இருக்கிறார்கள். ஒரு

பிரதி அனுப்ப முடியுமா?”
அனுப்பினேன்.

நெடோக்டர் நடேசன். பாலம்லக்ஷ்மணன், அருண் விஜயராணி உட்பட மேலும் பலரும் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். வஞ்சி அவைகளை இங்கே தவிர்க்கின்றேன்.

கொழும் பில் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் ஜீவாவுக்கு பவளவிழா நடந்த பின்பு - இங்கு வெளியாகும் ‘உதயம்’ இதழில் சிறிய ஆக்கம் ஒன்று எழுதியிருந்தேன்.

அந்த ஆக்கத்தை குழுதம் வெப்பளம் ‘யாழ். மணம்’ பகுதிக்கு அனுப்பியிருப்பதாக ‘உதயம்’ நிறுவனர் நடோக்டர் நடேசன் எனக்குச் சொன்னார்.

கனடாவிலும் ஜோரோப் பாவிலும் வசிக்கும் எனது சில இலக்கிய நன் பரகளுக்கும் நாலின் பிரதிகள் பயன்மாகி கொண்டிருக்கின்றன.

இந்த நூல் குறித்து நன் பர ஜீவாவின் கருத்து எப்படி என்பது தான் இன்னும் தெரிய வில்லை. மல்லிகை வாசகர்களுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

படைப்புக்களில் படைப்பாளி தெணியான்

அ. வெங்கடேசராமன்

திறனாய்வு என்பதைப் ‘பக்கச்சார்பற்ற நிதானமான ஒரு நடு நிலை நோக்கு’ என எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வார். ஆனால், விமர்சனத்திற்குப்படுத்தப் படுவார் தெணியானாக இருப்பின் இக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றுவதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுவது இயல்பு.

தெணியானைப் பற்றிய முழந்த முடிவான விமர்சனம் ஒன்றுண்டு. அவர் சாதியத்தை எழுதுவார், வர்க்க பேதத்தைச் சாடுவார் எனும் ‘முத்திரை’ வைக்கப் பட்ட ஏழுத்தாளர் ஆக எல்லா விமர்சகர்களும் அவரை இந்த வட்டத்தில் வைத்துப் பார்ப்பது இயல்பு.

டானியல், தெணியான் முதல் கதைத் தொகதிக்கு வழங்கிய முன்னரையில் ‘இந்த நூலாசிரியர் திரு.தெணியான் அவர்கள் ஒரு நடு நிலைமை இலக்கியக்காரன்ஸ்ல் என்பதை இக்கதைகளைப் படிக்கும் போது நீங்கள் உணர்வீர்கள். வர்க்கம் சார்ந்த ஒருவனாக இக்கதைகளில் உலவி வரும் பாத்திரங்களோடு நகக்கப் படும் வர்க்கப் பாத்திரங்களின் பங்காளாக இவர் நிற்பதை நீங்கள் பார்ப்பார்கள்’ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தெணியான் சாதியத்தை, வர்க்க பேதத்தை எழுதுவார் என்பதில் இருஞ்சு பேசுக்கே இடமில்லை. எம்மில் பலர் தமது சாதியை மறைத்து (அல்லது மறந்து) வாழப் பழகிக் கொண்டவர்கள். சாதியைக் குறிப்பிடுவது தாம் ஒரு குறைந்த மனிதப் பிரக்குதி என்பதைப் பிரகடனப் படுத்துவதாக அமையும் என வெட்கப் படுவார்கள் இன்றும் எம்மிடையே உள்ள என்று இவர்களைல்லோரும் தமது சாதியை மேடையில் பொது இடங்களில் கூச்சபின்றி உரத்துக் கூறுகின்றார்களோ, அன்று சாதியம் செத்துவிடுமென்பதை ஏனோ இவர்கள் அறியவில்லை.

தெணியான் அப்படியான முதுகெலும்பில்லாப் பிராணி அல்ல. அவர் இவ்வகையில் இரு பணிகளைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

1. தனது இனம் சார்ந்தவர்களெல் லோரையும் தட்டி விழித்தெழுச் செய்தல்

2. சாதியத்தின் கொடுமையைத் தனது எழுத்துக்களினாடாக வெளிக் கொண்டதல்.

இப்பணிகளை அவர் தனது எழுத்துக்களிலும், மேடைப் பேசுக்களிலும் சரியாகச் செய்கின்றார் என்பதில் எமக்குப் பெருமை.

இருப்பினும் தெணியானை விமர்சிப்பவர்கள் எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்ட, ஆனால் சரியாக எடை போடப் படாத அல்லது, விமர்சனத்திற் குட்படுத்தப் படாத் ‘அங்கீரிக்கப் பட்ட’ திறனாய்வு கோல் கொண்டு பார்க்கும் தன்மைக்கு அப்பால் அல்லது அதற்குள் விகசித்து நிற்கும் ஏனைய இலக்கியப் பரிமாணங்களையும் நாம் பார்ப்பது அவசியமாகின்றது.

சிலர் தெணியானது கதைகள் சாதியத்தைப் பற்றி எழுதப் பட்டமையால் சாதியம் அழியும் போது (அதியுமா) கதைகளும் வலுவிழந்து நிற்கும் எனக் கூறுவார். இவர்கள் ஒரு வகையில் மேற் கூறிய அங்கீரிக்கப் பட்ட திறனாய்வுக் கோல் கொண்டு பார்ப்பவர்களே.

‘போக்னர்’ கறுத்தவர்கள் பற்றி எழுதினார். கறுப்பின மக்கள் சுதந்திரம் அடைந்த பின் அவரது கதைகள் செத்துவிட்டனவா? மாராக அவரது கதைகள் அமெரிக்க மக்களிடையே பெரிய செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன எனில் அவரது கதைகள் சாதியத்துக்க்பால் வேறு பரிமாணங்களையும் கொண்டிருக்கின்றன என்பது புலனாகும்.

தெணியான் சாதியம் பற்றிய கதைகளைக் கூங்கு பார்ப்பவர்கள் அங்கும்

இரண்டு முக்கிய அம்சங்களைக் கண்டு கொள்வார்.

1. சாதியத் தின் கொடுமை இலக்கியத்தினாடாக வெளியுலகத்திற்கு காட்டப்படல் வேண்டும் எனும் ஆதங்கம்.

2. கதை மாந்தர்கள் மனித நேயத்துடன் பக்க சார்பின்றிப் பார்க்கப் படல் வேண்டும் என்பதில் உறுதி.

இவ் விரு அம் சங் களின் சங்கமத்திலேயே அவரது படைப்புக்கள் வளர்த் தெடுக்கப் படுகின்றன. சாதியத் தினாடாக மானுடமும், மானுடத்தினாடாகச் சாதியமும் அவரது கதைகளில் பார்க்கப் படுகின்றன. ஆகவே அவரது கதைகள் காலத்தை வென்று நிற்கும்.

தெணியான் ஆரம்ப காலக் கதைகளின் பகைப்புலம் சாதியத்தின் மேலாதிக்கத்தின் மிகுஞ் வெறிக்குப்பட்ட மனிதர்களின் ஈனக் குரலாக இருந்தது. எனவே மனித மனம் படைத்த எந்தவொரு உணர்வு பூர்வமான மனிதனும் அதைப் பற்றி எழுதாமல் இருக்க முடியாது. அன்றியும் தெணியான் மதிக்கப் பட்ட நகக்கப்பட்ட இனத்தின் பிரதிநிதியக விளங்குவார். தனது இனம் நகக்கப்பட்டு என்னி நகையாடப் பட்டு புழுதியில் தூக்கி வீசப்படுவதைக் கண்டு கொதித்தெழாது விட்டால், அந்த அனுபவங்கள் பதிவு செய்யப் படாது விட்டால் அவர் தனது வர்க்கத்திற்குச் செய்த வரலாற்றுத் தவறேனப் பிற்காலச் சந்ததி அவரைச் சாடும்.

அவர் தவிர்ந்த வெறு யாராவது சாதியம் பற்றி எழுதும் தகுதி கொண்டிருக்கிறார்களா? கீழ்ப்பட மக்களின்

உணர்வின் உணர்வாக இருக்கும் ஒருவரால் மட்டுமே அவர்களது அவலத்தை எழுத முடியும்.

அழகு சப்பிரமணியத்தின் ‘கலிக்கு மாரடிப்போ’ சிறு கதையில் கீழ் மட்ட மக்களின் அவலத்தை அவர் எழுதுகின்றார். அங்கு கீழ்மட்ட மக்களின் துயரம் வெளிவருவதற்குப் பதிலாக உயர் சாதியினரின் ‘பரோபகாரம்’ எட்டிப் பார்க் கிள்ளது. காரணம் அழகு சப்பிரமணியத்தால் தாழ்த்தப் பட்ட மக்களின் உணர்வுகளை உணர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அதே சமயம் தெனியானின் ‘இன்னுமா?’ சிறுகதையை நோக்குங்கள். அழகு சப்பிரமணியம் தனது கதையில் திகழ்வுத்தை மட்டும் படம் பிடிக்கின்றார். தெனியான் அகப் புலத்தின் ஓலத்தைக் காண்கின்றார்.

இரானுவம் குண்டு வைத்துக் கட்டிடத்தைத் தகர்த்தமையால் பலர் இறந்து விடுகின்றார். ஆனால், சிறிது கூட இரக்கமின்றி உயர் சாதியான் கூறும் சொற்கள் எதுவித வேதனையேயோ, இரக்கத்தையேயா, காட்டவில்லை. ‘நீங்கள் கவலைப் படாதையுங்கோ அன்னே.... எங்கடை ஆக்கள் ஒருத்தருமில்லை.... அவையள்.... எல்லாம் சமரவாகுப் பள்ளாரும் இலந்தைக் காட்டு நளவருந் தானாம்’

கீழ் சாதியினர் மனிதப் பிறவிகள் அல்ல, அவர்களின் சாவு பேசப்பட வேண்டிய ஒன்றல்ல. சாவு அவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு நிகழ்வு மட்டுமே.

தெனியான் இம்மக்கள் ஒருபோதும் உணராதவைகளின் உணர்வாகவும்,

என் நுழே வாழாது வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களின் வாழ்வாகவும் தன்னை இனங் காணுகின்றார்.

இவ்வாறு பாதிக்கப் பட்ட, நிந்திக்கப் பட்ட, தீண்ட தகாதவர்களை மண்ணிலே வீசப்பட்டவர்களை எழுதும் போது கூடத் தெனியான் அந்தி இழைத்த அம்மக்களை மன்னிக் கும் சுபாவத்தைத் தனது எழுத்துக்களில் காட்டுகின்றார். காரணம் அவர்கள் ஒரு காலத்தில் தமது தவறை உணர்ந்து கொள்வார் எனும் துணிஷு இதுவே தெனியானது உண்மை நிலையும் கூட. ஏனெனில் அவரது பல நண்பர்களைல்லாம் அவரது அக்கிளித் தீயில் குழித்தெழுந்த உயர் சாதியினரே.

எம் மிடையே பெருமையுடன் பேசப்படும் பண்பாட்டுக் கோலமாக விளங்குவது திருமண உறவாகும். ‘கல்லானாலும் கணவன், புல்லானாலும் புருஷன்’ என்பது இன்று பேசப்படும், அங்கீரிக்கப் பட்டு வரும் ஒரு பொன் மொழியாகும். ஆனால், கல்லும் மண்ணும், எவ் வாறு கணவனாகும் என வேடிக்கைக்குத் தானும் கேட்க யாரும் தயாராக இல்லை.

ஆன் வர்க்கத்தின் ஆதிக்கம் எவ்வாறு பெண்ணை அடிமையாக்கியது என்பதன் வரலாற்றுப் பதிவே இப்பொன்மொழி. பெண்ணைப் பார்த்து இல்லத்தரசி எனப் புகழ்ந்து வீட்டுக்குள் வைத்தான். பெண் தெய்வம் எனக் கூறி அவள் வாயை அடைத்தான். தெய்வம் பேசுமா? பெண்ணும் பேசாது தெய்வமானாள்.

இந்திலையில் திருமண உறவென்பது பாலியல் சம்பந்தப் படாத ஒரு தெய்வீகச் சடங்காக மாறி விடுகின்றது. படித்தவர்கள், படியாதவர்கள், சமூக சீதிருத்த வாதிகள்,

சமய வாதிகள் எனப் பல்வேறு பிரிவினரும் ஒரு சமூக வாதிகள் எனப் பல்வேறு பிரிவினரும் ஒரு சமூக விழுமியமாக இதை ஏற்றுக் கொண்டனர். கேள்வி கேட்க அஞ்சினர், இன்றும் அஞ்சுகின்றனர். ஆன் பெண் உறவுச் சிக்கல்களை முடிச்சலிழக்க முனைந்தவர்களில் முன்னோடி என அழைக்கப் படுவார். டி.எஸ்.லோற்றன் ஆவர். தனது குஞ்சுக்களை அப்படமாக எழுதி பழமை வாதிகளின் சிற்றத்துக்குள்ளானவர். அவரது பானியில் தெனியானும் ஆன் பெண் உறவை நாசக் காக நாகரிகமாக ஆனால், நிதானமாகத் தனது ‘காத்திருப்பு’ புதினத்தில் அணுகியுள்ளார்.

தெனியான் சமூக விழுமியங்களில் மதிப்பும், மரியாதையும் கொண்டவர். ஒரு இனத்தின் கலாசார முத்திரைகள் இவை என்பதை மனதார உணர்ந்தவர். ஆனால் விழுமியங்கள் காலத்திற்கு ஒவ்வாது போகின் அவை மாற்றும் காண வேண்டும். அல்லது அவைகளின் பொருத்தப் பாடின்மை அம்பலத்துக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென விரும்புவார்.

‘காத்திருப்பு’ புதினத்தின் கதை மாந்தர்கள் ஒரு வகையில் ஒரு காலப் பின்னணியின் நீண்ட வரலாற்று நாயகர்கள் தான்.

இறுக் கமான், நெகிழ் சியற்ற இய்யன்பாட்டில் ஆன் பெண் உறவுகளில் பிறழ் தல் கள் ஏற் படுவதை அவர் காண்கின்றார். உலகத்துக்கு ‘காம குத்திரத்தை’ வழங்கிய முன்னோடிகள் நாம் என மெச்சிக் கொள்கின்றோம். ஆனால், அவற்றை அங்கீரிக்கக் கூசப்படுவர்கள் தான் எம்மில் பலருண்டு. நாம் எல்லோரும் ‘சொல்வோர் உழவர்கள் தானா?

இவர்கள் எமது அனுதாபத்துக் குரியவர்கள். இம் மனிதர்கள் இப் புனித உறவை மண்ணின் மேல் வரைந்து கேள்க சித்திரமாக்கி விட்டனர். இவற்றை மன வேதனையுடன் பார்க்கின்றார் தெனியான். ஆகவேதான் தனது புதினத் தில் இப் பிரச் சினையை நிதானமாக அனுகூகின்றார். இது அவரது வயது முதிர்ச்சியையும், அனுபவ முதிர்ச்சியையும், எழுத்து முதிர்ச்சியையும் காட்டி நிற்கின்றது.

இந்நாவலில் கென் நியேயம் ஸ் போன்றவர்கள் கையாண்ட கள நிலைக் கட்டவிழ் ப்பு (Situation exposed) உத்தியைக் கையாளுகின்றார். இங்கு பிரதி வாசகனின் சொத்தாக மாற உரைருளின் பின் புலத்தில் மறைந்து விடுகின்றான்.

‘காத்திருப்பு’ புதினத்தின் கதை மாந்தர்கள் யாவரும் தெனியானின் அனுதாபத்தைப் பெற்றவர்கள். பிரதான பெண் பாத்திரத்தை அவர் ஒரு தகப்பன் மகள் மேல் காட்டும் பரிவுன் பாக்கின்றார். அவள் உணர்ச்சிகளில்லாத உணர்வுகளில் வாழ்கின்றாள். வாழ்வுகான வாழ்வின்றி வாழ்கின்றாள். அவனது இளமையின் எதிர் பார்ப்புகளைல்லாம் எனினுது சாம்பராகி விட்டன. தனது உளத் தேவைகளைச் சம்பபுத்தும் உடல் தேவைக்காக ஏங்கி நிற்கின்றாள். ‘கீட்ஸ்’ கூறுவானே ‘பெண்ணே நீ சிதைக்கப்படல் வேண்டும்’ என்று. அதற்காக அவள் ஏங்கி நிற்கின்றாள்.

ஆனால் அப்பாவிக் கணவனே அவளைக் கடவுளாகக் காண்கின்றான். அவளைப் பூப் போல் செடியில் பார்த்துப் பூசிக் கின்றான். மாறாக அவள் செடியிலிருந்து பூவைப் பிடுங் கி அனுபவியதை எதிர் பார்க்கின்றாள். முடிவு

அவள் வேறொருவருடன் உறவு கொள்கின்றாள். தனது கணவனை வெறுக்க முடியாதிருப்பினும் அவனை ஒரங்கட்டுகின்றாள்.

தெனியானின் மன இயல்பையும் ஆழமான பார்வையையும் இங்கு நாம் காண்கின்றோம். இது ஒரு நாவல் மட்டுமல்ல. வாழ்வின், வாழ்வு தரும் நிசத்தின் விமர்சனம்.

வெறுக்கப் பட வேண்டியவள் அனுதாபத்துக்குரியவளாகி விடுகின்றாள். அவளது செயலில் குறை காண முடியாது வாசகன் தவிக்கின்றான். தெனியானின் பாத்திரம் படைப்புக்குக் கிடைத்த வெகுமதி இது. அவள் இவ்வகையில் ஒரு 'வட்ட' பாத்திரமாகி ஒரு புதிய பரிமாணத்தைச் சுட்டி நிற்கின்றாள்.

இன்றைய யதார்த்த உலகில் விழுமியங்கள் சிதறிப் போவதைத் தெனியான் கவனிக்கத் தவறவில்லை. வாழ்வை நிறைவு செய்தற்குப் பின் நிற்க வேண்டிய விழுமியங்கள் வாழ்வுக்கு முன் நின்று முட்டுக் கட்டை போடுவதை அவரால் அங்கீரிக்க முடியவில்லை. விழுமியங்கள் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப மாற்றங்கள் காண வேண்டுமென்பதை 'காத்திருப்பு' புதினம் மூலம் எமக்குக் காட்டுகின்றார். 'ஏக் கொக்கு'கள் நமக்கு வேண்டாம், வாழ்வை நேசிக்கின்ற மனிதர்கள் தான் எமக்கு வேண்டுமெனத் தெனியான் கூறுகின்றார் போலும்.

தெனியானிடமுள்ள இரண்டு முக்கிய அம்சங்களையே இங்கு பார்த்தோம். அவரது மானுடம் பற்றிய கருத்துக்கள் சற்று விரிவானவை.

சீனப் பழமொழி ஒன்றுண்டு. 'உனது

மகன் கொலைக் குற்றத்திற்காகக் கோட்டில் நிறுத்தப் பட்டால் அவனையே சார். ஏனெனில் அவற்றையே நீ செய்வாய்" இது போன்று பொருத்தமில்லாதது போன்று தோன்றும் பொருத்தப்பாடுடைய மானுடம் பற்றிய கொள்கைகள் உடையவர் தெனியான் என்பதை மட்டும் இங்கு கூறி வைப்போம்.

தெனியானின் இன்றைய எழுத்துக்களில் ஒரு வித அமைதி ஆழந்த நோக்குக் காணப்படுகின்றது. குறிப்பிட ஒரு காலத்திற்குப் பின் படைப்பிலக்கியவாதபின் படைப்பாற்றல் செத்து விடுவதாகக் கூறுவர். உலகப் புகழ் பெற்ற 'சேக்ஸ்பியர்', வேட்ஸ் வேத் போன்றவர்கள் இதற்கு உதாரணம்.

ஆனால், இப்பொழுது தான் தெனியானின் எழுத்தில் இளமை திரும்புகின்றது. இப்பொழுது தான் அவரது எழுத்துக்களின் மற்றுமொரு புதிய பரிமாணம் உதயமாகின்றது. இவற்றை அவரது அன்மைக் காலச் சிறுகதைகளில் கவனிக்க முடியும். உதாரணமாக அவரது 'பெத்தாச்சி', 'மீட்சி', 'மனசோடு பேசு', 'ஆதங்கம்' போன்றவைகளைக் கூறலாம்.

தெனியான் 60 வயதைக் காண்கின்றார். இவர் 60-வயது வயதல்ல எனக் கூறுவர். இல்லை. அது முழுமையே. அவர் தனது உடையில் எவ்வளவு தூய்மையைக் காண்கின்றாரோ அவ்வாறே தனது எழுத்துக்களிலும் செழுமையைப் புகுத்தி தனது எழுத்துக்களால் எம்மை மகிழ்விக்க வேண்டுமெனக் கோரிக்கை விடுவதே அவருக்கு நாம் தரும் வாழ்த்தாகும்.

மல்லிகையை மனதார வாழ்த்துகிறோம்

தெனியான், மேற்பிடிப்பால் போதுமா?

வாசகனை அடைய வேண்டாமா?
நோடர்பு கொள்ளுங்கள்:

கூட்டுறவே நாட்டுப்பேர்கள்

**புத்தக நீணவயழும்; நூல் நீணவயழும்
ஆங்கு துரீழகழும் வீர்ப்பள்ளயும்**

**கட்டைவேலி - நெல்லியடி,
ப. நோ. சு. சங்கம், கரவெட்டி.
தொலைபேசி: 021-3263**

பாரிஸில்

கோழர் டானியலோடு

ஒரு நாள்

(உயிர் நிழலிலிருந்து)

இளவேணில் காலத்து காலைக் கதிரவனின் கூடர்கள் பிராண்ஸின் தலைநகரத்தை நழுவும் ஞாயிற்றுக்கிழமை. லேசன் குரிச். லேசன் வெப்பமென்று உள்ளத்தைச் சிலிக்க வைக்கும் வெப்பநிலை. பிரெஞ்க ஜனாதிபதி தேர்தலின் முதல் கற்றில் தீவிர வலதுசாரியான லூ-பென் 16.8 சதவீசித ஊட்டுக்களுடன் வெற்றியடைந்ததால் கலங்கிவிட்டது பிரெஞ்க சமுதாயம். 5 மே 2002 அன்று இரண்டாம் கற்று நடைபெற்றது. இரண்டு கற்றுக்களுக்கும் இடதுசாரிகளும் விழித்துப் போராடி வெற்றி பெற்ற மயக்கம் இன்று 12-05-2002 அமைதியாகக் காட்சியளிக்கின்றது.

மண்டபத்துள் நுழைந்து கதவைத் திறந்தவுடன் இடதுகை வாட்டத்தில், தலித் முரக பேராசிரியர் அமர்களின் விளிம்பு நிலை ஆய்வுகள் குறித்த புத்தகம் ஒன்று, பெண்நிலைவாத பிரசாரங்கள் ஆகிய புத்தகங்கள் விரவிய ஒருமீஜை.

இருக்கையில் அமர்ந்தவுடன், பேச்சாளர்கள் துவங்க, விமானம் நிலத்தைவிட்டு எழுந்தவுடன் முரசம் பிரமாறப்படுவதுபோல் இருக்கையில் தேநீரும் வடையும் பரிமாறப் பட்டன. இது ஒரு முழுநாள் பயணம். மறைந்த எழுத்தாளர் திரு டானியல் அவர்களின் நினைவுக் கருத்தங்கு.

உயிர் நிழல்: அனைச் சமூக அனைவிற்கான எழுத்தியக்கம், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை (ஐரோப்பா) ஐரோப்பிய கிழமைத்தேச தொடர்பு மையம் ஆகிய அமைப்புகள் ஒன்றிணைந்து இக்கருத்தங்கை நடத்தின.

மறைந்த எழுத்தாளரின் நெருங்கிய நண்பர்களான திரு.சி.சிவநேசன் தலைமையில் காலை அமர்வும், திரு.இளங்கோவனின் தலைமையில்

மதிய அமர்வும் நடந்த முழுநாள் கருத்தரங்கில் கலந்துகொள்ள இலங்கை புதிய ஜனநாயகக் கட்சியின் செயலாளரும், கேட்டானியல் அவர்களின் போராட்டத் தோழருமான திரு.செந்திவேல் அவர்கள் வருகை தந்து, டானியல் அவர்களின் வாழ்வைக் குறித்து சிறப்பு சொற்பொழிவாற்றினார்கள்.

பஞ்சமரின் பார்வையில் படைப்பாளி டானியல் எனும் தலையில் திரு.அருந்ததியும், டானியல் நினைவுகள் எனும் தலைப்பில் திரு.விவரி.ஜினங்கோவனும், டானியல் சாதிய எதிர்பில் ஒர் புதிய பரிமாணம்: எனும் தலையில் ஏ.ஜி. யோகராஜாவும், இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும் எனும் தலைப்பில் திரு.சி.க. செந்திவேலும் சொற்பொழிவாற்றினர்.

டானியல் ஒடுக்கப் பட்ட குடிமகனாக ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். ஜந்தாம் வகுப்புவரையே படிக்க பொருளாதார நிலை இடம் கொடுக்கது. ஒடுக்கப் பட்டவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை நன்கறிந்த அன்னாரின் படைப்புகளில் அவர்களின் அன்றாட வாழ்வு பழிவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது விளிம்புநிலை சரித்திரம், சமூகவியல் பதிவு. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஊக்கமும் தாக்கமும் திரு.கே.டானியலின் படைப்புகளுக்கு அத்தியாவசியமாக அமைந்தன என்பது முன்வைக்கப் பட்ட கருத்துக்களிலிருந்து புரிந்து கொள்ளும்படியாக இருந்தது.

டானியல் அவர்களின் வாழ்வை சித்திரிக்கும் புகைப்படக் கண்காட்சியும், அவருடைய புத்தகங்களும் பார்வைக்கு வைக்கப் பட்டிருந்தன.

சாமாரணமாக இவ்வாறான இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு இருபது பேருக்கு மேல்

வருவது அரிது. இக்கூட்டத்தில் இருநாறு பேர் அளவில் கலந்து கொண்டு, மறையாமல் நம் மனதில் வாழும் இலக்கியவாதி பானியலையும், சிறப்புச் சொற்பொழிவாளர் திரு.செந்திவேலையும் கொரவித்தனர்.

குடிசை, ஏழ்மை, சிவப்பு போராட்டம் இவற்றை சாராம் சமாக வும், யதார்த்தத் தின் அழுத் தமாக வும் கொண்டு இயங்கும் எழுத்தாளனின் கண் ணாடியில் தெரியும். பஞ்சமர்களின் பிம்பங்களுக்கும், பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் இலக்கியவாதி டானியலின் புத்தகங்களின் மறுபதிப்பும் மற்றும் ஆராய்ச்சிக்கான தளங்களைப் பற்றி இன்னும் விரிவாக பேச நேரம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கலாம். ஆனால் கூட்டத்தில் படைப்பாளியின் வாழ்க்கை சரிதைக்கு பிரதான இடம் ஒதுக்கப் பட்டதாகத் தோன்றியது. கூட்டத்தில் பேசியவர்கள் அனைவரும் மறைந்த எழுத்தாளரோடு பழகியவர்கள். கூட்டத்தின் முடிவில், ஒரு எழுத்தாளனைப் பற்றிய சொற்பொழிவாற்ற அந்த எழுத்தாளனை உடலோடும், உயிரோடும் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதைப் போன்ற கண்ணோட்டம் எஞ்சியது.

டானியல் அவர் தம் எழுத்துக்கள் இலங்கையின் ஒடுக்கப் பட்ட மக்களின் மானுடவியல் பதிவாக விளங்குகின்றது என்ற கருத்தை தில்லை நடிசன் முன் வைத்தார். இயற்கை எய்திய கலைஞரின் சரித்திரம், இலங்கை பொதுவுடைமைக் கட்சியின் சரித்திரத்தோடு இயம்பிதென்பதை பேச்சாளர்களின் கூற்றில் தெளிவாக புலனாகியது.

தமிழில் இலக்கியம் என்று ஒன்று இருப்பேர் எனக்கு ஒரு ஸாக வத வியப்பாக இருந்து வருகிறது. ஏனென்றால் எழுதுவதே ஒரு பெரிய வேலை. அதை எழுதியவனே மனம் கொட்டி பிரகரித்து, அதையும் வீற்க முடியாமல்,

அதாவது அவன் படைப்பை பணம் கொடுத்து வாய்கிப் படிக்க போதுமான அளவில் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் இல்லாத பட்சத்தில், தமிழில் இலக்கிய வெளியிடுகள் செய்திருப்பது எட்டுத் தற்கொலைகள் செய்ததற்குச் சமம். அதனால் தானோ என்னவோ அவன் பெரிய மனிதர். சாதாரண மனிதனாக இருந்திருந்தால் ஒரு முறைக்கு மேல் தற்கொலை செய்து கொள்ள முடிந்திருக்காது.

அந்தக் கூட்டத்தில் உறுதியாக வெளிப்பட்ட செய்திகள் பின்வருமாறு.

1. கோவில் பிரவேச போராட்டங்கள் போதுமான அளவுக்கு வெற்றியடைந்துள்ளன.

2. தீண்டாமை பொது இடங்களில் கிட்டத்தட்ட ஒழிந்துவிட்டது

3. ஒடுக்கு முறையின் மையம் அகமாணமுறைதான் ஆக ஒடுக்குமுறை மறைய வேண்டுமெனில் அகமாண வழக்கத்தை ஒழித்தாக வேண்டும். அதற்கான போராட்ட முறைகளோ, அரசியல் ஆயுதங்களோ நம்மிடம் இல்லை. அடுத்த கருத்தாக்கு அவற்றைப் பற்றிய ஆய்வாக இருந்தால் பயன்தருவதாக அமையும்.

சி. சிவநேசன்

டானியலின் பஞ்சமரில் இருந்து பஞ்ச கோணங்கள் வரையிலான அந்த நாவல்களில் இடம் பெறுகின்ற ஒவ்வொரு பாத்திரங்களும் இன்றைக்கும் உயிருடன் உலவுகின்ற மனிதர்கள்.

இன்றைக்கு எங்களுடைய பிரதேச மொழிகள் இல்லாமல் போகின்ற காலத்திலே எந்தக் கிராமத்தில் எப்படியான மொழிவழக்கைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை அறிவதற்கு டானியலுடைய நூல்களைத் தேடித் திரிய வேண்டி இருக்கின்றது. இப்போது அந்த நாவல்கள் அகராதியாகவும் மாறுகின்றன.

சாதியம் மறைந்து கிடக்கின்கேட்டொழியிய அது முற்றாகவே ஒழிக்கப்பட வேயில்லை.

புலம் பெயர்ந்த நாட்டில் பஞ்சமர்கள் எவ்வாறு கொடுமைப்படுத்தப் படுகிறார்கள் என்பதை டானியல் போல, தெண்ணியான் போல, செங்கை ஆழியான் போல எழுதுங்கள். அவற்றை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள். இதைத்தான் நான் புலம்பெயர்ந்த எழுதுவார்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சம மக்களுடைய விடுதலை, அவர்களுடைய போராட்டம் எந்த காலத்திலே வெற்றி பெறுகின்றதோ அன்றைக்குத்தான் சுயநின்றை உரிமையோடு ஒரு சமுதாயம் வாழுமுடியும் என்ற தன்னம்பிக்கையோடு தன் எழுத்தை வடித்தவர் டானியல் அவர்கள். அதை நாங்கள் பின்பற்றுவோம்.

அருந்ததி

எனக்குப் பேசுவதற்காகக் கொடுக்கப் பட்ட கலைப்பு “பஞ்சமின் பார்வையில் டானியல்”. நான் இதை எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்கிறேன் என்றால், ‘ஒரு தலித்தினுடைய பார்வையில் டானியல்’. எனவே டானியலைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு எனக்குரிய தகைமை என்று நான் கருதிக் கொள்ளுவது, நான் ஒரு தலித்தாக இருப்பதாக நான் உணர்வதுதான். இதைவிட வேறு எந்தக் கதுதியையும் சொல்ல விரும்பவில்லை.

டானியல் பற்றிய விமர்சனங்களில் ஒன்று: அவர் சாதி பற்றியே திரும்பத் திரும்ப எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது தான். தேசிய இனப்பிரச்சினை கூர்மையடைந்திருக்கும் ஒரு காலகட்டத்தில் கூட, அதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்காது, எழுதுகின்றார்.

செ. கணேசலிங்கன், பெண்டிக்கற் பாலன், அகல்தீயர், தொமனிக் ஜீவா ஆகியோர்மீதும் இதே குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன.

“நான் திரும்பத் திரும்பச் சாதியத்தைப் பற்றி எழுதுகின்றேன் என்றால் அது உண்மை. நான் அப்படித்தான் எழுதுகின்றேன். ஏனெனில், நான் தாழ்த்தப் பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவன். என்னுடைய வழக்கையில் நான் சிறுவயதில் இருந்தே சோதனைகளை, வேதனைகளை, துன் பப்பாடுகளை அனுபவித் துக்க கொண்டிருப்பவன். எனது மக்களினுடைய விடுதலையின் பின் தான் ஏனைய விடுதலைகள் பற்றி யோசிக்கலாம்” என்று டானியல் தன்மீதான் விமர்சனங்களுக்குப் பதிலளிக்க கூயில் கூறியிருக்கின்றார்.

அவர் மீது வைக்கப்படும் இன்னொரு விமர்சனம்:

உயர் சாதிப் பெண்களைக் கற்பில் குறைந்தவர்களாகத் தன்னுடைய நாவல்களில் டானியல் சித்திரித்து வருகின்றார். ஏன் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் ஒழுக்கக் குறைவான பெண்கள் இல்லையா என்று.

இதற்கு டானியல் பஞ்சையைப் பராரியாய் ஒரு வேணா சோற்றுக்கே வழியில்லாமல் தங்கள் உடலை விற்கும் பெண்களைக் பற்றி நான் எழுதவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அது எனது வேலையும் இல்லை” என்கிறார்.

.....

மூன்றாவது மனிதன் சஞ்சினையில் மு.பொன்னம் பலம் எழுதிய விமர்சனம்:

‘முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஆரம்பித்த காலம் தொடக்கம், அது ஆற்றி வரும் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான பணியை

பாராட்டலாமெனினும் கூட, இந்த மு.போ.எ.ச.ஐ.நடத்தியவர்களும் அதில் இருந்தவர்களும் இலக்கியப் பணி புரிந்தவர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தில் இருந்து வந்தவர்கள். ஆதலால் அந்த சமூகத் தலை குறைபாடுகளை ஒடிட்டியவர்களாகவும் வருகிறார்கள்.

இவர்கள் காலங் காலமாக உயர் சாதியினிரிடத் தலை ஒரு வெறுப்பும் பகையுணர்ச்சியும் கொண்டிருந்தால் அதைத் தீர்ப்பதற்காகத் தங்கள் எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தினார்கள்.

அதாவது, யாழ்ப்பாணத்து வேளாள குலம் என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்த உயர் சாதிவர்க்கத்தினுடைய நலன்களிடம் இருந்து, இன்றும் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் உள்முன்பாடுகள் என்பது ஒரு கற்றங்காவதமாகக் கருதப்பட்டு, அவற்றைப் பூசி மெழுகி, தேசியத்தின்பால் தமிழ் மக்கள் ஜக்கியப் படவேண்டும் என்னும் ஒரு கோஷம் இங்கே எழுப்பப் படுவதற்கு ஆதாரமான விடயங்களாக இந்த விமர்சனங்கள் துணைபோகின்றன. எனவே, இது அப்பட்டமாக எமது மக்களின் உள்முன்பாடுகள் பற்றிய விடயங்களை மறைப்பதற்கான காரணிகளில் ஒன்றாக இவற்றை நாம் கருதிக்கொள்ளவேண்டும்.

.....

டானியல் அடிப்படையில் ஒரு தலித் தலித்தியப் பூராளி. அதற்குப் பிறகுதான் அவர் ஒரு இடதுசாரி. ஒரு எழுத்தாளர் என்பது போன்றன எல்லாம்.

தலித்திய மக்களின் எழுச்சி ஒன்றுதான் விடுதலைக்கான ஒரே பாதையாக இருக்க முடியும் என்பதை ஆணித்தரமாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இந்தியாவில் இன்றுக்கிட்ட போராட்டம் வீறு பெற்றிருக்கின்றது. இதற்குரிய முன்னுதானமாக டானியல் இருந்திருக்கின்றார் என்று அவர்கள் கூட மேற்கோள் காட்டிப் பேசுமானங்கு தோழர் டானியல் இருக்கிறார் என்பதையிட்டு நாங்கள் பெருமைப் படுகின்றோம்.

சைவசமயத்திற்கு எதிரான கலகக் குரல் எழுப்பும் வரை, இவற்றிற்கான ஒரு எதிர்க்கலாச்சாரத்தை உருவாக்கும் வரை இவற்றிற்கான ஒரு எதிர்ப்போராட்டத்தைத் தீர்மானிக்கும் வரை, தமிழ் மக்களுடைய விடுதலையை நினைத்துப் பார்க்கக் கூட முடியாது.

“டானியலுடைய மொத்த நாவல்களையும் ஒரு தொடர் வாசிப்பிற்கு உள்ளாக்கும் பொழுது யாழ்ப்பாணத்தினுடைய சமூகத்தின் ஒரு மொத்த வரலாறு கிடைக்கின்றது” என்று சிவத்தமியி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

.....

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முதன் முதலான ஆயுதப் போராட்டத்தில் வெற்றியை நினைவுக்குருமுகமாக கவிஞர் சுபத்திரன் அவர்கள் 17-07-1968-ல் தொழிலாளி பத்திரிகையில் எழுதிய பாடல் இது.

சுங்கானைக் கென் வணக்கம்
சரித்திரத்தில் உன் நாம்
மங்காது யாழுக்குத்
மண்ணிற் பலகாலம்

செங்குகுதிக் கடல் குட்டு
செழித்த மதத்துக்குள்
வெங்கொடுமை சாக்காடாய்
வீற்றிருந்த சாதியினை
சுங்காரம் செய்யத்

தழைத்திடமுந்து நிற்கின்ற
சுங்கானைக்கென் வணக்கம்
சரித்திரத்தில் உன் நாம்

கோவில் எனும் கேர்ட்டைக்குள்
கிகாத்திக்கும் கொடுமைக்கென்
நாயினிலும் யிக்க நன்றிப் பெருக்கோடு
வாயிலில் நின்று வாழ்த்தும் பெரும்சாதி
நாய்கள் வாலை நறுக்க ஏழுதாய்
சுங்கமீலை நீ யானை சுங்கானை - அந்தச்
சுங்கானைக்கென் வணக்கம்
சரித்திரத்தில் உன் நாம்.

எச்சாமம் வந்து எதிர் அழைத்தாலும்
நிச்சாமக் கண்கள் நெஞ்சுப்பெரிந்து நீலும்
குச்சுக் குடுமைக்குள் கொலுவிக்கும்
கோபத்தை மெச்சுக்கிறேன்

மண்ணாள் மலர்ந்த மற்ற வியட்நாமே
உன் குஞ்சுக் குடிலுக்குள்
குடியிருந்த கோபத்தை
மெச்சுக்கிறேன் மெச்சுக்கிறேன்

எண்ணத்திற் கொடி ஏற்றும் தகுகின்றாய்
புண்ணுற்ற நெஞ்சுக்குள் புதுமை நுழைக்கின்றாய்
கண்ணில் எதிர்காலம் காட்டி நிலைக்கின்றாய்
உன்னை எனக்கு உறவாக்கி
வைத்தவனை என்னைப்பேன்!

ஜிந்து பெரும் கண்டத்தும்
ஏஞ்சு வரும் பூகம்பம் தந்தவனாம்
மாழுவின் சீந்தனையால்
உன்நாமம் செகிமில்லாம் ஓலிக்கட்டும்.

செங்கொடுமின் வீடே

சீறுமை ஏடுத்தெறியும்
செங்குத்தின் நெஞ்சே
செய்தேன் உனக்கு வணக்கம்
சுங்கானைக்கென் வணக்கம்
சரித்திரத்தில் உன் நாம்
மங்காது யாழுக்குத் தென்னிற் பலகாலம்

.....

ஏ.ஜி.யோகராஜா

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை சாதிய மேலாதிக்கம் தலைசீழப் பிரமிட் அமைப்பு முறைக் குட்ட பட்டு இருப்பதனால் இப்போராட்டத்தை சீர்திருத்த வழிகளுக்கப்பால் சமூக ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிரான போராட்டமாக முன் னெடுத்துச் செல்ல முனைந்தவர்கள் சிலரே. இவ்வொடுக்கு முறைகளும் எதிரான சமூகநலன் விரும்பிய உயர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர், அரசியல் தீவில் ஏற்படும் பாதிப்புக்களை மையப்படுத்தி இப்பிரச்சினையில் ஒரு நழுவை போக்கினைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதையும் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

விதிவிலக் காக, அன்று வாவிபர் காங்கிரஸ்யும் அதன் முன் னோடிகளாகத் திகழ்ந்தவர்கள் அன்ற வகையில் ஹண்டி பேரின் பநாயகம், ஒறேற்றர் கப்பிரமணியம் போன்ற வர்களை எயும் நெவில் செல்லத் துரையையும் துன் னாலை சிதர்மகுலசிங்கம் (இவர் உயர் சாதி என்று அமைக்கப்படுகிற ஒரு குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர். ஆனால், இவர் தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுடன் ஸ்டி இருந்தார் என்பது வடமாட்சி மக்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும்) பொன் கந்தையா ஆகியோரையும் விரிசுப்படுத்தலாம்.

இதற்காக உயிர் நீத்தவர்கள் என்று பார்த்தால் முதலி சின்னத்தம்பிக்கு முன்பிருந்து சுங்கானை நல்லப்பு வரை நினைவுக் கருத்தாங்கில் இவ்வனைவரையும் முதலில் மனமார நினைவு கூருகிறேன்.

.....

டானியல் சாதிய எதிர்பில் ஒரு புதிய பரிமாணம். அண்மைக் காலங்களில் சுமார்

பத்துவருட கால வரலாற்றில், தமிழகத்தில், புலம்பெய்க் காடுகளில் இலங்கை தீசத்தில் என்று டானியல் உயிர்ப்புப் பெறும் நிகழ்வுகள் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன. தலித்தைச் சிந்தனை விழிப்புப் பெறுவதற்கும் டானியல் உயிர்ப்புப் பெறுவதற்கும் ஒரு நீர்த்தியான உறவுண்டு. டானியல் என்ற இப் பெயருக்கு ஒரு கருத்தியல் உண்டு.

அதில் முக்கியமானது இழசனர் எழுத்தாளர். சாதியத்தைத் தவிர்த்து வெற்றான் றறுயும் எழுதமாட்டாதவர். சாதியச் சண்டைகளைக் கிளப்பும் புரட்சிக்காரன் அல்லது கலகக்காரன் என்று. அவரது புதிய பரிமாணம் இந்தக் கருத்தியலுடனேயே ஆரம்பித்துவிடுகின்றது

.....

சென்ற நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தாழ்த்தப் பட்ட மக்களின் முதற்கூலக் ஓலித்தவர் யோவெல்போல் அவர்கள். அவரது போராட்ட முறைமைகள் பொதுவாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கல்வியுடன் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தது. கிராமம் கிராமமாக பாடசாலை அமைப்பதும், பாடசாலைகளில் சமநிலை பேணப்படுவதற்குமான போராட்டங்களில் ஈடுபட்டர். முதன் முதலாக 1928-ல் உடுவில் பெண்கள் பாடசாலையில் சமபந்தி போசனத்திற்கான போராட்டத்தை முன் னெடுத்தார். இப் போராட்டத்திற்கு உருடுணை நின்றவர், வாவிப் சங்கம் அதன் முன் னோடிகள் அனைவரும் நினைவுக்காரர் தக்கவர்கள். போராட்டங்களில் ஈடுபட்டர். முதன் முதலாக 1928-ல் உடுவில் பெண்கள் பாடசாலையில் சமபந்தி போசனத்திற்கான போராட்டத்தை முன் னெடுத்தார். இப் போராட்டத்திற்கு உருடுணை நின்றவர், வாவிப் சங்கம் அதன் முன் னோடிகள் அனைவரும் நினைவுக்காரர் தக்கவர்கள். போராட்டத்தை முன்னெடுத்தவர்கள் என்ற நீதியில் யோவெல் போல், எஸ்.ஆர். ஜேக்கப்.டி.ஜேம்ஸ் போன்றோர் துப்பாக்கிச் சூடுகட்டு இலக்காகும் நிலையில் இருந்து தப்பியவர்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் போராட்டத்தின் ஆரம்ப வடிவமாக இம்மக்கள் கலவியைப் பெறுவதும் பொருளாதார நிலையில் உயர் நிலை அடைவதும் - அதாவது மாற்றுத் தொழிலுக்கு

வழிவகுப்பும் அவசியமான செயற்பாடுகளைக் கண்டிருந்தன. யோவெல் போல் அவர்களின் ஒடுக்கப் பட்ட மக்களின் தமிழ் ஊழியர் சங்கமும் அதனைத் தொடர்ந்து வெவ்வேறு இடங்களில் தோன்றிய ஏனைய அமைப்புக் களும் இவ்வடிப்படையிலேயே தமது செற்பாடுகளைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மாற்றுத் தொழிலைத் தேடுவதுகூட, தடைசெய்யப்பட்ட ஒரு தேவைமைச் சுட்டாக அன்றிருந்தது. அனைத்து அமைப்புக்களின் ஒருங்கிணைப்பில் 1942-ல் உருவானது தான் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை.

பாடசாலைகளை அமைப்பதிலும் அமைத்த பாடசாலைகளை அரசு அங்கீராத்துக்கு உட்படுத்துவதிலும் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைக்கு ஆசிரியர்களை அனுப்புவது போன்ற செயற்பாடுகளிலும் பலவித தடைகளை எதிர்த்துப் போராட வேண்டி இருந்தது.

மேலதிகாரிகளெல்லாம் மேல்சாதியினராக இருந்தனர். ஒவ்வொன்றையும் சாதிப்பதற்கு ஒவ்வொரு யுகப் போராட்டம் நடத்தவேண்டி இருந்தது. அன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஒன்று அமைப்பாக இருந்த சிறு பான்மைத் தமிழர் மகாசபை இதைச் சாதித்தும் இருந்தது.

ஆனால் காலப்போக்கில் அது குழிலைத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றுமடையாது, ஒடுக்கு முறைக்கெதிரான போராட்டம் சலுகைகளைப் பெறுவதற்கான போராட்டமாகத் தன்னைக் குறுக்கிக் கொண்டது.

.....

பின் இவர்களில் சென்ட்டர் ஜிநல்லையா நீங்களாக ஆமாகெல்லத்துரை, க.முருகே வாத் தியார் ஆகியோருடன் க.வினார் மு.கெல்லையாவும் சேர்ந்து கதர் உடுத்திய

காந்தியவாதிகளாகவும் பிராமணியத்துக்குச் சமமான இந்துத்துவப் புனிதர்களாகவும் தமிழம் மற்றுக் கொண்டதன் மூலம் சாதியத்தில் சம்பிளை பேண என்னினர். இதையே தமது கொள்கையாகவும் வலியுறுத்திச் செயற்பட்டனர். இவர்களைத் தேவையாளிச் சமூகம் என்றும் இவர்களின் செயற்பாட்டிலேயே நல்லூர்க் கந்தசாமி கோவில் உட்பட யாழ் நகர்ப் புரக் கோவில்கள் 1957-ல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக நிறுக்கப்பட்டு என்றும் தெணியன் உயிர்நிழலில் வெளிவந்த ஒரு கட்டுறையில் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மேற்படி சீர்திருத்த வகைச் செயற்பாடுகளைப் புறக்கணித்து புறந்தனித் தான் டானியலின் சாதியத்துக்கு எதிரான புதிய பரிமாணம் கோற்றும் பெறுகிறது. இங்குதான் டானியல் முக்கியத்துவம் பெறகிறார்.

.....

பஞ்சமரின் பிரச்சினையும் தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சினைதான். எனவே எனது இறுதி முச்சிருக்கும் வரை இதையே எழுதிக் கொண்டிருப்பேன்” என்று டானியல் கூறினார்.

அற்றல் மிகுரகத்தில் ஆயுதங்கள் ஏற்றுவதே மாற்றத்திற்கன வறி மாற்றவறி ஏதுமில்லை

இக் கவிதையை அடிக்கடி நினைவு படுத்துவார் டானியல்.

.....

வி.ரி.கிளாஸ்கோவன்

டானியலுடைய மனிதத் தன்மையை அவருடன் பழகியவர்களால் மறக்க முடியாது.

எம்.கிச்பிரமணியம் தலைவராக இருந்த சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையில் இருந்தவர்.

வட இலங்கையில் பொது உடமை இயக்கத்தைக் கொண்டு வந்து மக்கள் மத்தியில் பரவலாக்கி இறுதி வரை அதற்காகவே வாழ்த்தவர் தோழர் கார்த்திகேஸன் அவர்கள். அவருடைய தொடர்பு டானியலை அரசியல் நியாக வளப்படுத்தியது என்றாம்.

.....

தலித் இலக்கியம் என்பது தமிழ் இலக்கியப் பறப்பில் இன்று பரப்பாகப் பேசப்படுகின்றது. விவாதிக் கப் படுகின்றது. புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலும் இது குறித்த நோக்குகள் கூர்மையைடைந்து வருகின்றன. பல நூற்றாண்டு காலம் தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு உட்பட்டு வருந்திய, போராடிய ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் (தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின்) பார்வையில் பரந்த சமுதாயத் தை நுனுகிக் கானும் இலக்கியங்களைத் தலித் இலக்கியம் என அமைக்கலாம். தமிழ் இலக்கியப் பறப்பில் தலித்தியத்தின் முன்னோடி என்று எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்ட டானியல் தனது போராட்ட வாழ்க்கைப் பாதையாக மார்க்கிய வெளிநிச மாலோயிஸ் சித்தாந்த வழிமினை ஏற்றுக் கொண்டார். இதில் இறுதிவரை நம்பிக்கையுடன் வாழ்ந்தார்.

அவருக்கு ஐந்தம் வகுப்பிற்கு மேல் படிப்பதற்கு வசதி வாய்ப்புகள் இருக்கவில்லை. ஆனால், இன்று பல்கலைக் கழகங்கள் அவரது படைப்புகளை விமர்சனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றன.

.....

டானியலுடைய வாழ்க்கை வேறு அவருடைய இலக்கியம் வேறு அல்ல. டானியல் மிகச் சிறந்த பேச்சாளர். நிறையக் குட்டிக்

கதைகளுடன் தான் பேசுவார்.

பஞ்சம் நாவலில் வருகின்ற பாத்திரங்களில் இன்த தலைமுறைச் செயல்வீரனாக வருகின்ற குமாரவேலன் பாத்திரத்தினுடைய அரசியல் செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகளின் ஒட்டுமொத்த உருவம் தோழர் செந்தில்வேல் அவர்கள். அவர் இங்கு வருங்கை தந்ததைமிட்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

.....

க.செந்திவேல்

தோழர் டானியல் அவர்கள் தமிழ் சமூக அமைப்பிலே மிகவும் முக்கியமான ஒரு காலகட்டத்தில் வாழ்ந்து கடுமையாகப் போராட, கடுமையாகப் பணி செய்து மறைந்தவர். தன்னுடைய மறைவுக்குப் பின்பும் தன்னுடைய எழுத்துக்களால் தான் எந்த அடக்கு முறைக்கெதிராகப் போராட்டனாரோ அந்த அடக்கு முறையினுடைய வேங்கைகளையும் அந்த அடக்கு முறைக்கு குட்டப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலையும் தன்னுடைய இலக்கியங்களிலே பதிவு செய்துவிட்டு மறைந்தவர். அதன் மூலமாக அவருடைய நினைவுகளை மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துப் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

.....

நான் இன்றைக்கு ஒரு மனிதனாக சமூகத்திற்கு உயன்படக் கூடியவர் இருக்கின்றேன் என்றால் அது பலருடைய உருவாக்கத்தின் காரணம் தான். அவர்களில் டானியலும் ஒருவர்.

பூரணமான மலிதன் என்று ஒருவரும் இல்லை. மனிதன் இந்தச் சமூகச் சூழலில் வாழும்போது தவறுக்கும் உட்படுகின்றான். அதே போல் நல்ல விடயங்களுக்கும் உட்படுகின்றான்.

தானியலைப் பற்றிப் பேசும்போது, அவருடைய சாதகமான அம்சங்கள் என்ன? அவை இந்தச் சமுதாயத்தில் வாழுகின்ற மக்களுக்கு என்ன விதமான பங்களிப்பை வழங்கியிருக்கின்றது என்பதுதான் நாங்கள் அவதானிக்க வேண்டிய விடயம். படிக்க வேண்டிய விடயம். புதிய தலைமுறைக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய விடயம்.

சாதியம் சம்நாமாகப் பார்க்கின்ற பொழுது, இலங்கையில் இந்தப் போராட்டங்களோடும் சாதியத் தி கெதிரான வெகுஜனப் போராட்டங்களோடும் மிகவும் சுடுபாடாக இருந்து வந்த ஒருவன் என்ற காரணத்தினால் அதைப் பற்றிக் கொல்வதற்கு உரிமை அல்லது தகுதி என்க்கு இருக்கின்றதென்று நான் நம்புகின்றேன்.

.....

1995-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் இரவு வலிகாமத்தை விட்டு தென்மராட்சியை நோக்கி நாங்கள் நகர்ந்து கொண்டிருந்தோம். நடந்து கொண்டல்ல நகர்ந்து கொண்டு. ஒரு வரையொருவர் தள்ளி நகர்ந்து கொண்டிருந்தோம். இலட்சக் கணக்கிலே ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள், வயோதிபர்கள் எல்லோரும், கைதடிப் பாலம் வரும்வரை நாங்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் முட்டி வருகின்றோம். அண்ணை வா, தமிழ் வா, ஆச்சி வா, என்று ஒருவரையொருவர் பிடித்துக் கொண்டு அணைத்துக் கொண்டும் வந்தோம். மழை பெய்கிறது. ஷல் விழுகின்றது. குண்டுகள் விழுகின்றன. இரவு பாலத்தை உடைக்கப் போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தங்களிடம் இருந்தவைகள் எல்லாவற்றையும் யாரென்றும் பார்க்காமல் பகிர்ந்தோம். மிகவும் அந்நியோன்னியமாக

இருந்தோம். கைதடிப் பாலத்தைக் கடந்தோம். கடந்ததும் என்ன நடைபெற்றது? வேகம் கூடியது. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் சாதிகள் இருக்கின்ற கிராமங்களை ஞோக்கித்தான் நாங்கள் சென்றோம். தமிழ்கள் எல்லோரும் ஒன்று பாடசாலையில் ஒரே முகாம் களில் இருக்கவில்லை. அதுதான் தமிழ்ச் சமூகத்திலே சாதியைப் பிரதிபலித்த மிக முக்களியமான சம்பவம்.

உயிர் போகின்ற காலகட்டத்தில், ஒடுக்கமுறையினுடைய உச்சம் தலைவித்தாடிய நேரத்திலே கூட, ஒரு சிறிய இடைவெளிக்குப் பின் நாங்கள் சாதியச் சமூகப் பிளவு பட்டோம். அந்தச் சாதி அங்கே போ, இந்தச் சாதி இங்கே போ என்று பிரிந்தோம். அதற்கு மாறாக மாறிச் சென்றவர்கள் தாக்கப் பட்டார்கள்.

.....

தென் மராட்சியில் குளங்கள் தான், கிணறுகளை விட, பொதுவாகக் குளிக்கும் இடங்களை இருக்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பொதுமக்கள் குளங்களில் குளித்தார்கள் என்பதற்காகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நல்ல தண் ஸீர்க் கிணற் றில் கழிவு ஊற்றுப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் தெசிய விதுதலைப் போராட்ட கால கட்டத்தில். இதையொன்றும் தேசிய விடுதலைப் போராட்தத்திற்கு எதிரானதாகக் கூறவில்லை. தேசிய விதுதலைப் போராட்டம் தன்னுடைய விடுதலைப் போராட்ட மாங்கக்கத்தில் சாதியத்தை சரியாகப் புரிந்து கொண்டு அதற்குரிய வேலைத்திட்டத்தை வைக்காததன் எதிர் விளைவை நாங்கள் இன்றும் காணுகின்றோம்.

.....

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் வெற்றிடமொன்றுக்கு விண்ணப்பித்த ஒருவர், அங்கு 8 இடங்கள் காலியாக இன்னும் இருக்கின்ற நிலைமையில், சகல தகுதிகளும் இருந்தும் தாழ்த்தப்பட்டவர் என்பதனால் பதவி மறுக்கப்பட்டு அது தொடர்பான வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

இவையெல் லாம் ஒரு சிலருக்கு அநாவசியமற்ற விடயங்களாகத் தெரியலாம். ஆனால் ஒரு சமூகத்திற்கு தேவை.

.....

நிச்சாமக் கவிதையினை மேடையில் பேசுவேர்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கின்றார்கள். ஆனால், இதிலுள்ள சோகமான ஒரு விடயம் என்னவென்றால், நிச்சாமத்தைச் சேர்ந்த இங்கிருக்கும் புதிய தலைமுறையினால் நிச்சாமம் என்ற பெயரை தங்கள் திருமண அமைப்பிதழில் போடவேண்டாம் என்றும் அப்படிப் போடுவதனால் தங்களுடைய சாதி என்னவென்று தெரிந்து விடும் என்றும் அதனால் தவிர்க்கின்றார்கள். இவ்வளவிற்கும் அவர்கள் திருமணம் செய்வது தங்கள் உறவினர்களுக்குள் தான்.

.....

கூட்டங்களிலே என்னை நான் அறிமுகப்படுத்தும் பொழுது வர்க்க ஒடுக்குமுறை, சாதி ஒடுக்குமுறை, இன்னுடுக்குமுறை, பெண்ணொடுக்குமுறை, இலங்கை வகுத்துமும் இல்லை. கடந்த நூற்றாண்டில் எந்தக் காலகட்டத்தில் இலங்கையில் தேசிய இன்னுடுக்குமுறை சிங்கள இனவாதிகளால் முன்னுக்குத் தன்னப்பட்டு படிப்படியாக வளர்ந்து வந்தோ, ஏற்கதாழ அதே காலகட்டத்தில் தான் சாதியத்திற்கெதிரான

எதிர்க்கின்ற பக்குவழும் துணிவும் அந்த ஆற்றலும் என்றைக்கு ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் ஏற்படுகின்றதோ அப்போது தான் சமூகவிடுதலைக்கான ஒரு சரியான பயணத்தை நாங்கள் தொடரமுடியும்.

.....

இந்திய சாதியம் பிராமணியத்தால் கட்டமைக்கப் பட்டு வழிநடத்தப் பட்டு வருகின்றது. இன்று அதற்கெதிராக அங்கே தவித் மக்கள் கிளர்ந்து தெழுந்து பல முனைகளில் நிற்று போடுகின்றார்கள். ஆனால் இலங்கை சாதியத்தைப் பொறுத்தவரை அது இந்திய நிலைமைகளில் இருந்து வெறுபட்டது. என்னரால், இலங்கையில் பிராமணியம் இல்லை. ஆனால், சைவ - கிரிஸ்தவ வேளாள் ஆதிக்கம் என்பது ஒரு மரபாக வளர்ச்சி பெற்று வந்திருக்கின்றது. வேளாள் என்பது வேளாளர் மட்டுமல்ல, அது ஒரு கருத்தியல். அதை வேளாளர் அல்லாதவர்களும் முன்னெடுத்துச் செல்வார்கள். இந்த வேளாளக் கருத்தியலை ஏனைய சாதிப் படிநிலையில் இருப்பவர்களும் எடுத்துச் செல்வார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் இந்தக் கருத்தியலை எடுத்துச் செல்வார்கள்.

.....

ஒருந்தோம். கைதடிப் பாலத்தைக் கடந்தோம். கடந்ததும் என்ன நடைபெற்றது? வேகம் கூடியது. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் சாதிகள் இருக்கின்ற கிராமங்களை ஞோக்கித்தான் நாங்கள் சென்றோம். தமிழ்கள் எல்லோரும் ஒன்று பாடசாலையில் ஒரே முகாம் களில் இருக்கவில்லை. அதுதான் தமிழ்ச் சமூகத்திலே சாதியைப் பிரதிபலித்த மிக முக்களியமான சம்பவம்.

அந்த விடுதலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வெற்றிடமொன்றுக்கு விண்ணப்பித்த ஒருவர், அங்கு 8 இடங்கள் காலியாக இன்னும் இருக்கின்ற நிலைமையில், சகல தகுதிகளும் இருந்தும் தாழ்த்தப்பட்டவர் என்பதனால் பதவி மறுக்கப்பட்டு அது தொடர்பான வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

59

கருத்துக்களும் அங்கே முனைவிட்டு வந்த ஒரு வரலாற்று நிகழ்வை அந்த நூற்றாண்டிலே கண்ணாம்.

1920-1924 களிலே யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸ் ஹண்டி பேரின்பநாயகம், ஒரேற்றர் சி.கி.ப் பிரமணியம் போன்ற வர்களால் வழிநடத்தப்பட்ட - அந்த காங்கிரஸ் தான் அன்றைக்கு காந்தியத்தால் கவரப்பட்டு தீண்டாமைக் கெதிரான கருத்துக்களை முன்வைத்த ஒரு பாரம்பரியம் அன்றைக்கு இருந்தது.

அதன் பின்பு அது வேறுபாதைக்கு இழுத்துச் செல்லப் பட்டது.

நாற்புதுகளிற்கும் பிற்பாடு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் இடுதுசாரியினர், குறிப்பாக பொது உடமை இயக்கத்தினர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் தோழர் கார்த்திகைச்சுடைய வருகைக்குப் பிற்பாடு, யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு புதிய நிலைமை உருவாகியது. இந்தத் தீண்டாமைக்கு எதிரான கோரிக்கையை முன்வைத்து, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையும், மலையன் கபேயில் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர் தாக்கப்பட்டதையடுத்து போராட்டம் ஆரம்பாகியது. 1956-ல் சமூகக் குறைபாடுகள் ஓழிப்புச் சட்டம் என்றொரு சட்டதைப் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்தார்கள்.

.....

1956-ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 21-ம் திகதி கண்ணாகம் சந்தையில் இருந்து தோழர் கேரகப்பிரமணியம் தோழர் விரைகந்தசாமி, தோழர் குடாமணி, தோழர் கேடானியல் இவர்களுடனும் இன்னும் பலருடனும் வாலிப் பியக்கத்தைச் சேர்ந்த நாங்களும் ஊர்வலம் புறப்பட்டபோது

கண்ணாகம் பொலிஸ் நிலையத்தின் முன்னால் எங்களை மறித்துத் தாக்கினார்கள். நாங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் கூட்டத்திற்கு எப்படியும் செல்வோம் என்று திசங்கற்றம் கொண்டிருந்தோம். இறுதியில் பொலிசார் எங்களை நடந்து செல்வதற்கு அனுமதித்தார்கள்.

அந்தக் கூட்டத்தில் தான் இந்தப் பிரகடனம் விடப்பட்டது. எவ்வாறு கறுப்பின் ஆபிரிக்க மக்கள் அமெரிக்காவிலே நிறவாதத்திற்கு எதிராக எவ்வாறு கிளர்க்கெழுங்கு போராடுகின்றார்களோ, அவ்வாறே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாகிய நாங்களும் எங்களுடைய உரிமைகளுக்காக, ஒரு கண்ணத்தைக் காட்டினால் மறு கண்ணத்தையும் கொடுக்காது திருப்பியிடக்கின்ற அந்தப் பதாகையை உயர்த்தி நில்லுங்கள் என்ற அந்தக் கோட்டத்தினுடாகத்தான் அன்றைக்கு அந்தப் போராட்டங்கள் வெடித்தெழுங்கன.

கண்ணாகத்திலே விழுந்த அடி, உறங்கிக் கிடந்த, அடிமைத் தனத்திலே ஆழந்து கிடந்த, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய முதுகெல்லாம் விழுந்த அடியாக மாறியது. இன்னுமா உறங்கிக் கிடக்கிறீர்கள்! இன்னுமா உங்கள் அடிமை விலங்கை வைத் திருக்கி ரீர்கள்! உடைத்தெறிவதற்குப் பழப்படுங்கள் என்ற ஒரு வரலாற்றுப் பிரகடனமாக அது மாறியது. அதன் அடிப்படையில் தான், போராட்டங்கள், ஆலய தேந்ரக் கடைப் பிரவேசங்கள், தீண்டாமைக் கெதிராக நடைபெற்றன. அதிலிருந்து தான் தீண்டாமை ஓழிப்பு வெகுஜன இயக்கம் உருவாகியது.

இந்தப் போராட்டத்திலே சின்னர் காந்திகேக் என்ற ஒரு முதியவர் தான் முதன் முதலில் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்காகி இறந்தவர். அவருடைய நினைவாக இருந்த அங்கிலேதான் தீண்டாமை ஓழிப்பு வெகுஜன இயக்கம்

ஆரம்பமாகியது. அது சாதிச் சங்கம் அல்ல. சாதியத்தையும் தீண்டாமையையும் எதிர்த்து நின்ற சகல மக்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பரந்த இயக்கமாக முன்னெடுக்கப் பட்டது.

சாதியப் போராட்டத்தில் யார் எதிரி? உயர்சாதியினர் எல்லோரும் எதிரியா? இல்லை. சாதியத்தை ஒரு வெறியாக மாற்றி அந்த மக்களுடைய உரிமைகளை மறுத்து நின்றவர்கள் மட்டும் தான் எதிரிகள். தங்கிழோயம் என்பது மிக முக்கியமானது. அங்கு தான் எதிரியார். நண்பன் யார்? என்பது தீர்மானிக்கப் படவேண்டும்.

.....

அன்று சாதியப் போராட்டம் நடைபெற்றிருக்காவிட்டால் இன்றும் இரண்டு தமிழர்கள், தமிழர்கள் தமிழர் மத்தியில் இருந்திருப்பார்கள்.

1. சோடாப் போதலில் கேத்தண்ணி குடிக்கிற தமிழன், கடைக்கு வெளியிலேயும்
2. மினுக்கின வெண்கலப் பாத்திரத்திலே குடிக்கும் தமிழன் கடைக்கு உள்ளேயும்.

இருக்கின்ற இரண்டு தமிழன் இருந்திருப்பான். வெளிநாட்டு மனித உரிமை இயக்கங்கள் அப்போது வந்து மனித உரிமைகள் பற்றி அங்கு பேசியிருப்பார்கள்.

இக்கண மாற்றிய பெருமை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உண்டு. தங்களுடைய விலங்கை உடைத்தது மாத்திரமல்ல, தமிழ்த் தேசிய இன்ஜினியரையும் விடுதலைக்கான ஒரு மாதுக்கு அத்திவாரத்தையும் இட்டுக் கொடுத்தவர்கள் அந்தத் தியாகிகளும் அந்தப் போராளிகளும் தான்.

.....

தலித் துகள் மட்டும் தான் தலித்துகளுக்காகப் போராடவேண்டும் என்று கூறும் நண்பர்களுடன் நாங்கள் இங்கு முரண்படுகின்றோம். எங்களுக்கு இலங்கையிலே நடந்த போராட்டம் அப்படியொரு விடயத்தைக் கூறவில்லை. அங்கு இது வேறுவிதமாகத் தான் இருந்திருக்கின்றது.

பேராசிரியர் கைலாசபதி தொடக்கம் முருகையன் வரை எழுதிய கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் எங்களுடைய போராட்டத்திற்கு உந்துதலைக் கொடுத்தது. வழிகாட்டியது. அரவணைத்துஷ் சென்றது. இவர்கள் எல்லாம் தலித்துகள் அல்ல. ஆனால், அவர்கள் கம்புனிஸ்ட்டுகள்.

எனவே இந்தத் தலித்தியப் பார்வை என்பதை, இந்திய நிலைமையை விட்டு, எங்களுக்கென்று பார்த்தால் பல விஷயங்களில் அது பொருத்தமில்லாததாகத்தான் இருப்பதைக் காணலாம்.

மவ்விகை ஆண்டுச் சந்தூ

கவைஞர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளுவது

37வது ஆண்டு மலர் தேவையானோ தொடர்பு கொள்க.

**ஆண்டுச் சந்தா 250/-
கண்பிரதி 20/-**

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி 201 -1/1, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி.
கொழும்பு -13.

தொலைபேசி: 320721
எ-மெயில்: panthal@slt.net.lk.

(காக்க கட்டளை அனுப்புவேர்
Dominic Jeeva, Kotahena, P.O
எனக் குறிப்பிடவும்)

இன்றைக்கு இந்தியா எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளில் இருந்து நாங்கள் பல மைல்கள் தூரம் முன்னோக்கிக் கென்று விட்டோம் நாங்கள் அடுத்த கட்ட பிரச்சனைகளை எவ்வாறு முகம் கொடுப்பது என்ற நிலையில் தன் இருக்கின்றோம் அதனோடு சேர்ந்து தேசிய விடுதலை, பேரினவாத ஒடுக்குமுறையை எதிர்கொள்ளுகின்ற மக்களாக இருக்கின்ற ஒரு புதிய சமூகச் சூழலிலேதான் நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். எனவே தலித்தியப் பார்வையை அப்படியே கொண்டு வந்து நாங்கள் இலங்கைச் சமூகத்திற்குப் பொருத்த முடியாத நிலையில் இருக்கின்றோம்.

.....

நாங்கள் சாதியத்திற்கெதிரான போராட்டத்தில் எவ்வாறு எதிரையை வேறுபடுத்தி தனிமைய்குத்தி நன்றாக்களை ஐக்கியப் படுத்தி ஒரு வெகுஜனப் போராட்டத்தின் மூலமாக அதனை வென்றிருக்க முடிந்ததோ அவ்வாறு சிங்கள மக்கள் மத்தியில் உள்ள பரந்த சக்திகளை, உண்மையை உணராது பேரின வாதத் தாலும் மதத்தினுடைய போராலும் ஏமாற்றப்பட்ட மக்களிடத்தில் உண்மையை அறியச் செய்து அவர்களையும் அனிதிரட்டக்கூடிய பணிகளையும் நாங்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

.....

கலந் து ரையாடலின் போது உரையாற்றியவர்களுடன் தில்லைஞிசன், உமாகாந்தன், ஈந்தகுமார், நவாட்டந்ராணி, ககன், வண்ணனைதெய்வம், லகஷ்மி, அரவிந்த் அப்பாதுனர், கீழ்க்கரவை பொன் னானயன், கலைச் செல் வன் ஆகியோரும் பங்குகொண்டார்கள்.

ரூபன்டில்

- ஏடுமினிக் ஜீவா

யாழ்ப்பாண மேயர், அங்கத்தவர் ஒருவரால் தாக்கப்பட்டாகப் பத்திரிகைச் செய்திகள் கூறுகின்றன. இதைக் கண்டித்து வீரகேசரி ஆசிரியத் தலையங்கம் எழுதியிருந்தது. உண்மையைச் சொல்லுங்கள் இதன் பின்னணி என்ன?

கொழும்பு - 6

எஸ். மோகனதாஸ்

நந்தனார் காலத்திலிருந்து தொடரும் அவலக் கதை தான் இது. யாழ்ப்பாண மேயர் தனது பெயரைச் செல்லன் கந்தையன் என விழிக்கும் போதே அவரின் மன ஓர்மத்தைப் புரிந்து கொள்ளிகள். அந்தக் காலத்தில் விதானைமார் நம்மளைப் போன்ற ஒடுக்கப் பட்ட மக்களுக்குக் குழந்தை பிறந்து பெயர் பதியப் போனால் செல்லத்துறையா, சரி, செல்லன், கந்தையாவா, சரி கந்தன் என்தான் பெயர் பதிவு செய்து விடுவார்கள். பெயில் கூட துரை, ஜீயா போன்ற சொற்கள் இடம் பெற்றுவிடக்கூடாது. அத்தனை சாதிக் கொழுப்பு! திமிர்!

இந்த இகழ்ச்சிக் குறிப்பிட்டைக் கூட அசுட்டை செய்து தனது பெயரை செல்லன் கந்தையன் எனப் பகிரியக்கப் படுத்திய அந்த மாமனிதனுக்கு எனது மனமாற்ற வந்தனங்கள்.

இந்த மேயர் யாழ்ப்பாணச் சமூக வரலாற்றிலேயே தப்பித் தவறிப் பதவிக்கு வந்தவர். இதைப் பலராலும் கீரணிக்க முடியவில்லை. இதுதான் அடிப்படைப் பிரச்சினை. ஆனால் வெளியே சொல்லப் படுவது வேறு வேறு கதை.

தமிழர் கூட்டணியினருக்கும் இது தெரியும். வெளியே சொல்ல முடியாத சங்கடம். முடிந்தால் சரியான விசாரணைக்கு அந்த அங்கத்தவரை உட்படுத்தித் தண்டனை தர்டுமே பாக்கலாம். இது நடவாது. வாக்கு வங்கி வறண்டுபோய் விடும். என்ற பயம். இதுதான் உண்மை.

யேய் அவர்களே! உங்கள் பக்கம் நாங்கள் இருக்கின்றோம். நேரமை மிக்க மக்கள் இருக்கிறார்கள். பார்ப்போம். என்னதான் நடக்கிறதென்று!

உங்களுக்கெல்லாம் ஏன் பார்ட்டு விழா நடக்கின்றதே, பவள விழாச் சம்பந்தமாக நடைபெறும் இந்த விழாக்கள் சம்பந்தமாக என்ன கருதுகிறீர்கள்?

வாழியா

சமூகிக்கப்

மிகிழ்ச்சி அடையவில்லை என நான் பொய் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே சமயம் இளம் நூலை முறையினர் கௌரவிக் கூடமுன் வருகிறார்களே. அது பாராட்டப்படத்தக்க சங்கதியல்லவா? இதைத்தான் நீங்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைய பாபா ரூதிகாந்தாப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கோகுவைல்

அபாரியதான்.

அகல் சினிமா வியாபாரி. சினிமாவை ஆன் மீத திற்குன்றும், ஆன் மீதக்கதைச் சினிமாக்குன்றும் கலந்து விற்றுப் பெழக்கும் ஒரு புதிய நினைந்த தந்திராசாலி. தமிழ் நாட்டு இன்றைலமுறையினரை எண்ணிப் பார்க்கும் போது மனக்குத் தங்கடமாகத் தான் இருக்கிறது. பொறுத்திருங்கள். நானை எல்லாம் நெரியும்.

மல்லிகைப் பந்தல் நூல் வெளியிடுகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஏந்த நினைவில் உள்ளன?

குண்டி

பாருவன்

நூல் விற்பனை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில்

நான் எவ்பாழுதுமே ஶிரமப்படுவதில்லை. வெளி நாடுகளில் புவம் பெய்ந்து வாழும் நம்மவர்கள் இங்கு வந்து போகும் தருணங்களிலும் மற்றும் இவ்வனத்தான்களுக்குத் தடிதம் எழுதியும் நமது வெளிப்புக்களைப் பெற்றுக் கொள்ளகின்றனர். விற்பனை சம்பந்தமாக எப்பொழுதுமே நான் கவலைப்பட்டது கிடையாது.

நீண்ட காலமாக நீங்கள் தமிழகம் வரவில்லையே, எப்பொழுது இங்கு வர உத்தேசித்துவிரிகள்?

நாற்றுர்

எம்ப்ரேவாற்

தமிழகத் திற்கு வந்து அங்குள்ள நூல்பார்க்களைப் பார்த்தும் சேச ராஜாவன் ஆஸா எனக்குள். நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றியும் கலந்து கொள்ளாமல், கம்மா ஜர் பார்க்கும் ஆஸா எனக்கில்லை. பல தடவைகள் உங்கள் நாட்டுக்கு நான் வந்து போமிருக்கிறேன். ரதாவது ஒரு இலக்கிய நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டு பல சகோதர எழுத்தான்களைச் சந்திக்கக் கூடிய வாய்ப்புக் கிடைக்குமுனால் நிச்சயம் வருகிறேன்.

ஐரோப்பாவில் சமீபத்தில் நடைபெற்று வரும் புவம் பெய் தமிழ்களின் இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள். பெண்மார்க் என்கமலசென்

எனது ஐரோப்பியப் பயணம் சம்பந்தமாக முப்பெரும் தலைநகரங்களில் 30 நாட்கள் என்றொரு நூலை எழுதியிருக்கின்றேன். இந்த இதழில் பரிசீலித்தானியில் நூரூபாந்தமான நடந்த ஒரு நாள் விழா பற்றிய தகவல்களைத் தந்திருக்கிறேன். படித்துப் பாருங்கள். எனது கருத்து விளங்கும்.

Suriya

Textile Mills (PVT) Ltd.

32/34, 3rd Cross Street,
Colombo - 11.

Tel: 336977, 438494, 449105

Fax: 438531

பால்கொங்கு
மைய
வாழ்வுக்கள்

Para Expo Products (PVT) Ltd.

Exporters of
Non Traditional
Sri Lankan Foods

30, Sea AVENUE,
Colombo - 03.
TEL: 523717